

BERXWEDAN

HER TİŞT Jİ BO ENÎYA RİZGARÎYA NETEWA KURDİSTAN

Sayı 15/Ekim 1985/1.50.-DM

SÖMÜRGECİ ZULÜM ODAKLARI BİRER BİRER DAĞITILIYOR

● ARDIÇ KÖYÜ KARAKOLU YERLE BİR EDİLDİ

● Ardıç köyü karakoluna bomba ve roketatarlarla düzenlenen baskında 9 asker öldürüldü, 2 asker de yaralandı. Eylem esnasında karakolda büyük bir hasar meydana gelirken ayrıca ağır maddi kayıpların da verildiği bildirilmektedir. Eylemde başarılı bir taktik uygulayarak düşmana ağır kayıplar verdiren HRK savaşçıları ise kayıp vermeden üslerine geri çekilmişlerdir.

SÖMÜRGECİLERİN YALANI AÇIĞA ÇIKIYOR

25 Ekim akşamı Hakkari'nin Çukurca ilçesine bağlı Ardıç köyü karakoluna düzenlenen bir baskında, 9 askerin öldürülmesi, sömürgeci-faşistlerin yalanlarını bir kez daha ortaya çıkardı. 16 Ağustos'ta yapılan basın toplantısında "eşkiyanın son kırıntıları ile uğraşıyoruz" diyen sömürgeciler, her nedense bir türlü bu "son kırıntıların" sonunu getirememektedirler. TC ordusunun 2/3'si Kürdistan'da hareket ettirilmesine rağmen, bir türlü istedikleri sonucu alamamakta ve peşpeşe darbe yemekten kurtulamamaktadırlar.

Son bir ay içerisinde Hozat, Kars, Göle, Selim, Ağrı, Doğu Beyazıt, Cizre, Şırnak, Mutki, Lice, Karlıova, Çukurca, Ardıç ve daha birçok alanda yüzlerce sömürgeci asker, milis-çete ve

Devamı Syf: 2'de

V- Ji Bûroya Çapxana HRK Ji Bo Alema Gişî Re:

BİJİ RİHÊ ÊRÎŞA ŞOREŞGER A 15'Ê TEBAXÊ

Rûpel 33'an de

Vahşi İşkenceye Karşı Görkemli Direniş

"Ben direnen bu üç gencin çok etkisi altında kaldım. Onlar hafızamdan bir türlü silinmiyor, her an gözümün önünde canlanıyorlar. Güçlü iradeye sahiptiler. Zulüm altında bile düşmanı yendiler. Bunların davası muhakkak KAZANACAK."

YAZISI 16. SAYFADA

Yurttan Haberler

"Faşist Türk ordu güçleri tam bir panik ortamında bulunmaktadırlar. Operasyonlarda herhangi bir köylüye zarar verdikleri zaman komutanlar kendi mahiyetindeki askerlere temkinli olmalarını, zira Apocuların her halükarda misillemede bulunabileceğini söylemektedirler."

YAZISI 4. SAYFADA

ELAZIĞ CEZAEVİNDEN DİRENİŞ ÇAĞRISI VAR

Sömürgeci faşist yönetimin işbaşına geldiği 1980 sonrasında tutuklanarak zindanlara doldurulan ve yıllardır eşine ender rastlanır bir baskı ve zulüm altında bulunan savaş esirleri, hertürlü teslim alma çabasına karşılık görkemli direnişlerle cevap vermişler ve sömürgecilerin oyunlarını boşa çıkarmışlardır. Son aylarda hızlandırılan "pişmanlık yasası" vb. uygulamalarla devrimcilerin davaya ihanet etmelerini, örgüte karşı savaş açmalarını isteyen faşist yönetim, akıl almaz vaadlerde bulunarak bu amacına ulaşmak istemektedir. Ancak baştan beri direniş bayrağını yere düşürmeyen ve Parti onurunu kararlılıkla koruyan PKK'li savaş esirleri, bu uygulama ve taktiklere karşı da canlarını siper ederek direnişe geçmişlerdir.

Devamı Syf: 10'da

Baştarafı Syf: 1'de

ajan cezalandırılmış ve bir o kadarı da yaralanmıştır. Ayrıca bu eylemlerde düşmandan sayısız silah, askeri malzeme ve teçhizat ele geçirilmiş ve değeri milyonları bulan maddi kayıplar verdirilmiştir.

Türk sömürgecilerinin her türlü yöntemi uygulayarak ezmeye çalıştığı ulusal kurtuluş mücadelemiz, kitleselleşerek yaygınlaşırken, tüm demogoji ve yalanları da açığa çıkarmaktadır. "Bir avuç eşkiyayla karşı karşıyayız" diyerek, mücadelemizin etkisini azaltma çabalarında boşa çıkmakta, "bir avuç"un peşinden bugün yüzbinler harekete geçirilmektedir.

"Bitirilen" bir gücün bu denli yaygın eylemlere girişerek, sömürgecilere tükürdüğünü yalatması mümkün müdür? O halde yurdun her köşesinde yükselen direniş alevleri görülüyor ve en ücra beldelerimizde bile silahlarımızın sesleri gürlüyorsa, bu daha da güçlenmenin işaretidir. Tüm yalan ve çarpıtma çabaları bu gerçeği değiştiremez.

YURDUN HER KARIŞ TOPRAĞINDA DİRENİŞ VAR

Ardıç köyü karakol baskınının duyulması ardından harekete geçen sömürgeciler yaptıkları açıklamalarda gerçeği yeniden çarpıtma çabaları içine girdiler. Eylemcilerin "Irak'a kaçtıkları tahmin ediliyor" biçiminde açıklamalarda bulunarak direnişin gücünü gölgelemeye çalışmaktadırlar.

Olayın ertesi günü alelacele Hakkari'ye giden İçişleri Bakanı Yıldırım Akbulut yaptığı açıklamada, "bu olay eşkiyaların son çırpınışıdır" diyerek birkez daha olayları örtbas etmeye yeltendi. Bugüne kadar sömürgecilerin resmi açıklamalarında yer alan en yüksek rakam olan kayıp sayısı, adeta birçok çevrede şok etkisi yaratmıştır. Şimdiye kadar hep kayıplarını olduğundan az gösteren sömürgeciler, bu eylemde de verdikleri rakam az olmakla birlikte, şimdiye kadar açıklanan en yüksek rakam olmasından dolayı dikkat çekmiştir. Bu bile sömürgecilerin iddialarının ne kadar güçsüz olduğunu göstermektedir.

Direniş mücadelesinin 1,5 yılı dolmak üzereyken bile sömürgeciler hala aynı nakaratlarını tekrar etmektedirler. Hep "son kırıntıları" diyerek, kamuoyunu aldatmaya çabalamaktadırlar. İşte, Ardıç köyü eylemi bu iddialara da ağır bir darbe indirmektedir.

En seçme komando birliklerini Hakkari'de operasyonlara katan sömürgecilerin tüm çabaları da boşa çıkmaktadır. Ajan-milis çeteleri örgütleme çabaları da vurulan ağır darbeler sonucu tutunamamış ve boşa çıkarılmıştır. Güz ve Kış ayları boyunca bu alanda sonuç almak için, yeni takviye birlikler sevketmelerine rağmen, alevlenen direniş ateşi, hergün yeni mevzilerden düşmanı yakmakta ve ona unutamayacağı dersler vermektedir.

Öteden beri sınırlarda milis çete ve sözde "sol" maskeli güçlerden yararlanarak, ulusal kurtuluş faaliyetlerini engellemek isteyen sömürgecilerin bu planlarına da Ardıç eylemiyle ağır bir darbe indirildi. Bizzat sömürgeciler hedeflenerek, karşı-devrim faaliyetlerini canlandırma çabalarına müsaade edilmeyeceği ve bunun karşısında halkımızın direniş eylemlerinin sürekli kılınacağı birkez daha ispatlanmıştır.

Eylemden sonra "Irak'a kaçtılar" biçiminde yapılan açıklamalar da gerçeği yansıtmadığı gibi, sömürgecilerin acizliğini ortaya koymaktadır. Ulusal kurtuluş eylemlerinin "dışardan gelen grupların işi olduğunu" yansıtmaya çalışan sömürgeciler, direnişin bizzat ülke zemininde kök bulduğu gerçeğinin üstünü örtmeye çalışıyorlar. Nitekim K. Evren faşisti yaptığı açıklamada *"bugün yine bir haber aldık. 9 erimizi şehit etmişler. Bunlar haindir. 12 Eylül dönemi olsa üzerlerine yürürdük. Nitekim 1983'de böyle yapmıştık, ama şimdi şartlar değişik."* Evet, bugün şartların çok değişik olduğu açıktır. 1983'de PKK daha yeni yeni ülkeye adım atmış ve sınırlı bir faaliyet yürütüyordu. Daha önemli bir gücü yurtdışında bulunuyordu. Ama bugün dört bir taraftan direniş sesleri yükselmekte, Hakkari'den Dersim'e, Kars'tan Antep'e, Mardin'den Adıyaman'a kadar her alanda, yurdun her karış toprağında partizanların eylemi, direnişi gelişmektedir. İşte bu nedenle sömürgeciler, Güney Kürdistan'a giremeyeceklerdir. Artık tehlike diye niteledikleri devrimciler, yurtdışında değil, bizzat halkın derinliklerindedir. Kendi yalanlarını bile tekzip eden sömürgecilerin "dışardan gelen bir grubun" eylemi aldatmacaları da artık tutmamaktadır.

Ulusal Kurtuluş eylemlerimiz bundan sonra da devam edecek, Ağrı'nın doruklarından, Urfa'nın derinliklerine, Hakkari dağlarından Dersim dağlarına varana kadar, her alanda intikam eylemlerimizin affetmez mermileri patlayacaktır. Güz atılımı ile yaygınlaşarak süren savaşımız, sömürgeci düşmana ağır darbeler vurarak, yaygınlaşıp derinleşmesini sürdürecektir!

İsveç Yönetimine Karşı Direnişe Geçen Kürdistanlı Yurtseverlerin Eylemi Başarıyla Sonuçlandırıldı

6 Eylül 1985'te İsveç'in üç ayrı kentinde toplam 6 Kürdistanlı yurtseverin başlattığı açlık grevi direnişi, isteklerin kabul edilmesi üzerine sona erdirildi. Bir eylemcinin ölüm orucu biçiminde sürdürdüğü ve sağlığının da önemli oranda tehlikeye girdiği bu direniş, kamuoyunun da yakından bildiği gibi, İsveç yönetiminin yurtsever Kürdistanlıları geçtiğimiz yıl tutuklaması ve daha sonra da zorunlu ev hapsi cezasına çarptırmasını protesto etmek amacıyla başlatılmıştı.

Yurtsever Kürdistanlıların İsveç yönetiminin uygulamasının insan hak ve özgürlüklerinin çiğnenmesi anlamına geldiğini belirterek bunu daha fazla kabul edemeyeceklerini söylemişlerdir. Birçok kez ilgili makamlara başvurarak bu haksız uygulamanın kaldırılmasını istemişlerse de bu talepleri dikkate alınmamış ve asılsız "teröristlik" iddiaları yeniden tekrarlanmıştır. Bunun üzerine ölümü de göze alarak açlık grevine başlayan yurtseverler, en büyük desteği de Avrupanın dört bir yanında bulunan Kürdistanlı emekçilerden görmüşlerdir.

Avrupa'nın birçok merkezinde bulunan ERNK taraftarı Kürdistanlı yurtseverler İsveç'in bu anti-demokratik tavrını protesto etmek amacıyla çeşitli kurumların yanısıra İsveç konsolosluklarını da işgal etmiş, yüzbinlerce bildiri dağıtmış ve yurtseverler üzerindeki baskıların kaldırılmasını istemişlerdir.

Paris, İsviçre (Bern, Basel Zürich, Cenevre) Kopenhaag, Arhus, Berlin, Hamburg, Hannover, Frankfurt, Stuttgart ve Düsseldorf'taki İsveç konsolosluklarını işgal eden ERNK taraftarları protestolarını yazılı ve sözlü olarak bildirmişlerdir. Ayrıca İsveç'te de aynı dönemde Uppsala'dan Stockholm'e kadar süren bir uzun yürüyüş eylemi düzenlenmiştir. Yürüyüşe katılan ERNK taraftarları, eylemlerini büyük bir azim ve kararlılıkla sürdürmektedirler.

Devamı Syf: 24'te

15 AĞUSTOS ATILIMININ YANKILARI DEVAM EDİYOR

Türk Genel Kurmaylığı Yalan Söylüyor!

1. Yılını dolduran 15 Ağustos şanlı atılımının yol açtığı gelişmeler ve bunların yankıları değişik yazılarda ayrıntıları ile ele alınıp işlenmişti. Biz yeniden bu konuları ele alıp değerlendirmeye girmeyeceğiz. Ama bu şanlı atılımın yol açtığı gelişmelerden bazılarını aktarmaya çalışacağız.

Gerek sömürgeci basında olsun ve gerekse Avrupa ve diğer kıtalar basınında olsun, 15 Ağustos'un 1. yılı vesilesi ile çeşitli değerlendirmeler çıktı. Bu gazetelerde yazılanlar bir yana, değerlendirmelerin (olumlu ve olumsuz) yapılması bile bugünün önemini ortaya koymaktadır. Gerek dost ve gerekse düşman çevreler bile bugünü bir dönüm noktası olarak değerlendirmişlerdir. Ve olaya yaklaşımlarını bu vesileyle açıklamışlardır.

Sömürgeci basının olaya yaklaşımı, açık ki, baştan beri cuntanın titizlikle yürüttüğü olayları gizleme ve devleti güçlü gösterme, direniş hareketinin ise bitirildiği yönündedir. Yabancı basına ağırlıklı olarak konu olan ise, 1 yıldır sürdürülen direnişin önemli mevziler kazandığı ve bir türlü yok edilemeyerek kitlelerden artan oranda destek gördüğü biçimindedir. Bu yönlü yaklaşımları dünyaca ünlü birçok Avrupa basın organında da görmek mümkündür. Bunlardan bir kaçını sayfalarımıza da almıştık.

16 Ağustos günü Genel Kurmay Harekat Dairesi Başkanlığı tarafından basına 15 Ağustos olaylarının 1 yılı hakkında bilgi verildi. Yabancı basına hemen hemen hiç yansımayan bu brifing, birkez daha cuntanın gerçekleri çarpıtan ve kendi kaybını sürekli gizleyen mantığı çerçevesinde gerçekleşti. Kayıplarını çok az gösterirken, devrimcilerin kaybını ise olduğundan fazla gösterme çabası içine girdi. "Son kırıntıları kaldı, onları da kısa sürede temizleyeceğiz" mantığının egemen olduğu brifing, TC'nin çürümüşlüğünü, acizliğini ortaya koyarken, direniş mücadelemizin güçlülüğünü bir kez daha ispatlamıştır.

Tarihlerinde bir eşi daha görülmemiş bir biçimde, düzenlenen brifing birçok gerçeğin bizzat sömürgeciler tarafından itiraf edilmesine de yol açmıştır. Toplantı baştan sona kadar Genel Kurmaylığın yalanları ile doldurulmuştur.

Bunun karşısında ise, gerçekleri uluslararası kamuoyuna duyurmak amacıyla ERNK Avrupa temsilciliği adına 28 Ağustos günü Bonn'da, 15 Ağustos'un 1. yılı dolayısıyla bir basın toplantısı gerçekleştirildi.

Türk Genel Kurmaylığının yalanlarının sergilendiği ve mücadelemizin gerçekliğinin aktarıldığı basın toplantısı, yaklaşık 1,5 saat sürdü. Toplantıya AFP, AP. Reuter Ajansı, Deutsche Welle, TAT, Deutsche Rundfunk ve çeşitli basın mensupları katılmışlardı. Bazı radyo ve yayın organları da basın toplantısında yapılan açıklamalara yer vermiştir. 1 yıllık eylemlerin ve mücadelenin bilançosunu yansıtan bildiriler basına sunulurken, aynı zamanda basın mensuplarının çeşitli sorularına da cevaplar verilmiştir. 1 yıllık bilançonun çeşitli basın organlarında olduğu gibi yayınlandığı da görülmüştür.

Basın toplantısında açıklanan bilanço şöyledir:

1 yıllık süre içerisinde 170'i aşkın baskın, pusu ve çatışma gerçekleştirilmiş; toplam bu eylemlerde 100'ü subay ve astsubay olmak üzere 1000'i aşkın asker öldürülmüş; 500'ü de yaralanmıştır. Ayrıca bu süre içerisinde 16 polis, 1 belediye başkanı, 1 doktor, 1 hemşire öldürülürken, 1 kaymakam ve 20'yi aşkın poliste yaralanmıştır. Yine bu süreçte 100'e yakın ajan-milis çete mensubu öldürülmüş, bir o kadarı yaralanmış, yüzlercesi de uyarılarla vazgeçirtilmiştir.

Bu 1 yılda 30'un üzerinde asker esir alınıp, silahsızlandırılırken 1000'in üzerinde çeşitli çap ve markada silah ve bu silahlara ait onbinlerce mermi de ele geçirilmiştir. Başta telsiz, dürbün sırt çantası olmak üzere düşmandan çok sayıda askeri taçhizat kamulaştırılmıştır.

Batman ve Van'da 2 askeri helikopter düşürülürken Malatya ve Hakkari'de ise 2 Fantom uçağı düşmüştür. Bunların dışında onlarca panzer, reo, dozer ve diğer askeri malzemeler ve araçlar da tahrip edilerek, kullanılamaz hale getirilmiştir.

100'ü aşkın jandarma ve polis karakoluna yönelik olarak gerçekleştirilen saldırılara ek olarak, toplam 10 ilçeye baskın düzenlenerek, bu ilçeler saatlerce devrimci silahlı kuvvetlerin denetiminde kalmıştır. Baskın düzenlenen ilçelerin adları şöyledir: **Eruh, Şemdinli, Çatak, Şırnak, Cizre, Midyat, Karakoçan, Doğubeyazıt, Yüksekova, Pervari.** Bunlara ek olarak sayısız köy ve kasaba da ele geçirilerek, kitlelere yönelik propaganda toplantıları gerçekleştirilmiş, bildiriler dağıtılmıştır. Yine bu sürede Hakkari-Çukurca karayolunda tüm arabalar durdurulmuş, propaganda konuşması yapılmış, arabalara pullar yapıştırılmış, 2 ajan cezalandırılırken, 3'ü de esir alınmıştır.

Tüm bu eylemler boyunca yüzbinlerce bildiri dağıtılmış, onbinlerce afiş, pul yapılmış, yüzlerce bombalı pankart asılmıştır. Bir çok ilçe ve köyde Türk bayrağı parçalanırken, yerine Kürdistan ulusal birliğinin sembolü olan ERNK bayrağı çekilmiştir. Yüzlerce kitle toplantısı yapılırken, yurdun her karış toprağında direniş eylemleri gerçekleştirilmiştir.

Bu eylemler süresince 3'ü bayan olmak üzere 75 HRK kadro ve savaşçısı şehit olurken, 27'si de düşmanın eline esir düşmüştür.

Üzerinde belli bir dönem geçmesine rağmen, toplantıda açıklanan gerçeklerin hala birçok basın organı ve çeşitli toplantılarda ele alındığı görülmektedir. Aslında bu bile 15 Ağustos'un etki gücünü ortaya koymaktadır. 15 Ağustos atılımı aynı zamanda, Kürdistan etrafında örülmek istenen tecrit çemberini de parçalamış ve açılan gediklerden mücadelemizin sesi duyurulmaya başlanmıştır.

Gerek küçük-burjuva, sosyal-şoven ve gerekse çeşitli çevrelerin direnişin uzun süreli olamayacağı biçimindeki propagandaları da tümüyle etkisini kaybetmiş durumdadır. Sürekli bitti denilen mücadelenin hergün daha da gelişmesi, bu anlayışa da büyük bir darbe indirmiştir. Yine yabancı basın ve demokratik çevrelerin olaya daha farklı yaklaşımları da, bu propagandanın ayaklarının havada kaldığını göstermektedir. Türkiyeli ve Kürdistanlı emekçilerde olsun, yabancı kamuoyunda olsun, direnişin uzun süreliliği anlayışı gelişip yerleşmektedir.

Bu da göstermektedir ki, Kürdistan sorunu giderek daha fazla yaygınlık kazanacaktır. Gerçekler daha fazlası ile kitlelere ulaştığında, bunun yankısı da yerini bulacaktır.

Sonuç olarak denilebilinirki, 15 Ağustos atılımının yankıları mücadele gerçekliğimizin kavranması, dost çevrelerin gelişmeleri daha iyi görebilmeleri, düşmanın gerçek yüzünün açığa konulması açısından olduğu kadar, halkta mücadeleye duyulan ilgi ve katılma isteğinin güçlenmesi biçiminde varlığını devam ettirecek, dost ve düşman çevrelerin bu atılım dönemini çeşitli biçimlerde değerlendirmesine yol açacaktır.

★ ★ ★

Sömürgecilerin Yalanlarını Ortaya Koyan Bazı Gerçekler

Günden güne gelişip boyutlanan ulusal bağımsızlık mücadelemiz, giderek ülkemizin her alanında kök salmaya başladı. Düşmanın tüm gücüyle saldırdığı ve tüm uşaklarını da harekete geçirdiği bu dönemde en çok başvurduğu saldırı ve yıpratma yöntemlerinden biri de basın-yayın araçlarıyla yapılan yalan propaganda ve karalama kampanyaları olmaktadır. Herkesin yakından takip ettiği gibi, boyalı burjuva basını adeta sıraya girmiş ve sürekli bir şekilde bağımsızlık mücadelemizin gelişimini gözlerden uzak tutmaya, devrimci öncü gücün başarılarını örtbas etmeye, sömürgecilerin ülkemizdeki varlığını ve otoritesini sarsılmaz gibi göstermeye çabalamaktadırlar. Ancak durum hiçte yansıttıklarına benzememektedir. Gerek izine gidip gelen yurtsever emekçiler, gerekse de [redacted] ülkeden, mücadelenin sıcak ortamından gelen haberler gerçekleri tüm çıplaklığıyla ortaya koymaktadır.

Bir yurtsever emekçinin Temmuz ile Eylül ayları arasında Kürdistan'da tanık olduğu ve yakınen duyduğu bazı olayları da aktararak mücadelemizin gelişimini izah etmek yerinde olacaktır:

"Bayramdan önce HRK güçleri tarafından Şırnak'taki askeri alaya iki kez saldırı düzenlenmiş, roketlerle düşmana büyük hasar ve kayıp verdirilmiştir. Bu saldırı oldukça başarılı ve geniş yankı uyandıran bir özellik de taşımaktadır. İlk saldırı gece saat 12.00 sıralarında gerçekleştirilmiş, düşman ölü ve yaralıları hakkında herhangi bir açıklama yapmamıştır. İkinci saldırı bayrama 3 gün kala yine gece saat 01.00 sıralarında yapılmıştır. Görenlerin anlattığına göre atılan roket cephaneliğin tam 20 cm üstüne isabet etmiş. Eğer biraz daha aşağı isabet etseydi düşmanın Şırnak'taki varlığı tamamen yok olabilirmiş. Çünkü oradaki cephane tam bir şehri havaya uçurabilecek kadar çokmuş. Bu eylemde HRK güçleri hiçbir kayıp vermeden başarıyla geri çekilmişlerdir. Düşman kayıplarını her ne kadar saklı tutuyorsa da halk 50'nin üzerinde kayıptan bahsetmektedir. Bizzat olayları yaşayanların anlattığına göre, faşist Türk ordu güçleri tam bir panik ortamında bulunmaktadırlar. Operasyonlarda herhangi bir köylüye zarar verdikleri zaman komutanlar kendi mahiyetindeki askerlere temkinli olmalarını zira Apocuların her halükarda misillemede bulunabileceğini söylemektedirler.

Bir Silahlı propaganda Birliği, Van-Çatak'ta bir göçebe aşireti içerisinde faaliyet sürdürdüğü esnada faşist ordu güçleri tarafından ablukaya alınmış. Partizanlar hemen direnişe geçerek çemberi yarmaya çalışmışlar. Bu arada iki göçebe de silahlarını alarak partizanların yardımına koşmuş. Amansız bir çatışma çıkmış ve tam 6 saat sonra çemberi yarmayı başarmışlar. Partizanlar çember dışına çıktıktan sonra kendilerine yardım eden koçerleri de birlikte götürmek istemişler ama, koçerler düşmanın iz sürmesini kolaylaştırmamak ve partizanlara yük olmamak için gitmek istememişler. Sonuna kadar savaşacaklarına da söz vererek vedalaşıp ayrılmışlar. Aradan 1-2 saat geçmeden düşman bu yiğit yurtseverleri yeniden kuşatmış ve çatışmada ikisi de şehit düşmüş. Düşmandan da çok sayıda kaybın olduğu söylenmektedir.

Yine önemli olaylardan birisi de geçtiğimiz ay içinde Kürdistan genelinde yapılan 1985 Semih Sancar Tatbikatında meydana gelmiştir. Faşist çete başı Evren'in tatbikatı izleme bahanesiyle Kürdistan'a gelmesi ve tatbikatla ilgili yaptığı konuşma herkesin dikkatini çekmiştir. Oldukça durgun olması ve hiçbir yerleşim alanında durmaması –ki başka zamanlar en küçük yerlerde bile nutuk atmaktan geri kalmamaktadır– ve televizyonda yaptığı konuşmasında 'böylesi yanlışlıklar olur' tabirini kullanması da boşuna değildir. Diğer kuvvet komutanlarının tedirginlikleri açıktan görülmekteydi. Bu durumun nedenini araştıran bir yurtsever, tatbikat sahasındaki seyyar hastanede 160 tane tabut saymıştı. Bunu duyan halk, olaya çeşitli yorumlar getirmekteydi. En kuvvetli iki ihtimal vardı ki, birincisi ordu içindeki Türk ve Kürt askerlerin birbirlerini vurmaları, ikincisi de alanda bulunan HRK savaşçılarının başarılı bir saldırıyla konvoyları imha etmesiydi. Olay düşman tarafından çok sıkı biçimde gizlendiğinden gerçek nedeni öğrenilememiştir."

Bunların haricinde son gelen bir habere göre, Adıyaman'ın Gerger ilçesi yakınında HRK savaşçıları bir düşman birliğine pusu kurmuş ve çatışmada 1 astsubay ile 2 eri öldürmüşlerdir. El bombası ve otomatik silahlarla kurulan pusunun yeri çok elverişli olduğundan düşman hemen hemen hiç hareket etme olanağı bulamamış ve HRK partizanları başarıyla geri çekilmişlerdir.

Bir de bundan bir süre önce sömürgeci yayın araçlarında propaganda edilen, Diyarbakır'ın Çermik ilçesi yakınlarındaki olayın içyüzünü açıklamak istiyoruz. Sömürgeciler verdikleri haberde Çermik yakınlarında operasyon yapan güvenlik güçlerinin bir bölücü çeteyi ölü, birini de yaralı olarak ele geçirdiklerini söylediler. Olayın aslı şöyle: Çatışmada ölen Mahmut ve yaralı olarak yakalanan Hıdır, amca çocuklarıdır. Birisi kan davasından, diğeri de asker kaçağı olduğundan aranmaktadırlar. Sömürgeci askerler Hıdır'ı yakalamak için köyü basıyorlar. Bunun üzerine iki amca oğlu sömürgeci askerlerle çatışmaya girerek kaçmak istiyorlar. Ancak Mahmut isabet alan kurşunlarla ölüyor, Hıdır ise yaralı olarak yakalanıyor.

Gerçek durum bu iken düşman propagandasını çok değişik tarzda yaptı. Bu vb. hemen her olayda böyle olmaktadır. Hep devrimci güçlerin başarısızlığını, çok kayıp verdiğini propaganda ederek halkın moralini ve güvenini çökertmek istemektedirler. Ama nafile diyoruz. Çünkü halkımız artık uyanmıştır ve düşman ne söylerse söylesin gerçeğin, bunun tam tersi olduğunu açıkça her adımda ifade etmektedir.

Ağustos ayında Batman'ın Şermo mıntıkasında bir ABD petrol arama tesisini basan HRK savaşçıları şirketin tüm malzemelerini ateşe vererek bekçilerin silahlarını da kamulaştırmışlardır. Olay yerine gelen helikoptere ateş açan gerillalar, onu da düşürerek eylem yerinden uzaklaşmışlardır. Düşman bu olaya hiçbir haber bülteninde yer vermediği gibi ısrarla gizlemekten de geri durmamıştır.

Sömürgeciler devrimci savaşçıları ele geçiremeyince ve hergün daha fazla kayıp verince adeta kudurmakta ve sıradan her insanımıza saldırmaktadır. Devrimcilerin yakınlarını ve yurtsever olarak bilinen çevreleri zorla göçettirmeye, mal ve mülklerine el koymaya çalışmaktadırlar. Özel Harp'in tüm yöntem ve taktikleri bu dönemde devreye sokularak kısa sürede sonuç alınmak istenmektedir. Kürdistan halkı ise düşmanın barbarlığını ve katliamcı özelliğini bildiğinden mücadeleye büyük bir inançla sarılmakta, tüm baskılara, yalan, demogoji ve iftira kampanyalarına rağmen öncüsüne daha büyük bir sempatiyle sahip çıkmaktadır. Bugün artık toplumda iyi bir insandan bahsedilirken **"tıpkı Apocular gibi"** tabirinin kullanılması devrimcilere olan saygıyı en iyi şekilde ifade etmektedir zaten.

Di Tekoşîna Serxwebûn Û Azadîya Kurdistan Da Peşmerge Sayı 14'ten Alınmıştır.

BİR TOPLANTI VE GİZLENİLMEYEN NİYETLER

Geçtiğimiz Temmuz ayının sonunda Van ve çevresinde aşiret ileri gelenleri ve aşiret içinde diğer nüfuzlu kişilerin çağrılı olduğu bir toplantı daha Van Jandarma Alay Komutanlık karargahında yapıldı. 60 civarında "ağa" ve kabile ileri gelenlerinin katıldığı bu toplantı, 15 Ağustos eylemlerinin ardından sık sık yapılan bir dizi toplantının sonuncusuydu.

Böylesi toplantılar devletin yöreye ilişkin sosyal, siyasal gelişmelerde yetersiz kaldığı dönemlerde başvurduğu bir uygulamadır. Bu toplantılarda, toplantıya katılan unsurlara dayatılan direktifler, devletin aktif desteğiyle aşiretler içinde uygulatılmak istenir. Böylelikle sömürgeciliğin içine düştüğü yetersizlik giderilmeye çalışılır.

Sömürgeci askeri yetkililerin böylesi toplantılarda kullandığı üslupta kolayca anlaşılabilir. Onlar bir yanda kılıç gösterir, korkutur, teslim almaya çalışırlar, böylelikle toplantıya katılanlara empoze ettirilen "kararlar" zorla uygulatılmak istenir. Bir yanda da vaaz verilir, büyük babavari öğütlerde bulunulur. Bu üslubun her iki biçimi bütün toplantılarda içiçe kullanılır. Fakat bu her iki biçimden hangisinin ağırlıklı olarak kullanılacağını ise devletin karşı karşıya olduğu sosyal, siyasal tehlikenin boyutu tayin eder. Eğer tehlike vahim ise ağırlıklı olarak kılıç gösterilir yok eğer tehlike vahim boyutlarda değilse öğütlerde bulunulur, sırt sıvazlanır.

Bu son toplantıda da sömürgeci üslubun her iki biçimi kullanıldı. Ama ağırlıklı olarak kılıç gösterildi. Toplantıya katılanlar teslim olmaları için sürekli tehdit edildiler. "Atatürk döneminde ağalara, şeyhlere reva görülen son" hatırlatıldı. Gözdağı verildi.

Daha önceki toplantılar gibi bu son toplantı da 15 Ağustos şanlı eylemleriyle gelişen ulusal kurtuluş mücadelemize karşı devletin aldığı tedbirleri, aşiret ileri gelenlerine dikte ettirme ve uygulatma amaçlıydı. Silah dağıtma, her köyde 4-5 kişiyi silahlandırma hedeflenmişti. Toplantıda sömürgeci yetkililer niyetlerini gizlemeye gerek duymadan açıkça belirttiler. Hem aşiret ileri gelenlerinin sırtlarını sıvazlayarak onlara değer verdiklerini, "Atatürk döneminde ise ağa ve şeyhlerin önemli bir bölümünün öldürüldüğünü" belirttiler. Bununla geçmişte ağalara tattırılan ölümü toplantıya katılanlara hatırlatarak gözdağı vermeye çalıştılar ve "eğer kısa sürede sonuç alınamaz ise 3,5 milyon insanı katletmeyi göze aldıklarını" söyleyerek niyetlerini gizlemeye gerek bile görmediler.

Bu son toplantıdaki konuşmaların tümü bu niyetler etrafında odaklaştı. Arada sırada "ağaların çıkarlarının" "devletin çıkarlarıyla ortak" olduğu, tehlikenin "ağaları da" tehdit ettiğini hatırlatarak direktiflerini empoze etmeye uğraştılar.

Ortak toplantının ardından ağalar yörelere göre daha küçük ve daha detaylı küçük toplantılarla talimatlarını verdiler.

Sömürgeci-askeri yetkililerin konuşmalardaki üslubu ve konuşmalarının içeriği elbette olağan şeylerdi. Ama toplantıya katılan aşiret ileri gelenlerinin tek bir söz söylemeden uşaklığı sessizce kabullenmeleri ve bir çoğunun direktifleri hemen uygulamak için kollarını sıvayarak işe sarılmaları halk tarafından öfke ile karşılandı. Özellikle geçmişte en çok Kürtlükten dem vuran ve Kürtlere asla ihanet etmeyeceklerini belirten bazı ağalar, hemen her köyde bir kaç kişinin adını acele yazarak düzenledikleri listeleri dostları sıkıyönetim yetkililerine ulaştırdılar. Silah almamak için direnen köylüleri nezarete atıp, "vatana ihanet" suçu ile tehdit ederek, "vatana ihanet etmekteyim" içerikli bazı kağıtları imzalat maya çalıştılar ve köylüleri teslimiyete zorladılar.

Kısa bir süre önceye kadar Kürtlüğe asla ihanet etmeyeceklerine ilişkin yemin billah eden bazı aşiret ileri gelenlerindeki bu tavır değişikliği neyi ifade etmektedir?

Haziran ayının ortalarından itibaren Van ve çevresinde ulusal kurtuluş mücadelemiz lehine önemli gelişmelere tanık olundu. Haziran ayının başında sömürgeciler tarafından eski bazı kaçakların affı karşılığında örgütlendirilen çete ve devletin işbirliği ile üç yoldaşımız şehit edildi. Bu olay adeta bu sürecin başlangıcı oldu. Hamit, İsa ve Şerif yoldaşların kahramanca direnerek şehit olmalarının hemen ardından çeteye elebaşılık eden unsurun evine baskın düzenlenmesi, 6 kişinin yaralanması ve daha sonra çeteyi örgütlendirmede aktif rol oynayan aşiret ileri gelenin oğlunun öldürülmesi ve Çatak'ın işgal edilmesi gibi peşpeşe gelişen olaylar çevrede güçlü etkiler yarattı. Halkın büyük çoğunluğunda coşkular yaratan bu gelişmeler kitlede ayrışmayı da birlikte getirdi. Daha önceleri adeta "bekle-gör" şeklinde özetlenebilecek bir tavır içinde olan aşiret ağalarından bazıları son toplantıdaki devletin yoğun baskı ve tehditleri ardından yörede oluşturulmaya çalışılan karşı-devrimci çeteleri örgütleme işine soyundular. Böylelikle saflar hızla belirginleşmeye başladı.

Benzer örnekler diğer dünya devrimlerinde de çokça rastlanan örneklerdir. Rusya'daki 1905 devrim atılımı döneminde Lenin benzer bir örneği şöyle belirtir: «*Büyük toprak sahibi Kont Heyden, Ekim'deki devrimci olaylara kadar liberalizmden yana olmuştur. Fakat halkın ilk zaferinden 17 Ekim 1905'den hemen sonra, en küçük bir yalpalama bile göstermeden karşı-devrim kampına Oktobristlerin kampına, köylülere ve demokrasiye düşman toprak sahipleri ve büyük kapitalistlerin safına geçti.*» (Lenin, Partisiz "Demokratlar" halka neyi öğretiyor.)

Son toplantıda sömürgeci-askeri yetkililer, toplantıya katılanların ikircikli durumlarına son verebilecek dayatmalarda bulundular; "*ya bizden yana olun, o zaman da bizim öngördüğümüz uygulamaları uygulayın*", ya da "*bize karşı olduğunuzu söyleyin*" gibi kesin bir tavır göstermeleri için zorladılar. Namuslarını beş meteliğe satmaya çoktan hazır bazı aşiret ileri gelenleri, bazı tatlı vaadlerin hemen ardından sıkıyönetim askeri yetkililerinin önünde secdeye kapandılar. (Bazı özel görüşmelerde, sömürgeci yetkililerin aşiret ileri gelenlerine maddi vaadlerde bulunduğu herkesçe bilinmektedir.)

Sömürgeci askeri yetkililerin direktiflerinin bazı aşiret ağalarınca uygulanmaya konulması her şeyden evvel sözkonusu aşiret ağalarının aşiretleri içinde ve tüm yöre halkı arasında hızlı bir teşhirine neden olmaktadır. Şahit olduğumuz örnekler çokçadır. Daha düne kadar çevresinde kısmen sevilen bir unsur, devletin silah dağıtımına yardımcı olmaya çalışması nedeniyle hızla teşhir ve tecrit olmaya başladı. Bir çok köylü ile sayısız kavgasına halk tanık oldu. Aynı aşiretten daha önce MİT mensubu olduğu şeklinde teşhir olmuş bir başka "ağa"nın ise son silah dağıtımına iştirak etmediği için halk nezdinde "itibar" kazandığına şahit olduk.

Benzer örnekler çoktur. Ulusal kurtuluş mücadelemizin hızlı gelişimi aşiretler üzerinde çözücü etkisini göstermektedir. Ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişimi dolayısıyla ulusal bilincin gelişimi oranında ulusal birlik, geri, dar aşiretsel birliği dağıtacak, yokedecektir. Yaşadığımız, hem de çok hızlı yaşadığımız süreç budur. Sömürgecilik tüm çabalarına rağmen aşiret yapısını ulusal birliğimizin karşısına çıkaramayacaktır. Aşiret ağalığı, sömürgecilikle işbirliğine girdiğinde daha fazla ve hem de aşiret içinde bile teşhir olmaktadır.

Türk devleti, içine düştüğü yetersizlikleri gidermek amacıyla yapacağı benzer toplantılarda istediği sonuçları alamayacaktır. Böylesi toplantılar ancak düşmanın dayandığı sosyal dayanakları kitlelerden daha hızlı tecritine neden olmaktadır. Ulusal bilinci her gün daha fazla bilince çıkaran halkımızın ulusal kurtuluşa her gün daha emin adımlarla yürümesi engellenemeyecektir.

★ ★ ★

ZAFERE ULAŞMAMIZIN GÜVENCESİ ŞANLI ÖNDERİMİZ PKK'Yİ 8. KURULUŞ YILINDA COŞKUYLA SELAMLAYALIM

Gazetemize ulaşan haberlere göre Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesinin yenilmez önder gücü PKK'nin 8. Kuruluş Yıldönümü münasebetiyle ülke içinde ve dışında çeşitli biçimlerde kutlama girişimleri gündemleştirilmiştir. Avrupa alanında bulunan Kürdistanlı yurtseverler de bu bayram gününü, düzenlenen bir gece eylemiyle kutlama hazırlıklarını sürdürmektedirler. 16 Kasım 1985 günü Köln Sporthalle'de gerçekleştirilecek olan bu gece eylemine binlerce kişinin katılması beklenmektedir. Avrupa genelinde büyük bir ilgi ve coşkuyla beklenen Ulusal Direniş Gecesi, ülkede gelişen bağımsızlık savaşının bu alanda da yankısını gerektiği biçimde bulduğuna ve her Kürdistanlının ülke gerçekliğine yakından bağlı olduğuna da açık bir kanıt olacaktır.

Öncü güç, doğduğu günden beri, ülkemizin somut koşullarının somut tahlilini yaparak, buna uygun en doğru mücadele yöntemi olan uzun süreli halk savaşı strateji doğrultusunda çalışmalar yürütmeye başlamıştır. Daha kurtuluşunun ilk dönemlerinden itibaren çok yönlü saldırılarla karşı karşıya kalan öncü, belirlenen taktik hedeflere yönelerek, eşitsiz güç koşulları ortamında dahi başarıyla çıkmasını bilmiş, sergilenen görkemli direnişlerle yenilmez bir güç olduğunu bizzat pratiğiyle kanıtlamıştı. Gerek 12 Eylül öncesinde ve sonrasında yürütülen örgütsel-pratik faaliyetlerde, gerek ülke dışı hazırlık sürecinde ve gerekse de yeni dönem mücadele pratiğinde, hızla geliştirdiği ve düşmanı büyük bir çıkmaz içerisine soktuğu savaşımıyla PKK, halkımızın biricik umudu ve güvencesi olduğunu kanıtlamıştı. Düşmanın esaret zindanlarında dahi direniş bayrağını yere düşürmeyip, ihaneti yerle bir eden ve sömürgeci yargı organlarını kendi yasalarıyla mahkum eden PKK direnişçiliği, 15 Ağustos atılımıyla gelişmesinin zirvesine ulaşmıştır. Sesini dünya genelinde dost ve düşman çevrelerine duyuran ve bugün her alanda tartışılan bir konu haline gelen Kürdistan Ulusal Bağımsızlık Mücadelesinin yaratıcısı olan PKK, halkımızın birlik ve savaş örgütü ERNK'yi de yaratarak en önemli tarihsel adımlardan birini daha atmıştır.

Sömürgeci-faşist Türk devletinin tüm operasyon ve askeri tatbikatlarına, "yok ettim, ediyorum" yaygaralarına karşılık daha güçlü bir atak yapan halkımız ve öncü gücü, kenetlenmiş bir şekilde hertürlü saldırıya karşı koyacak azim ve kararlılığı gösterecek, çekilen acıların, uğranılan işkence ve hakaretlerin hesabını tek tek soracaktır. Hızla gelişen silahlı mücadelemiz, Marksizm-Leninizmin yol göstericiliğinde ve şanlı önderimiz PKK'nin yönetiminde düşman mevzilerini döverek ve onlara büyük kayıplar verdirerek gelişmektedir. Sömürgecilerin hertürlü saldırıları ve karalama kampanyaları onların son çırpınışlarıdır. Bugün ismini birtürlü veremedikleri bir düşmanla amansız bir savaşa tutuşmuş ve bu savaş onları hızla yokoluşa doğru sürüklemektedir. Kürdistan ve Türkiye halkları ile dünya kamuoyu bu gerçekliği daha şimdiden teslim etmeye başlamışlardır.

Halkımızın şanlı önderi PKK'nin 8. Kuruluş Yıldönümüne yaklaştığımız bu dönemde mücadelemiz en görkemli ve kahramanlıklarla dolu olan bir evreyi yaşamakta, dökülen şehit kanları mücadele azmimizi daha da bilemektedir. Tüm dünyanın hayret ve merakla izlediği savaşımız, Bozova'da, Mutki'de, Eruh'ta, Van'da, Dersim'de, Midyat'ta, Diyarbakır'da, Kars'ta, Ağrı'da Lice'de ve daha birçok alanda sağlam adımlarla ilerleyerek, düşman mevzilerini tek tek geriletmektedir. Bugün düşmanın içine girdiği korku, panik ve acızlık had safhaya ulaşmıştır. Halkımız tarihinin hiçbir döneminde bağımsızlığa ve özgürlüğe ulaşmada bu kadar kararlı ve istekli olmamıştı. Barbar düşman da, ülkemizde yüzyıllardır sürdürdüğü egemenliği boyunca bu kadar yıpranmamış ve temellerinin böyle bir şiddetle sarsıldığına tanık olmamıştı. Çağdaş temellerde gelişen mücadelemiz, öncü ile halk kitlelerinin kopmaz bağlarla birbirine bağlanmasının somut bir örneğidir. Halkımız bulunduğu alan neresi olursa olsun, gerçek kurtuluşun ülkenin bağımsızlığa ulaşmasıyla sağlanabileceğini kavramıştır. Verilen bu kutsal savaşın temel dayanağı olan Kürdistan halkı, maddi-manevi her alanda özverili bir destek sunmakta, düşmanın oyun ve entrikalarına karşı öncüsüne daha sıkı sarılarak mücadeleyi geliştirmektedir. Bu destek ülke dışında bulunan yüzbinlerce Kürdistanlı emekçi tarafından da en canlı şekilde sunulmakta, ülkemizde gelişen mücadele bu alanda da büyük bir ilgi ile izlenmektedir.

Gelinen aşamada, mücadelemize ve onun önder gücü PKK-ERNK-HRK üçlüsüne daha sıkı bağlarla bağlanmak, maddi ve manevi desteğimizi daha da arttırmak ve haklı davamızın sesini tüm dünyaya duyurmak gibi görevler her yurtsever emekçinin yerine getirmesi gereken görevler haline gelmiştir. Hiçbir insanımızın ilgisiz kalamayacağı ve destekten yoksun bırakamayacağı bağımsızlık ve özgürlük savaşımız, tek tek bireylere varana kadar tüm Kürdistanlıların yeteneği, gücü ve özverisine dayanarak gelişip güçlenebilecektir.

O halde, bulunduğumuz Avrupa alanında mücadelemize yönelik yürütülen faaliyetlere katılarak ve sömürgeciliğe karşı kin ve nefretimizi her fırsatta dile getirerek özgür geleceğimizin teminatı olan şanlı önderimiz PKK'ye sahip çıkalım ve O'nu her alanda güçlendirelim. Haklı savaşımımıza sunduğumuz desteği birkez de Ulusal Direniş Gecesinde biraraya gelerek gösterelim. 16 Kasım 1985 günü yapılacak olan bu gece, faşist sömürgeciliğe duyulan kin ve öfkenin birkez daha dile getirildiği ve mücadelemizin yenilmez önderi PKK'ye sahip çıktığımızı göstereceğimiz bir direniş eylemi olacaktır. Bu eyleme katılmak her yurtsever, ilerici ve demokrat emekçinin görevidir diyoruz.

* * *

15 Ağustos 1984'ten Buyana PKK Önderliğinde Gelişen Mücadeleyi Satılmış Küçük-Burjuva Kaypaklarının Gözüyle İzleyenlere Sesleniyorum

EMEKÇİLERİN

DİLİNDEN

Bilindiği gibi 15 Ağustos 1984'ten buyana Kürdistan'ın her köşesinde yapılan başarılı eylemlerle düşmana ağır darbeler vurularak halka büyük güven verilmiştir. Ama bazı çevreler kendilerine devrimci maskesi takarak, halkımızın bilinçsizliği ve gelişmelerden yeterince haberdar olamayışından da yararlanarak, gelişen bu şanlı mücadeleyi karalamaya, PKK önderliğini küçük düşürmeye çalışmaktadırlar. Ülkedeki kitleler tarafından coşkuyla selamlanan ve desteklenen bu görkemli, şerefli ve haklı olduğu kadar da kutsal olan mücadeleyi Avrupa alanında ve diğer dünya ülkelerinde bulunan Kürdistanlı emekçilerin gözünden uzak tutmak istemektedirler. Ben de kişi olarak gelişmeleri yeterince kavrayamadığımdan bu yıl ülkeye gittiğimde gördüğüm gerçekler karşısında şaşkınlığa düşmekten kurtulamadım. Konuştuğum insanlara mücadelenin zor olduğunu ve halktan destek görmediğini söylediğimde çok büyük bir tepkiyle karşılandım. Bir ihtiyar amca bana şöyle bir cevap verdi: *"Ev gotinên te wek wan gotinên bênamusê Xidirê Mihelmî ne. Heke gotinek dinî wilo ji devê te derkevê, di çavên me de, tu jî kuçikekî. Ji wan kuçikên bênamusî."*(Xidirê Mihelmi Türk sömürgecileri tarafından satın alınan ve Mardin bölgesindeki halka eziyet çektiren bir ajandır. Kendisi Kızıltepe'de kalmaktadır.)

Birkaç gün köyde kaldıktan sonra, gelişmeleri bizzat kendi gözümle görüp, inandım. Bu davanın dağa çıkan birkaç "eşkiyanın" savaşı değil, bir halkın topyekun mücadelesi olduğunu ve Türk sömürgeciliğinin içine girdiği korku, panik ve telaşın da bu nedenden kaynaklandığını kavradım. Bu haklı ve haklı olduğu kadar da kutsal olan davanın Kürdistanlılar tarafından ne kadar desteklendiğini ve faşist sömürgecilerin de bu gerçekliği kabul etmek zorunda kaldıklarını bir kaç örnekle kanıtlayabilirim.

Mardin'in K... köyünün çobanı dağda silahlı iki savaşçı görmüş. Hemen gelip muhtara haber vermiş. Muhtar da karakola gidip durumu bildirmiş. Ancak karakolda bulunan 10-15 askeriyle savaşma güç ve cesaretine sahip olmayan çavuş merkezden kuvvet istemiş. Aradan epey zaman geçtikten sonra beklenen kuvvet gelmiş ve operasyona çıkmışlar. Her tarafı arayıp-taramışlar ama, hiç birşey bulamamışlar. Bunun üzerine ihbarı getiren muhtarı *"bize yalan söyledin, aldattın"* diyerek bir güzel dövmüşler. Askerler gittikten sonra köylüler gelip muhtara kızmışlar ve *"Niye gittin onları terörist diye ihbar ettin. Onlar terörist falan değil. Onlar bizim çocuklarımızla birlikte özgür, baskısız ve tok bir şekilde yaşamamız için savaşıyorlar. Bizler için seve seve ölüme atılıyorlar. Onlara yardım edeceğine gidip ihbar ediyorsun. Bu bizim ve çocuklarımızın kaderiyle oynamak demektir. Bu yaptığın ancak satılmış köpekler yapar. Bizim ve çocuklarımızın geleceğiyle oynamak ne senin ne de hiç kimsenin haddidir. Bunun cezasını çekeceksin."* demişler. Muhtar köylülerin bu tepkisinden korkarak özür dilemiş: *"Ben satılmış bir köpek değilim. Bilmeden bir suç işledim, bunu bağışlamanızı rica ediyorum. Bundan sonra böyle bir hataya düşmeyeceğim"* diyerek yemin etmiş.

Yiğitliğin ve kahramanlığın sembolü HRK'nin, erişilmez üssü halkımızın derinliklerindedir.

Bu olayın üzerinden 6-7 ay geçtikten sonra, merkez köylerin muhtarlarını tabura çağırmışlar. Toplantıyı yöneten tabur komutanı şöyle bir konuşma yapmış: *"Sevgili vatandaşlarım; bilindiği gibi her tarafta eşkiya çeteleri dolaşıyor. Bunlar köylerinizi yakabilir, malınızı talan edebilir, çocuklarınızı öldürebilir, kızlarınızı dağa kaldırabilirler. Bunların tümünü düşünen bir devlet olarak sizin korunmanız bize düşüyor. Onun için sizlere de silah vererek kendi köylerinizi korumanızı sağlayacağız."* Komutanın konuşması bitince yukarda bahsettiğimiz K... köyü muhtarı söz istemiş ve şöyle bir konuşma yapmış: *"Onlardan bize bir zarar gelmez. Eğer siz bize silah verip onlara karşı bizi kışkırtmazsanız, bizler tarafından rahatsız edilmezlerse kimseye hiç birşey yapmazlar. Biz de onları rahatsız etmekten korktuğumuz için sizin verdiğiniz silahları almak istemiyoruz. Bir devletin görevi vatandaşlarını korumaktır. Siz de devlet olduğunuza göre, bir kaç asker gelsin her gece köyün etrafında nöbet tutarak güvenliğimizi sağlasın. Benim oğlum Trakya'da asker olarak nöbet tutuyor. Ben de burada tutamam."* Biraz düşünülecek olursa, 6-7 ay önce devrimci savaşçıları ihbar eden bir insanın böyle bir konuşma yapacak kadar değişmesi mücadelemizin hangi temellere dayandığını açığa koymaktadır. Bu muhtarın bu kadar değişmesi elbetteki kendiliğinden olan birşey değildir. Eğer köylüler muhtara tepki göstermeseydi ve o da yaptığının adi bir muhbirlik olduğunu anlamasaydı tutuklanmayı dahi göze alarak silah almayı reddetmeyecekti. Onun bu tutumu diğer muhtarları da etkilenmiş ve sömürgecilerin oyunu da boşa çıkarılmıştır. O halde nerede olursak olalım; bu davanın haklılığını savunarak ajanlık, mitlik ve itlik yapan tüm kişi ve kuruluşları teşhir ve tecrit ederek satılmışlar sürüsünden olduklarını açıkça yüzlerine haykırmalıyız.

Halkımız çok ezildiğinden ve horlandığından dolayı, hemen herşeye inancını ve güvenini yitirmiş bir halktır. Birşeye kolay kolay inanmaz ve bağlanmaz. Ama bir kez inandı mı onu hiç bir güç durdurma kudretine de sahip ola-

maz. Kafası uçurulsa bile ne inancını yitirir, ne de güveni sarsılır. Zaten faşist sömürgecilerin korkusu da bundandır. Gerçekleştirmek istediği şey de devlet otoritesini tek hakim güç haline getirmek, halkla devrimci öncü arasındaki bağı koparmaktır. Ama onlar treni çoktan kaçırdılar. Bugüne kadar faşist devletin baskı ve zulmünü kader; barbarlığını ise onun güçlülüğünün simgesi olarak kabul eden mazlum halkımız, PKK önderliğindeki HRK güçlerinin 15 Ağustos 1984'ten buyana gerçekleştirdikleri başarılı ve güçlü eylemlerden de güç alarak, kurtuluşa olan inancını pekiştirerek ayağa kalkmış ve makus talihini değiştirmek istemektedir. Bugün halk ile öncü en sıkı bağlarla kaynaşmıştır. Sömürgeci otoritenin yerini giderek Partimizin otoritesi almakta, halkın çok yönlü ve aktif desteğiyle beslenen savaşçılar düşmana yeni darbeler vurmaktadırlar. Çaresiz kalan barbar Türk ordusunun "kahraman mehmetçikleri" ise panik ve korku içinde boğulmaktadırlar. Bu gerçeği halk çok iyi görmekte ve her fırsatta dile getirmektedir. Mardin'in dağlık kesimindeki C... köyünden gelen köylülerle yapılan bir konuşmaya tanık oldum. Bizim köylülerle selamlaşıp hal-hatır sorduktan sonra hemen gelişmeleri konuşmaya başladılar. Birinin sorduğu "Türk köpekleri sizin oralara da gelmişler mi?" sorusuna 40-45 yaşlarındaki misafir gülerek şu cevabı verdi: *"Bizim köyümüzde olduğu gibi, diğer çevre köylerde de sayısı belli olmayacak derecede çok asker var. Ama Türk ordusunun tümü gelse de korkmuyoruz. Çünkü onlar insan kılıfına bürünmüş kedidirler."* Bizim; yani kedi kadar korkak olduklarını mı söylüyorsun sorumuza *"evet kediden de daha korkaktırlar. Kedi köşeye kıstırılınca insana pençe atıyor. Ama 'kahraman mehmetçikler' korkudan samanlıklara giriyorlar."* cevabını verdi. Bu cevabını pekiştirmek için de bize yaşadığı bir olayı anlattı: *"Baştan da belirttiğim gibi bizim çevrede kedi askerlerin sayısı çoktur. Devrimcileri yakalamak için bizi önlerine alarak dağda dolaştırıyorlar. Ama bizler devrimcilerle daima ilişki halindeyiz. Çünkü onlar her yerdedirler. Her yerde olmalarına rağmen, şimdiye kadar yakalanmadılar. Bir gece, yapılan bir ihbar üzerine (bu ihbarı yapan ölümle cezalandırıldı) bir üzüm bağını çembere aldılar. Tabi bizi de önlerine katmışlardı yine. Kedi mehmetçiklerin komutanı çember oluşturduktan sonra şöyle bir çağrı yaptı: 'Biz 600 kişilik askeri bir güçle etrafınızı kuşatmışız. Kurtulma şansınız yoktur. Kan dökülmeden silahlarınızla teslim olun. Sizi Diyarbakır'a göndeririz, orada pişman olduğunuzu söyler, itirafta bulunursunuz, sizi tekrar evlerinize gönderirler. Bunun için size 5 dakika düşünme payı veriyorum." Bu konuşmadan sonra ortalığı büyük bir sessizlik kapladı. Kimseden çıt çıkmıyordu. Tam o anda çalının arasından bir ses duyduk ve birşey oradan geçti. Komutan büyük bir telaşla 'Ateş serbest, Apocular saldırıyorlar' diye komut verdi. Mevzideki askerler bu emir üzerine tam 5 dakika o noktayı taradılar. Bir ara da durdular. Ama çalının içindeki ses hala geliyordu. Tekrar ateşe başladılar. Böylelikle sabaha kadar ayni şey tekrarlandı durdu. Yani ateşe ara verildiğinde çalılar arasındaki ses daha fazla duyuluyor ve askerler de panik ve telaş içinde ne olup olmadığına bakmadan durmadan silah sıkıyorlardı. Zaten nereye ateş ettiklerini kendileri de bilmiyordu. Ben ve yanımdaki köylü arkadaşım onların bu durumuna gülmemek için dilimizi ısıra ısıra kanatmıştık. Nihayet sabah oldu, güneş çıktı. Aydınlık olunca bizleri de öne alarak titreye titreye çalılar arasına girdiler. Bir de baktık, Apocular diye ateş edilen H...'nin kör eşeğidir. Gece boyunca onbinlerce mermiyle ateş edilen şeyin bir kör eşek olduğunu ve o kadar mermiden yalnızca birinin isabet ettiğini gören komutan adeta çıldırdı ve elindeki silahla etrafa ateş ederek 3 askerin ölümüne, 5'nin de yaralanmasına sebep oldu. Daha sonra toparlanıp sayım yaptıklarında 1 jandarma başçavuşu, 1 asteğmen ve 7 erin eksik olduğu açığa çıktı. Köye girmiş olabileceklerini düşünerek ben 3 askerle köye indim. Onları ev ev soruyorduk ki, bir de baktık M...'nin samanlığından çıkıyorlar. Onlara burayı nasıl buldunuz diye sorduğumda başçavuş şöyle dedi: 'Geçen gün köyü aradığımızda buraya da gelmiştik. Kendi kendime, eğer birgün Apocular gelirse buraya saklanırım diye düşünmüştüm.' Bir asker de korku ve paniğini şöyle dile getirdi: 'Yahu bu Apocular cin mi, melahike mi yoksa nedir şaşırdım vallahi. Eylem yapıyorlar, bir sürü askerle gidiyoruz bir bakıyoruz hiç kimse yok. Kimbilir belki şimdi bile aramızdadırlar.' Bu insan kılığına girmiş kediler akşamdan sabaha kadar kör bir eşeğe onbinlerce mermi sıkıp sadece bir mermiyi isabet ettirdiklerine göre; eğitim görmüş, bilgili, becerikli, genç ve atılgan olan Apoculara karşı hiç birşey yapamazlar diyorum."*

Bu köylünün anlattıkları odada bulunanları adeta coşturmuştu. Övgü dolu sözlerle devrimcileri alkışlamaya başladılar. Ben şaka olsun diye *"kimi alkışlıyorsunuz askerleri mi"* sorusunu yöneltince, hepsi birden bana ters ters bakmaya başladılar. İçlerinden biri; *"Türk askerlerini alkışlayanlar ancak onlar gibi köpek olan veya köle gibi satılmış olan şerefsizler olabilir"* cevabını verdi.

Evet. Kürdistan halkı tarihten beri yitirdiği güvenini PKK önderliğindeki HRK birliklerinin gerçekleştirdiği başarılı eylemlerle yeniden bulmaya başlamıştır. Artık eskiden korkulan jandarma ya da Türk askerinin yerini bugün alay edilen kedi mehmetçikler almıştır. Halk her yerde ordunun kofluğunu anlatmakta, birliğimiz ve beraberliğimiz sağlandığı sürece hiç birşey yapamayacaklarını belirtmektedir. Hemen her yerde mücadelemiz konuşulmaktadır.

Ama bizim diğer sözde devrimciler (KOMKAR, DDKD vb.) ise hala oyunlarına devam etmektedirler. Mücadelenin zamanının gelmediğini, erken olduğunu söyleyerek özellikle de yurtdışında bulunan ve gelişmeleri yakından takip edemeyen Kürdistanlı emekçileri kandırmaya çalışıyorlar. Ancak benim gibi izne giden binlerce emekçi gerçekleri görerek yeniden Avrupa'ya geliyor ve bu beylerin yalanları da açığa çıkarılıyor. Bakalım bu sefer neler uyduracaklar. Yurtdışındaki emekçilere çağrım şudur: Küçük-burjuva reformist kaçkınların sözlerine inanmayın. Kulağınızı ve gözünüzü açın, gelişmeleri yakından izleyin. Yok eğer tatmin olmuyorsanız gidin ülkede durumu bizzat görün. İşte o zaman benim sözlerime hak vereceksiniz. Mücadele kaçkınlarına hakettikleri karşılığı vermenin zamanı gelmiştir. Onların yalan ve demogojilerini suratlarına çarparak PKK'nin mücadelesine omuz verilmeli. Gücümüz neye yetiyorsa, yurtseverlik görevlerimizi o ölçüde yerine getirelim.

Yaşasın Halkımızın Önder Gücü PKK!
Yaşasın HRK!
Yaşasın ERNK!
Kahrolsun Satılmış Küçük-Burjuva Kaypaklar!
Bıji Serok APO!

Bir HRK Sempatizanı

Devrimcilerin Yeri Bellidir: Onlar Dağda, Ovada ve Halkın Derinliklerindedirler

Ülkem Kürdistan'da tanık olduğum sömürgeci zulüm ve baskılar ile, devrimci mücadelenin gelişimini ve önderliğini tek umut olarak benimseyen yoksul ve mazlum halkımın durumunu gazetemiz Berxwedan aracılığıyla insanlığa duyurmayı yurtseverlik borcum olarak benimsiyorum.

Ben ülke dışında uzun yıllar boyu emeğini satarak geçinen bir işçiyim. Sınıf konumum gereği benimsediğim düşünce ve ideoloji de proletaryanın taşıması gereken ideolojidir. Bunun yanısıra en önemlisi de yüzyıllardır sömürü ve baskı altında bulunan bir halkın ferdi olarak sürekli ezilik ve burukluk duymaktayım. Bu yüzden de Kürdistan konusunda söylenen ve yazılan herşey ilgimi çekmektedir. 1984 yazından bu yana gerek Türk basını ve yayın organlarında, gerekse de birçok dünya ülkesinin yayınlarında sık sık duymaya başladığım Kürt ve Kürdistan ismi bana anlatamayacağım bir kıvanç vermektedir. Ama şunu da düşünmeden edemiyorum; Neden o güne kadar bu gerçeklikten hiç kimse sözetmiyordu da, şimdi böylesine güncelleşen bir konu haline getirildi?

İşte mücadelemize bağlılığım ve ilgim de bu soruya aradığım cevapla birlikte doğdu diyebilirim. Büyük bir merak ve biraz da tedirginlikle gittiğim memleketimde görüp duyduklarım ise inancımı daha da pekiştiren bir etken oldu.

Gümrük kapılarında o bilinen uygulamalardan nasibimizi aldıktan sonra yola çıktık. Sivas-Kayseri alanını geçtikten sonra değişik bir yere geldiğimizi farkettik. Çünkü geçtiğimiz tüm yerleşim alanlarında neredeyse sivilden çok asker vardı. Önce buna anlam veremediysem de mücadelemizin gelişimini düşününce bunun bir işgal hareketi olduğu sonucuna vardım. Köyümüzdeki durum ise bu düşüncemi daha da pekiştirdi. Köyümüz geçmişten beri sarp dağlarla sarılı ve patika bir yoldan başka ulaşım olanağının bulunmadığı bir yerdir. Son yıllarda zor-bela taşlı bir yol yapmışlardı, ama o da pek işe yaramıyordu. Yine önceleri burada birkaç jandarma haricinde fazla asker de kalmıyordu. Ama bu yıl oldukça farklı bir görüntüyle karşılaştım. Öyle ki köy nüfusundan çok asker yığılmıştı. Köyde bir de karakol kurmuşlardı. Çevrede de birçok mezra ve küçük köy bulunduğundan burayı merkez olarak seçmişlerdi.

Çekilen hiçbir acı ve sıkıntı, bağımsızlığın ve özgürlüğün değerini gölgeleyemez...

Bu görünüm karşısında mevcut uygulamanın bir işgal olduğu sonucuna vardım. Köydekilerle bu durumun nedenleri üzerine konuşup tartıştığımda, son eylemlerden sonra buralara tümden asker yığdıklarını ama birlikleri de sık sık değiştirdiklerini anlatıyorlardı. Halka; "sizi Apoculardan teröristlerden, eşkiyalardan korumak için geldik "diyorlarmış. Bu bahaneyle korkunç bir talan yapıyorlardı. Hemen herkesi Apoculara, teröristlere yardım ettikleri gerekçesiyle haraca bağlamışlardı. Sömürgeci ordu birlikleri burada kaldıkları müddetçe ihtiyaçlarının karşılanması da halka zorla dayatılıyordu.

Köylülerin ekonomik durumu içler acısıydı. Değil bu kadar askere yemek vermek, kendi çoluk-çocuğunun karnını dahi doyuramıyorlardı. Durum böyle olduğu halde askerler: "Biz sizi koruyoruz. Sizde bize bakmak zorundasınız" diyorlardı. Eğer itiraz edilirse halkın tavuğu, keçisi vs. neyi varsa sorulmadan tutup kesiyor ve iğrenç midelerine indiriyorlardı. Gerekçe olarakta en alçakça bir poza bürünerek; "nasıl olsa biz yemesek Apoculara yedireceksiniz. İyisimi biz yiyelim öyle değil mi" diyor ve halkın acılı durumuyla alay ediyorlardı. Sık sık tehdit savurmaktan da geri kalmıyor, halktaki hoşnutsuzluğu dahi baskıyla yok etmeye çalışıyorlardı.

Tüm baskı, işkence ve hakaretlerin yanısıra halkımızın malına, ekinine de zarar vererek ekonomik çöküntü yaratan sömürgeciler, bunlara ek olarak bir de zorla göç ettirme uygulamasına geçmişlerdi. Birçok aileyi cemselere yükleyip Erzincan vb. alanlara götürüyor ve orada bırakıp "başınızın çaresine bakın" diyorlarmış. Diğer ilginç bir uygulama da köyleri belli başlı ana yollar üzerinde toplayıp merkezi yerleşim alanları oluşturmak istemektedirler. Bunun bahanesi ise çok basit: "Biz köylerinize yol getiremiyor, güvenliğinizi sağlayamıyoruz. O halde en doğrusu sizlerin yol üzerine gelmenizdir." Böylelikle yüzlerce yıl yaşadığı toprağından koparılmak istenen halkımız, Vietnam'da olduğu gibi stratejik köylerde toplanmak ve mücadele desteksiz bırakılmak istenmektedir. Bunları insan pratikte görüp, yaşayınca daha iyi kavrıyor ve sonuçlar çıkarabiliyor.

Akşam saat 19'dan sonra dışarı çıkma yasağı da konulmuş. Bu önleme rağmen kendileri güneş battıktan sonra dışarı çıkmaya cesaret edemiyor, olağanüstü önlemlerle korunmaya çekiliyorlardı. Bu durumu bilen köylüler ise bu yasağa fazla kulak vermiyorlardı. Çünkü kendilerini yakalayacak yada kurşunlayacak askerler o saatlerde dışarı çıkmaya cesaret edemiyorlar. Bir askere "bizi kime karşı koruyorsunuz, bunlar nasıl insanlardır, nerelerde kalıyorlar" diye sorduğumda oldukça zavallı ve perişan bir halde "Aha abi şu ormandalar. Ama biz bırakalım geceyi gündüzleri bile oralara giremiyoruz" diye cevap vererek Türk mehmetçiğinin durumunu çok net şekilde ortaya koydu.

Yine köyümüzde yaşanan ilginç bir olayı da aktarmadan geçemeyeceğim.

Devamı Syf: 24'te

PARTİYE, ÜLKE, BÖLGE ve DÜNYA HALKLARINA

Vermek İçin Bir Canımız Var Kürdistan Halkına, O Günü Bekliyoruz Sabırsızlıkla!

Baştarafı S 1'de

Geçtiğimiz Eylül ayının başlarında Elazığ zindanlarındaki PKK'li savaş esirleri tarafından başlatılan açlık grevi direnişi de, sömürgecilerin oyun ve planlarını bozan etkin bir eylem olmuştur. İdam ve diğer ağır cezalara çarptırılan devrimcilerin katıldığı açlık grevi eylemi, özellikle de hızlandırılan "pişmanlık yasası" ve ihanet ettirme çabalarına güçlü bir darbe vurmuş, sömürgecilerin hesaplarını yerle bir etmiştir.

Elazığ cezaevinde bulunan direnişçiler tarafından yazılan ve dışarıya ulaştırılan bu yazıyı, çeşitli çevreler tarafından da meşrulaştırılmak istenen teslimiyeti ve tasfiyeciliği bir kez daha mahkum etmek amacıyla yayınlıyoruz.

Marksizm, 1970'lerin ortalarında Ankara'da öğrenim gören Kürdistanlı aydınlar vasıtasıyla ülkeye taşınılarak, kısa bir süre içerisinde gelişmiş ve 1978'de Partiya Karkerên Kurdistan (PKK) kurulduğu günden itibaren Türk sömürgecilerinin boy hedefi; Kürdistan halkının ise tek temsilcisi durumuna geldi. Kürdistan'da PKK önderliğinde gelişen Ulusal Kurtuluş Mücadelesiyle, Türkiye'de gelişen demokratik mücadele karşısında çılgına dönen Türk devleti, sıkıyönetimli tedbirlerle gelişen mücadeleyi durduramayacağını anlayınca, bizzat CİA'nın planları doğrultusunda, 12 Eylül'de faşist generaller çetesini yönetime getirerek, Türk sömürgeci yönetimine faşist bir nitelik kazandırdı. Yönetime gelen ağzı salyalı bu generaller çetesi, kudurmuşcasına Kürt ve Türk halklarına saldırdı. Ülkemizin her tarafını "askeri bölge" ilan ederek köy-köy, mahalle-mahalle yeniden işgale kalktılar. İnsanlar sorgusuz sualsiz kurşuna dizilerek işkenceden geçirildiler. Binlerce devrimci, yurtsever ve demokratı zindanlara doldurarak kimini astı, kimini yaktı, kimini de en iğrenç işkenceden geçirerek soysuzca katlettiler.

İnsanlaşma sürecinden günümüze kadar gelişen toplumsal yapı içerisinde bireyler, ancak dönemin koşullarına göre örgütlenerek kendi varlıklarını tehdit eden güçlere karşı kendilerini koruyabilmiş ve toplumsal gelişmelerin önünde engel teşkil eden güçleri ancak bilinçli ve örgütlü bir mücadeleyle aşmışlardır. Tarihsel gelişim sürecinde toplumsal mücadelenin sosyal pratiğinde, örgütlü mücadelenin zorunluluğu kendisini kanıtlarken, bireyin kişiliğindeki ifadesini de sosyal yapıyla bütünleştirerek bulmuştur. Bireyin mücadelesi toplumsal bir önem kazandığı oranda başarılı olmuştur. Yetenekli ve bilgili insanların varlığı zorunlu olmakla beraber, bireylerin savundukları düşünceler, topluma maledildiği oranda maddi bir güce dönüşür. Mücadele yöntemlerinin tümü toplumsal muhteva arzeder. Ama toplumsal mücadele ideolojik olarak ifadesini bireylerin örgütlü kişiliğinde kanıtlar. Sosyalist düşüncenin ve pratiğinin yarattığı direnişçi kişiliği, ancak halkımızın ve Partimizin mücadelesiyle bütünleşen direnişçi bir insan tipi yaratmakla oluşur. Biz zindan esirlerinin direniş anlayışımız ve izah edeceğimiz pratik deneyim, düşünce ve bilgimizin toplumsal özüne bağlı olacak ve halkımızın taleplerine, ihtiyaçlarına cevap verdiği ve dışardaki Parti mücadelesiyle bütünlük arzettiği oranda hedefine ulaşacaktır. İdeolojik, siyasi ve politik alanda güçlü kadrolar yaratarak mücadele anlayışımızı, halkın onurlu istemiyle bütünleştirebiliriz. Örgütlü mücadelemizin ifadesi olan Partimizin mücadelesini halkla ve biz zindan esirlerinin mücadelesiyle bütünleştirerek izah etmek daha doğru olacaktır. Yaratılan değerlerin gelişimi ve güçlülüğünü, mücadele anlayışını kavrayarak, zindan direniş mücadelesini sürdürebilmek, kişiliğini ve onurunu koruyabilmek için yukarıda izah ettiğimiz gibi, bilinçle donatılmış, cesur ve direnişçi bir insan tipine sahip olunmalıdır. Çünkü sosyal ve toplumsal değişimlerin itici gücü insandır. Bu insan tipini kişiliğimizde somutlaştırıp, ancak kişiliğimizi ve onurumuzu koruyup mücadele içerisinde birey olarak bir öneme ve role sahip olabiliriz. Bu devrimci insan tipinin yaratıcısı da ülkemizin bağımsızlık mücadelesini omuzlayan Partimizdir.

İnsan olarak yaşamayı kavradığımız, hayatın gerçeklerini en açık bir biçimde bütün acımasızlığıyla anlamaya başladığımız günden itibaren, yaşayabilmenin, emekçiler ve geri bırakılmış insanlar için çok daha acımasız ve zalim olduğunu gördük. Bu acı gerçekler içinde yaşam savaşı veren, insan onurunu ve haysiyetini koruyarak tüm dünya halklarının sömürülmesine karşı çıkıp, bağımsızlık mücadelesini vermek isteyenlerin mücadeleleri sistematik olarak gelişip serpilmekteydi. Kürdistan halkının bağımsızlığını kendine şiar edinen bu düşünce gelişip serpildikçe, buna kucak açan halkla bütünleşip mücadele verirken içinde bulunduğumuz bölgelerde her aydını, işçiyi, köylüyü, gençliği vs.'sini kapsadığı gibi bizleri de kapsayarak belirtmiş olduğu mücadele yolunda hareket etmemizi sağlamıştır. Biz de bu mücadele içerisinde çeşitli faaliyetler yürüterek, bu süre içerisinde Partiye ve ülke devrimine karşı üzerimize düşen görevleri yerine getirmeye çalıştık. Bizler Kürdistan halkının birer evladı olarak bu soylu mücadele içerisinde yer alıp Kürdistan toplumsal yapısı önünde engel teşkil eden faşist Türk sömürgeciliği ve onun yerli uşakları olan feodal-komprador burjuvaziye karşı verilen mücadeleye yeteneklerimiz dahilinde katkıda bulunduk. Partinin Kürdistan sathında geliştirdiği mücadeleye bağlı olarak bölgemizde de gelişmeler sağlandı. Bölgemizde 12 Eylül faşist darbesinden önce çalışmalar genellikle şehir merkezinde aydın ve gençlik kesimi içerisinde yoğunluk kazanmıştı. Kırsal alandaki çalışmalara gereken önem verilmediğinden ancak kısır bir örgütlenme yaratılabilinmişti. Bölgemizin kırsal kesiminde örgütlenme çalışmalarına başlandığı bir sırada cuntanın başa gelmesiyle, ülkenin her tarafında devrimci, demokrat, yurtsever ve ilericileri tutuklamaya girişince şehir merkezinde barınma olanakları bulunamadığından kırsala çekilme zorunluluğu doğdu. İdeolojik olarak yetersiz oluşumuzdan, düşmanın gücünü küçümseyerek, mücadelenin uzun vadeliliğini kavrayamamıştık. Bir bireyin

eksikliğinde yaratacağı aksaklığı önemsemeden, kendi varlığımızın veya yokluğumuzun hiçbir şey değiştirmeyeceği düşüncesinden hareketle korunmamız için gereken olanaklar sağlanmadan, zorunlu veya olmayan koşullarda kendi barınma alanlarımızda eylemler gerçekleştirerek, varolan barınma alanlarımızı daraltıp düşmanın bizi yoketme veya yakalamasını daha da kolaylaştırdık. Bu olumsuzlukların kaynaklanmasının nedenlerinde tecrübesiz ve yeni oluşumuzun önemi büyüktür. Bizler bunların bedelini cezaevlerine doldurularak ödüyoruz. Birçok insan gibi bizler de işkence tezgahlarından geçirilerek mücadelenin ne kadar acımasız ve çetin olduğunu açık bir biçimde görerek, tüm bu zorlukları ve sosyalist bir dünya görüşünü benimseyen bizlerin katlanması gereken çok şeyin olduğunu daha iyi kavramış olduk. Ancak yakalanmamızla birlikte mücadelenin bizler için bittiği söylenemez. Bu alanda geçmişteki tüm olumsuzluklardan ders çıkararak elde ettiğimiz tecrübelerle düşmana karşı daha bilinçli ve doğru tespitlerle hareket etmeliyiz.

12 Eylül faşist cuntasının başa gelmesiyle birlikte Kürdistan'da yoğun tutuklamalara girişen TC devleti, binlerce PKK taraftarı, sempatizan ve kadrolarını zindanlara doldurdu. Bu tutuklamaların yoğunlukta olduğu yerlerden biri Diyarbakır'dı. Tutukladıkları bu insanları, çıkardıkları faşist yasalarla kurdukları askeri mahkemelerde yargılamaya giriştiler. İlk dönemde Kürdistan'ın tüm illerinde tutuklanan PKK'lilerin hepsini Diyarbakır'da toplayarak birlikte yargılamaya giriştiler, daha sonra bunu başaramayacağını anlayınca sözde "adaletin erken tecellisi" açısından her tutuklanan kişiyi kendi bölgesinde yargılamaya giriştiler. Merkezi Diyarbakır'da olmak üzere Adana, Erzurum ve Elazığ'da PKK davaları açıldı. Kürdistan ve Türkiye'nin her yerinde yoğun bir işkenceye giriştiler. Amaçları bu insanları teslim alarak, davalarına ihanet ettirerek, kişiliksizleştirip birer robot haline getirmekti. 12 Eylül cuntasının gelmesiyle birçok siyasi gücün, ağır darbeler alması, bir kısmının da gücünü geri çekmesinden sonra büyük bir insan potansiyelini oluşturan cezaevleri ön plana çıkarak güncel sorun haline dönüştü. Sömürgeci faşistler, dışardaki mücadelenin yavaşlamasıyla birlikte tüm ağırlıklarını cezaevlerine verdiler ve bu büyük insan potansiyelini çeşitli imhalara girişerek teslim almaya çalıştılar. Partimizin merkezi adamlarının ve binlerce PKK'linin bulunduğu Diyarbakır zindanlarını bir denev laboratuvarı haline getirerek insanların direnç gücünü ölçmek amacıyla yoldaşlarımızın bedenleri üzerinde deneyler yaptılar. Bu amaçla yapılan işkence metodları, tüyler ürperticidir. Bu vahşeti yaşayan yoldaşlarımız, her türlü zorluğu ve hatta ölümü göze alarak faşist mahkemelerde Kürdistan gerçeğini ve Parti mücadelesini ortaya koydular. Bu direnişle, Türk sömürgeciliğini yargılayarak dünya halkları önünde mahkum etmişlerdir. Bu savunmalardan telaşa kapılan Türk devleti, savunmaları engellemek için arayışlar içerisine girmek zorunda kaldı. Çünkü üç bin yıla yakın tarihi bir süreçte boyunduruk altında yaşayan Kürt halkının davası, ilk olarak mahkeme tutanaklarına tarihi belge olarak geçiyordu. Savunmaları tehdit ve işkenceyle durduramayacağını anlayınca, kurtuluşu ancak onları katletmekte buldular. Bu eşsiz insanları katletmekle savunmaları engelleyeceklerini sandılar. Ama, birçok konuda yanıldıkları gibi bunda da yanıldılar. Sömürgeciler, bu vahşeti gerçekleştirip yanlarına ancak birkaç soysuzlaşmış insanı alarak dünya kamuoyunda Hareketimizi teslim alınmış gibi göstermek istediler. Diyarbakır zindanlarında komünistler, tüm uygulamalar karşısında soğukkanlılıklarını kaybetmeyerek, karşılaştıkları bu amansız savaşımda tek ilkeleri olan direnişi seçtiler.

Elazığ'da da açılan PKK davasında savunmaları engellemek için birçok yola başvurdular. İlk etapta savunmayı kısma, fazla konuşulduğunda mahkeme salonundan dışarı atma girişiminde bulundular. Bu uygulamalarla savunmaları durduramayacaklarını anlayınca, zaten tutuklu sayısının 60 kişi olduğu bu davadaki kişileri grup grup götürmeye başladılar. Bu uygulamayla birlikte tek tip elbise uygulamasını gündeme getirerek, işkence ve baskılarını yoğunlaştırdılar. Tek tip elbise giymeyi kabul etmediğimizde üstümüzdeki elbiselerimizi zorla alarak, mahkemeye çıkmamızı engelleyerek gıyabımızda yargılama kararı almış oldular.

Bugün doldurulduğumuz zindanlarda, uğruna bin kere ölmeye değer ülkemizi ve halkımızın öncü müfrezesi olan Partimizi, dünya kamuoyuna "amaçsız, başıboş, çete" hareketi niteliğinde lanse etmeye çalışmaktadırlar. Ama ne yazık ki, TC devleti kendisine düşman ilan ettiği PKK ve savaş esirlerini tanıyamamıştı. Uyguladıkları en iğrenç işkencelerle zindan direnişlerini susturacağını sanan bu vampirler, Partimizin soylu direniş geleneğine sarılan ve bunu kendi kişiliğinde somutlaştıran zindan direnişçileriyle karşılaşınca neye uğradıklarını şaşırdılar. Düşman, kalemle dile getirmeye çalıştığımızdan da acımasız, çılgın ve barbardır. Ama bizler, M-L'min ilkelerini kendine temel alan PKK gibi yüce bir Hareketin ideolojisi doğrultusunda zindanlarda da dışardaki kadar mücadelenin gerekliliğine inanarak Partiye yaraşır bir şekilde zindanlarda, mahkemelerde, idam sehpalarında, ölüm hücrelerinde, hayatın her alanında mücadele etmeyi bir görev olarak bilmekteyiz. Fakat buradaki mücadele biçimi daha farklıdır. Tüm savaş araçlarından yoksun, sadece cesaretimizi güçlendiren inancımızla karşı koymak zorundayız. Bizler savaş esirleri olarak, sizler gibi düşmana karşı elde silah, omuz omuza vererek, savaş naraları atarak, tetiğe basıp sömürgecileri kahretmek isterdik. Ancak sömürgeciler bizleri bundan mahrum bırakmışlar. Ama Partinin bizlere öğretisi olan hayatın her alanında savaşmak gerektiği ilkesinden hareketle mücadelemizi bulunduğumuz zindanlarda sürdürmekteyiz. Zindanlarda gelişen direniş mücadelesi, dışardaki mücadeleyle bütünsellik kazandırılmayınca, zindan direnişi uzun süre varlığını koruyamaz. Dışardaki mücadeleyle bütünlük kazandırılınca mücadelenin nihai hedefe ulaşmasında zindan direniş mücadelesi büyük bir öneme sahip olur.

Ülke içerisindeki mücadelenin zayıf olduğu bir dönemde, cezaevlerindeki direnişler ve mahkemelerdeki siyasi savunmalar, ülkede Parti mücadelesini canlı tutarak faşist TC devletinin dünya kamuoyunda teşhirini getirdi. Bunun gerçekleşmesinde Partinin birçok alanda geliştirdiği propaganda ve desteğin önemi büyüktür.

Bizler, savaş esirleri olarak düşmanın en iğrenç baskılarıyla sürekli karşı karşıyayız. Bu insanlıkdışı uygulamalarla peşpeşe getirdikleri yaptırımlarla, Parti savunucuları başta olmak üzere tüm devrimci, yurtsever ve aydınları teslim alıp düşüncelerinden ve direniş mücadelesinden koparıp bir ot yığınına dönüştürmek istemektedirler. Bunu başarmak için hertürlü soysuzluk ve çirkefliği mübah göstermektedirler. Biz ise, herşeyden önce insan olmanın, onurunu koruyabilmenin, tarihsel olarak yaratılan haksızlıklara karşı çıkıp bilinç ve emeğin insan yararına gelişi-

mini savunmaktayız. İçinde bulunduğumuz sömürü sistemin insanlığın yüzkarası ve insan onurunu hiçe sayan işgal ve katliamların yapıldığı böyle bir dönemde bize düşecek çok büyük görevler vardır. Ülkemizin tarihi süreç içinde sömürgeleştirilmesi, bu ülkede yaşayan insanların varlığına ve ülkesine yabancılaştırılmasından kurtarılması ve yüzyılların kölelik zincirinin kırılması her insanın zorunlu görevidir. Bunun için devrimci sorumluluğumuzun bilinciyle, devrimci ahlak ve disiplini kavrayarak, eleştiri ve özeleştiri silahımızı gelişmemiz açısından en iyi bir şekilde kullanmalıyız. Günümüz koşullarında gerek zindan mücadelesi gerekse dışardaki mücadeleyle bütünlüğü kavrayarak gelişmelerin gerisinde kalmadan ve tüm güçler arasında etkin bir dayanışma sağlayarak düşmana karşı direniş bayrağını yükseltmeliyiz.

Bizler, Diyarbakır zindanlarında eşine tarihte ender rastlanılan iğrenç işkencelere karşı bir an bile tereddütte kapılmadan, kendilerini Kürdistan devrim mücadelesine adayan komünistleri kendimize örnek alarak sömürgecilerin köhnemiş çarklarını durdurmak için kendilerini mücadeleye katık edenlerin bir halkasını oluşturarak; bu yoldaşlara, Partiye ve halkımıza karşı olan sorumluluğumuzu az da olsa yerine getirmiş oluruz. PKK sempatizanları olarak, Elazığ Askeri Mahkemesinde Kürdistan tarihini, PKK Hareketinin ideolojisini, kurtuluş mücadelesini, amaç ve hedeflerini, dünyaya bakış açısını, Kürdistan devriminin dünyadaki yerini ve önemini ortaya koyarak faşist Türk sömürgeciliğini mahkum etmeye çalıştık. Bundan sonraki görevimizi Partimizin kendine şiar edindiği **"Teslimiyet İhanete, Direniş Zafere Götürür!"** ilkesinden hareket ederek önümüze çıkacak engellere karşı hiçbir ikircikliğe kapılmadan, Partimizin direniş çizgisine yakışır bir biçimde, düşmanın bizler için hazırladığı idam sehpalarına başlarımız dik, özgürlük türkülerini haykırarak gitmeye hazırız. Kürdistan devrim mücadelesi, şehitlerimizin dökülen kanıyla filizlenip serpilmiştir. Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin sürüp gidebilmesi için Kürdistan'ın en çorak topraklarını bile şehit kanlarıyla sulayarak mücadelemizi daha da gürbüzleştirmeliyiz. Eğer yeşeren bu filizlere yeniden kanımız olan hayat suyunu vermezsek, yeşeren filizler solup gidecektir. Hayatın her alanında şehitlerimizin oluşturduğu bu halkalara yeni halkalar ekleyerek, insanlığın ve çağın gidişatına ters işleyen köhnemiş çarkların üzerine atılarak paramparça etmeliyiz.

Dünyanın birçok yerinde yapılan siyasi savunmalarla emperyalizm ve sömürgecilik dünya kamuoyu önünde mahkum edilmiştir. **"Tarih beni beraat ettirecektir"** savunmasıyla Fidel CASTRO, faşist Almanya mahkemelerinde Faşizmi mahkum eden Dimitrov gibi, Mazlum DOĞAN, M. Hayri DURMUŞ, Kemal PİRLER de sömürgeci-faşist Türk mahkemelerinde sömürgeciliği mahkum ederek Kürdistan gerçeğini dünya kamuoyuna kabullendirmişlerdir. Bizler de PKK sempatizanları olarak Elazığ Askeri Mahkemesinde, Hareketimize yönelik karalama ve suçlamalara karşı, Parimizin geliştirdiği Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin haklılığını ve Kürdistanın toplumsal yapısını tarihi süreç içerisinde ele alarak, sömürgecilerin yüzyıllardır **halkımız üzerinde oynadıkları oyunları** ortaya koymak gayesiyle siyasi savunma gereğini duyduk. Amacımız, halkımızın biricik önderi olan Partimizin ideolojik ve politik olarak tüm alanlarda yürütülen mücadelesinin haklılığını, faşist mahkemelerde ortaya koyarak Partimizi en iyi şekilde savunmak ve tarihe maletmektir. TC devleti Kürdistan toplumsal yapısını dağıtarak Kürt halkının varlığına son verip tek bir dil, tek bir ulus yaratmak için tüm kurumlarıyla bu emellerine ulaşmak istiyordu. Bizler de hayatın her alanında sömürgeciliğe ve onun kurumlarına karşı mücadele etmeliyiz. İnsanlar düşüncelerini en açık bir şekilde belirtebilmeli, bunun bedeli ölüm olsa bile. İşte bizler de böyle bir gerçekle karşı karşıyayız. Ülkemiz Kürdistan'ın Bağımsızlık Mücadelesini yürüten PKK'nin ideolojisini kendimize bir kurtuluş ideolojisi olarak kabullenip, haklılığını, bedelini hayatımızla ödemek pahasına olsa bile savunmalıyız. Eğer bizler şu anda yaşıyor isek, insan olarak bu görevlerimizi yerine getirmek içindir. Dayanılması zor ve çok acılara katlanmayı gerektirse bile varolan mücadeleye katkımız ancak bulunduğumuz koşullarda yapacağımız tarihi savunmalarımızla yapılabilir.

PKK saflarında mücadeleye katıldığımız süreçten yakalandığımız güne kadar birçok eksikliklerimizin ve hatalarımızın olduğu açıktır. Bunların temelinde ise ideolojik yetersizliğimiz vardır. Çoğumuz, bu hataların bedelini zindanlara düşüp çürümeyle, kimimiz de canımızla ödedik. Bizlerin en büyük arzusu siz bağımsızlık savaşçılarının, bizim içine düştüğümüz hatalara düşmeden düşmana kahredici darbeyi indirmenizdir. Bu, bizim için büyük istektir. Partinin geliştirdiği mücadeleyle kazandığı mevzileri; kendisini ülkesine adayan siz bağımsızlık savaşçıları ve biz zindan esirlerinin kararlı direnişiyle korunup gelişeceğine inancımız sonsuzdur. Hakilerin, Halillerin ve Salihlerin kanlarıyla yeşeren; Mazlumların, M. Hayrilerin, Kemallerin direnerek ölmesiyle meyvesini veren direniş mücadelemiz, komünistlerin kararlı mücadelesiyle yaşayacaktır. **"Ölüm nereden ve nasıl gelirse gelsin!"** sloganlaşmış gerçeğinin birgün karşımıza çıkacağından kuşkumuz yoktur. Şuna inanınız ki, bizler gelişen bu şanlı direnişte en değerli silahımız olan canımızı ülkeye katık ederek idam sehpalarına giderken Partinin bayrağını düşürmeyeceğiz. Belki ölüm bizleri darağacında karşılamayabilir. Çünkü düşman bizleri yargılama cesaretini kendinde göremiyor. Bizler ölümle daha çabuk karşılaşabiliriz, ama ona asla boyun eğmeyeceğiz.

Şunu çok iyi biliyoruz ki, silahlar ilk olarak ülkede patlamaya başladıktan sonra Hilvan, Siverek ve Batman'da yankılar uyandırarak, Şikestun, Bloka, Bingöl, Gap ve Mazgirt'te de direnişi alevlendirdi. Hızla yükselen özgürlük ateşi, Diyarbakır'da Mazlumların, M. Hayrilerin, Kemallerin ve diğer savaş esirlerinin kanlarıyla beslenip, Şemdinli ve Eruh'ta doruğa çıkarak zaferler kazandı. Bu direniş bizden sonra da daha hızlı ve kararlı gelişecektir. Şunu unutmayalım ki, Bağımsızlık ve Özgürlüğün bedeli çok ağırdır. Hele bu ülke Kürdistan'sa...

***Jİ SERXWEBÛN Û AZADÎYÊ Bİ RUMETTİR TİŞTEK NİNE!**

***BİJÎ BERXWEDANA ŞOREŞGERÊN ZÎNDANÊ!**

***YAŞASIN PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ!**

***KAHROLSUN SÖMÜRGECİLİK VE EMPERYALİZM!**

***KAHROLSUN SÖMÜRGECİ FAŞİST TÜRK MAHKEMELERİ!**

***TESLİMİYET İHANETE DİRENİŞ ZAFERE GÖTÜRÜR!**

Elazığ Cezaevinden Bir Grup Savaş Esiri

Bir Direniş Savaşçısının Kaleminden

ŞEHİTLERE VERDİĞİMİZ SÖZÜ DİRENİŞ SAFLARINDA YERİNE GETİRELİM

Son bir yıl içinde Kürdistan'da meydana gelen önemli gelişmeler, tüm dünyanın dikkatlerini bu alana yöneltti. Adeta unuturulmaya çalışılan Kürdistan sorunu, 1984'ün 15 Ağustos'unda tüm oyun ve çabaları yerle bir ederek ulusal ve uluslararası alanda yerine oturdu. Faşist sömürgeci Türk devletinin 4 yıldır "bitirdik, yok ettik" dediği devrimci direniş mücadelesi, bu yönlü yaygaraları en fazla kopardığı bir esnada bir balyoz gibi beyninde patladı ve tam bir şok etkisi yarattı. Karşıdevrim cephesinin ve faşist Türk devletinin yaygaraları ve demogojileri bir kez daha açığa çıkarıldı. Bu duruma tahammül edemeyen TC ve onun her soydan uşakları çeşitli arayışlar içerisine girmeye başladılar. Fasist Türk devletinin oluşturmaya çalıştıgı yeni "Hamidiye Alayları" ve "Genç Kemalistler" örgütüne ek olarak sözde devrim saflarında görünüp, özde ise, sömürgeciliğe hizmet eden şoven ve küçükburjuva reformist çevrelerin girişimleri de görülmektedir. Burada şunu hemen belirtelim ki, dolaylı ya da dolaysız olarak ortaya çıkan bu durum, aslında direkt ve bizzat TC'nin çıkarları doğrultusunda yürütülen çabalardır. Ve şimdi artık kimin neye hizmet ettiği ve gerçek yerinin neresi olduğu açıkça belirlenmiş durumdadır. Faşizm, "Hamidiye Alayları"nı ve "Genç Kemalistler" örgütünü oluşturuyor; bu güçler ise, tasfiyeciliği, devrim kaçkınlığını ve provakasyonu geliştiriyorlar. Durum bu kadar açıktır ve bazı çevrelerin hala sessiz kalmaları da oldukça düşündürücüdür.

Özellikle 12 Eylül sonrası artan baskılar karşısında dağılan ve Avrupa'ya kaçan sosyal-şoven ve reformist güçler, yakından tanık olduğumuz durumlarıyla neye hizmet ettiklerini şimdi daha iyi açığa koymuşlardır. Tekrar mahiyetinde de olsa bu durumlarına kısaca değinmekte yarar vardır. Faşist cuntanın iktidarı gaspetmesinin ardından önemli darbeler yiyen Türk solu ve Kürt küçük-burjuva milliyetçileri tümden bir dağılma ve çürüme içerisine girmekle karşı karşıya kaldılar. Bu gericilik yılları doğru bir geri çekilme taktiği ile toparlanmak ve düşmana karşı güç biriktirmek için hazırlık dönemi haline getirilmesi gereken yıllar olması gerekirken, tam tersi bir durum ortaya çıkmış ve sözkonusu güçler adeta bir kaçış, dağılma ve yozlaşma içerisine girmişlerdir.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin önderliği ise bu yılları doğru-devrimci bir anlayışla değerlendirmiş ve gereken geri çekilme taktiğini başarıyla hayata geçirmiştir. Bu süreçte ülke dışında hazırlıklar tüm hızıyla sürdürülürken, mücadele bizzat ülke içinde de sömürgeci zindanlarda en görkemli bir şekilde devam ettirilmiş ve tarihimize altın harflerle işlenen Şanlı Diyarbakır Direnişi yaratılmıştır. Ölümsüz önderlerimizin, halkımızın direnişe en çok ihtiyaç duyduğu böylesi bir dönemde kutsal bedenlerini siper ederek yarattıkları bu direniş ayrıca bir dönemin başlangıcıdır da. İçerdeki direnişle sömürgeciliğe, ihanete ve provakasyona vurulan bu güçlü darbe, dışarda da yankısını buldu. Hazırlık sürecindeki önderlik, yükseltilen direniş bayrağını devralarak II. Kongresini gerçekleştirmiş ve ülke zeminine dönüş, büyük bir coşkuyla karara bağlanmıştır. 1982 sonrası dönemde ülkede gelişen mücadele kitleler içerisinde mücadelenin dayanaklarını oluşturma ve ileriki dönem için hazırlıkların yapılması yönünde yürütülmekteydi. Bu gelişmeler ülke dışında bulunan ama direkt olarak "Genç Kemalistler"le ilişkide olan provakatörlerce ve tasfiye çabalarıyla engellenmek istendiyse de yürütülen kararlı mücadele sonunda tüm bu düşmanca faaliyetler boşa çıkarıldı. 1983 Mayıs'ında sömürgeci faşist Türk devletinin Güney Kürdistan'a saldırması ve provakasyonun Avrupa zemininde ortaya çıkması da direnişle karşılanarak etkisiz kılındı ve ülke zemininde mücadeleye daha da hız verilerek yeni bir atılım yapıldı. İşte 15 Ağustos atılımı tüm bu yoğun çabaların ürünüdür. Yine, 12 Eylül sonrası çokça sözü edilen birlik, cephe sorunu da şoven ve reformist çevrelerce ciddiye alınmamış, yaratılan FKBDC'nin gerçek içeriğine kavuşmaması için hertürlü alçakça çaba sarfedilmiştir. Kimisi cepheyi bir araç olarak dar grup çıkarlarına alet etmeye çalışmış, kimisi de pratik adımların atılması gündeme gelince sesini soluğunu keserek kendisini cephe dışına atmıştır. Ancak proleter anlayış gerçekten cephe ve birlik konusunda da kararlı tavır takınarak, sorumluluklarını yerine getirmiş ve FKBDC içinden bazı kaçkın tasfiyeci vb. güçlerin ayrılması olsa da sorumluluğunun bilinciyle her koşul altında cepheyi yaşatmak için örnek bir pratik sergilemiştir.

Diğer yandan KUKC uğrunda yürütülen çalışmalar ve Cephe'nin hayata geçirilmesi için gösterilen çabalar, diğer güçlerce adeta kulakardı edilerek unutturulmaya, devrim ve direniş engellenerek ihanet meşrulaştırılmaya çalışılmıştır. 5'li, 6'lı, 11'liler oluşturulurken Cephe'ye ve birlik sorununa değil eğilmek, adeta bu konuda sessiz sedasız Avrupa alanında oturarak sorunu geçiştirmeye çalışmaktadırlar. Elbette bu yadırganacak bir durum değildir. "UDG"nin amacı ne idiyse, bu güçler de o amaca hizmet etmekte, KUKC'ni engellemek için hertürlü yol ve yöntemi kullanarak işi Avrupa emperyalistlerine ihbarcılık yapmaya kadar vardırmışlardır. Mücadeleye saldıran ve yüzlerce sayfayı bulan utanılacak ihanet belgeleri yayınlayan, emperyalizmle elele vererek mücadeleyi Avrupa alanında boğmaya çalışan bu çevreler, işleri bununla da sınırlandırmamışlardır. Düşmana tek fiske bile vuramazken, halkımızın en değerli, yiğit evlatlarını katletmekten kaçınmayan bu ihanet yuvaları birlik sorununa işte böylesine alçakça bakmışlardır. Şimdi sormak gerekir; sömürgecilik hertürlü gerici ve karanlık yöntemi kullanarak mücadeleyi boğmak isterken, kendisine "devrimci" ve hatta "komünist", "sosyalist" diyen bu çevrelerin söyledikleri ve yaptıklarıyla sömürgeciliğin uygulamaları birbirine benzemiyor mu? Faşizm mücadelemize "terörizm" derken, bunlar da aynı şeyi söylemekte, faşizm devrimcileri katlederken bunlar da aynı şeyi yapmaktadırlar. O halde isimlerini koymak gerekirse, bunlara faşizmle direkt bir ilişki içerisinde olan güçler denilmez mi?

Yoğun bir çaba ve özveri sonucu yaratılan şanlı 15 Ağustos atılımı oldukça öğretici derslerle doludur. Sömürgeciliğe vurulan bu öldürücü darbeler yankısını tüm dünya kamuoyunda ve aynı zamanda iflah olmaz çevrelerde de buldu. Bu çevreler hemen sömürgeci-faşist Türk devletiyle ağız birliği ederek saldırıya geçtiler. Dünya ilerici kamuoyunda coşkuyla karşılanan bu şanlı atılım, ihanetçi ve tasfiyeci çevrelerce de "provakasyondur" vb. yakıştırmalarla yorumlanmak istendi. Sömürgecilerin duyduğu öfke ve kızgınlığa ortak

olan bu çevreler kendi sonlarını da yaklaştıracak şekilde yüzlerini açığa çıkardılar. Tasfiyeciliğin ve reformizmin simgesi olan TKP'den tutalım, faşist cuntanın devrim saflarındaki kaşarlanmış ajanları olan "Aydınlık"a kadar tümü bu koroya katılarak gelişmeleri engellemeye çalıştılar. Bu arada Kürt küçük-burjuva milliyetçiliği de göbek bağıyla bağlı olduğu şovenizmle çeşitli birlikler oluşturarak tasfiyeciliği daha üst boyutlara vardırmaya çalıştılar. Ülke sathında yürütülen direniş mücadelesi cepheleşmeye doğru ilerlerken, Avrupai güçler hemen aralarındaki çelişkileri bir yana bırakarak "Sol Birlik" denilen tasfiye birliğini oluşturdular. Bu tasfiyeci birlik bir yıldır kurulmuş olmasına rağmen, dut yemiş bülbül gibi sesi soluğu çıkmaz durumdadır. Tek çabası bu direnişi engellemek olan bu birlik, bunu başaramayınca daha değişik yöntemlerle (örneğin emperyalizme polislik vb. işler yapma) saldırmaya başlamışlardır. Şovenizm ise faşizmden silah isteyecek duruma gelmiştir. Görüldüğü üzere, Evren'in sıradan insanlara kabul ettiremediği milisliği bu güçler gönüllü yapmak istiyorlar. Ne var ki, tüm bu olumsuz çabalar, direniş duvarına çarparak yerle bir olmaya mahkumdur.

Reformizm ve teslimiyetçilik artık tükeniş noktasındadır. Hiçbir serum ve kan nakli onları diriltemeyecektir. Marksizm-Leninizm tüm bu yol ve yöntemleri yerle bir etmiştir. Küçükburjuvazinin sosyal-şoven kanadından diğer bir kesimi de geçmişte "halk savaşı", "kızıl siyasi üsler" vs. lafazanlıklarla kimseye sıra vermezken, geri çekilmeyi kaçkınlıkla suçlarken, bugün Avrupalarda tarihin tanık olduğu en utanılacak duruma düşmüş bulunmaktadırlar. İboların direnişçi geleneği bu karanlık kafalarca adeta soysuzlaştırılmaya çalışılmaktadır. Tabi dürüst insanlar bu bir avuç karanlık unsurun emellerini boşa çıkararak, direniş saflarında yerlerini alacaklardır. Durum öyle gösteriyor ki, bu güruh "halk savaşını" herhalde sömürgeciliğe ve faşizme karşı değil de, Avrupa'daki yurtseverlere karşı vermektedir. Tüm devrimci kamuoyunun çok yakından tanıdığı bu sokak devrimcileri, gereken cevabı da yine saldırdığı yurtseverlerden alacaktır. Bu güç hakkında çokça yazıldı. Ve gerçek yüzleri şu sözlerle açıklık kazanmaktadır: Ahlaksızlık, çingenelik, ve Karagöz edebiyatı. İşte gerçek yüzleri bu olan drakulalar, hakettikleri cevabı; gerek ulusal ve gerekse de uluslararası kamuoyundan alacaklardır.

Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz her türden olumsuzluğun, teslimiyetin, ihanetin ve provakasyonun ayyuka çıkarıldığı bir dönemde hızından hiçbir şey kaybetmeden gelişmektedir. 21 Mart 1985'de kurulan ERNK ve Bahar Atılımı aynı zamanda bu türden saldırılara da en iyi cevap olmuştur. Avrupa alanında Ecevitlerle "yosma" misali flört eden reformizm ve teslimiyetçilik adeta "UDG"yi yeniden hayata geçirmeye çalışmakta, TKP, IKP ve kuyrukları devrimcilerin kanına girerek Evren "sol"una yaranmak istemektedirler. Palmelerle kararlaştırılan bu alçakça planlar hayat hakkı bulamayacak, Kürt ve Türk halklarını Kemalizmin kuyruğuna takmaya muvaffak olamayacaklardır. Ulusal bağımsızlık mücadelemiz bu hususta tavizsiz ve acımasız olacağını bizzat ülke pratiğinde ispatlamıştır. 65 yıldır Kemalizmin kuyrukçuluğunu yapan TKP, bugün de diğer bazı soysuz çevreleri de yanına alarak Kemalizmi yeniden "ilerici, devrimci" gösterip cuntanın katliamlarını haklı çıkarmaya çalışmaktadır. Geçmiş isyanlar döneminde "irticanın ezilmesi" dediği soykırım uygulamalarını bugün de "provakasyondur" gibi üstü kapalı ve hainane imalarla haklı ve doğru göstermek istemektedir. 60 yıl önceki tutumunu tekrarlamak istiyor, ancak unuttuğu bir nokta var: Ne yıl 1925'lerdir, ne de önderlik ve mücadele aynıdır.

Aslında bugün karşı karşıya bulunan iki olgu, teslimiyet ve direniştir. Veya diğer bir deyişle, Kemalizmle halklarımızın karşı karşıya bulunmasıdır. Hangi örtüyü örtünürse örtünsünler, koyu bir leke olan Kemalizmi, çarşaf altındaki yüzlerinden çıkaramayacaklardır. Bazı çevreler ortalığı bulandırmaya çalışıyorlar ama aslında bu imkansızdır. Marksizm-Leninizm günümüzde tüm berraklığıyla ortadadır. Ve hiçbir yontmayla özü değiştirilemeyecektir. Tüm güçlerini burjuvaziye kuyrukçuluğa adayan şovenizm ve teslimiyetçilik, bir noktada çok hem de pek çok yanılmaktadır. Akıtılan şehit kanları, burjuvaziye kuyrukçuluk için değildir. Tasfiyeciler bunu anlamamışlardır. Eğer özlerinde birazcık insanlık dahi kalmışsa ve halklarımıza karşı görevlerini yerine getirmek istiyorlarsa, burjuva kuyrukçuluğunu, emperyalizme polisliği bırakıp, her ay emperyalizmden aylıklarını alıp rahatlarına baksınlar diyoruz. Bu konuda yetersizlerse 65 yıllık tecrübesi olan TKP'den bilgi ve yöntemleri öğrenebilirler. Devrimci mücadele zorluklarla doludur. İşkence, katliam ve ölüm vardır. Bunda kararlı ve hazırlıklı olmayanlar zaten bu yüzden Avrupa'da koltuklarına gömülerek "Evren"le birliğe hazırlanmaktalar. Direnişçilere de en alçakça saldırıları yapmaktan geri kalmıyorlar. Halk adına hareket ettiklerini iddia ettikleri sürece bunların yakalarını bırakmamak ise halka karşı duyulan sorumluluğun bir gereğidir. Ya halkın istemlerini yerine getirerek bu isme layık olurlar, ya da uşaklıklarını kabul etmelidirler. Bunun üçüncü bir yolu yoktur. Halka hizmet ise, onların anladığı türden, Avrupa'da boyunlarını kalınlaştırmakla yapılamaz.

Kürdistan ve Türkiye'deki tüm sorunlar devrimle çözülecektir. O halde sorunların çözümü devrimin gerçekleştirilmesinde ise, Kürdistan'da yükseltilen direniş mücadelesine aktif destek sağlamak ve halklarımızın birlikte mücadelesinin ifadesi olan FKBDC'yi yetkinleştirmekte kaçınılmaz bir görevdir. Faşizme karşı halk iktidarını yaratmak için, halk savaşını yükseltip hertürlü sapma ve ihanete de en ağır darbeleri indirip görevlerimizi yerine getirmeliyiz.

Kürdistanlı Yurtseverler!

Mücadelemizi provakasyonlarla ve ihanetlerle rayından saptırmak isteyenlerin emellerini kursaklarında bırakalım. Son söz ERNK'nin kuruluşuyla söylendi; Cephenin kuruluşu, halkımızın tarihi direnme kararıdır! Bu emri yerine getirmek için gerektiği yerde canımızı da vererek savaşmalıyız. Kürdistan'da bir tek fert kalana dek, MAZLUMLAR, KEMALLER, HAYRİLER başta olmak üzere tüm devrim şehitlerinin anısı üzerine içilen and'ın gereklerini yerine getirmeliyiz. Bu kararımızı hertürlü entrika ve provakasyonlara karşı her yöntemi kullanarak savunalım. Düşmana kahredici nihai darbeyi vuracağımız günler uzak değildir.

Zorluklarla ve acılarla dolu olan ve aynı zamanda yüce ve şerefli bir mücadelenin neferleri olarak gurur duymalıyız. Her toprağa düşen yoldaş, bize bunu emrediyor. O halde halk olarak topyekûn ERNK saflarında toplanalım.

-Yaşasın ERNK!

***Yaşasın Türkiye ve Kürdistan Halklarının Mücadele Birliği!**

***Mücadelemize ve Önderliğine Uzanan Her El Kırılacaktır!**

GELİNEN AŞAMA!...

İhsan AKSOY

Bilinen faşist yaygaralarla beş yıl önce faşist cunta siyasal erke el koydu. Gelişen devrimci hareket karşısında tekelci burjuvazinin iktidara cuntayı getirmekten başka seçeneği kalmamıştı. İşçi sınıfının demokratik istemleri etkinlik kazanmış, toplumun her kesiminde kurulu düzene karşı tepkiler genişleyip, yoğunlaşmış, Kürt ulusal demokratik hareketi gençlik saflarından geniş halk kesimlerine doğru etkinleşmeye başlamıştı.

Buna karşılık emperyalizmin bağımlılığındaki burjuvazi işçi ve emekçi kitlelerin ekonomik-demokratik istemlerini karşılayamıyor, kitlelerin demokratik hak ve özgürlüklerine karşı çıkıyor, Kürt halkının ulusal-demokratik istemlerini baskıyla susturmaya çalışıyordu. İşsizlik, yoksulluk, yolsuzluk toplumun geniş bir kesimini içine alarak büyüyordu. Dış satım ve dış alım arasındaki fark gittikçe büyüyor ve tekelci burjuvazinin geniş emekçi kitlelerin sömürüsüne dayalı istemleri ısrarla sürüyordu. Faşist milis güçler ve devlet terörü ilerici, devrimci, demokrat ve yurtseverlere karşı saldırılarını yoğunlaştırıyor ve faşist katliamlar birbirine eklenerek büyüyordu. İran'da Şahlık monarşisinin yıkılmasıyla Ortadoğu'da emperyalizmin Türkiye'ye olan gereksinimi daha da artıyor, gelişen ilerici, devrimci Kürt hareketi Ortadoğu'da yeni emperyalist önlemleri gerektiriyordu...

Böylesi bir ortamda cunta iktidara el koydu. İlk önce ilerici, devrimci, demokrat ve yurtseverleri işkencehane ve tutukevlerine doluşturdu. Burjuva siyasi partilerinin çalışmalarına ve "hükmi" şahsiyetlerine son verdi. Türkiye ve Kürdistan'da sıkıyönetim ilan ederek tüm siyasal davaları kurulan sıkıyönetim mahkemelerine devretti. Cuntanın başları "anarşi, terör, bölücülük ve komünizm"e karşı savaş açtıklarını ilan ettiler. Bu arada faşist MHP yönetici ve bazı militanlarını da tutuklamak zorunda kalarak kamuoyu önünde kendilerine tarafsızlık görüntüsü vermeye çalıştılar. Sıkıyönetim mahkemeleri ilerici, devrimci ve yurtseverlere karşı bir "faşist ceza komisyonu" olarak ağır cezalar ve idam hükümleri vermeye başladı. İlerici insanların idamı biribirini izledi. Dizginlenmez faşist devlet terörü Türkiye ve Kürdistan'ın her yanını sardı. Oluşturulan kukla hükümet işçi ve emekçi kitlelerin daha fazla sömürülmesi için gerekli önlemleri aldı. Irkçı, faşist propaganda ve demogoji yoğunlaştırıldı. Bir çok ilerici devrimci insan işkencehanelerde katledildi. Cunta başları ve sıkıyönetim komutanlıkları ilericilere karşı "sokak kabadayıları" edasıyla meydan okudular. Burjuvazinin kendi arasındaki çelişkilerden dolayı kapatılan partilerin başkan ve yöneticileri susturuldu, sürgüne yollandı. ABD yönetimiyle yeni bir dizi askeri anlaşmalar imzalandı. IMF ve Dünya Bankası gibi emperyalist kuruluşlar Türkiye ile diledikleri sözleşmeleri imzalıyor ve ekonomiye onlar yön veriyordu. İşçi sınıfı sendikal özgürlüklerinden yoksun olarak dayatılan kararları kabul etmek durumunda bırakılıyordu. Vurgun, soygun, sömürü, açlık, sefalet ve işsizlik dört nala gidiyor. İş bununla kalmıyor, cunta perde arkasına çekilmenin hazırlığını yapıyordu. İlk iş olarak uyduruk ve göstermelik bir "temsilciler meclisi" oluşturularak faşist bir anayasa hazırlatıldı. Süngü gölgesinde bu anayasa sözüm ona halk oyuna sunularak kabul ettirildi. Yeni siyasi partiler yasasına göre oluşturulan, emirle kurdurulan partiler seçime girdi ve cuntanın başı anayasayla birlikte kendisini "Reisicumhur" seçtirdi. Tüm bunlar Türkiye, Kürdistan ve dünya kamuoyunun gözleri önünde hazırlanıp sahnelendi. Bunlar yapılırken işkencehaneler dolup taştı, askeri tutukevlerindeki faşist uygulamalar anlatılmaz boyutlar kazandı, faşist katliamlar sürdürüldü, açlık, yokluk, sefalet toplumun büyük bir kesimini kapsamına aldı. Kurdurulan partilerin iştirak ettikleri seçimlerle birlikte faşist cunta "Türkiye'nin demokrasiye geçtiğini" ilan etti. Başta ABD olmak üzere bir çok emperyalist devletin tutucu parti yöneticileri ve hükümet ve devlet başkanları Türkiye'nin bu durumuna övgüler yakarak onlara arka çıktılar...

Uygulanan ekonomi politikasıyla yoksul halk kitlelerinin beli yaşam yükü altında doğrulamaz bir hale geldi. Türk parasının değeri her gün düşürülerek alım gücü sürekli azaltıldı. Enflasyon çığ gibi yükselmeye devam ediyor. Buna karşın işçi ve emekçi kitlelerle, kamu çalışanlarının ücretleri sabit tutularak her gün biraz daha ezilip, sömürülmeleri için gerekli önlemler alındı. Sarı sendika yöneticileri işverenlerle kol kola acıklı söylevler vererek emekçi kitlelerini avutmaya başladılar. Toplumsal kokuşma yeni boyutlar kazandı. Hırsızlık, fuhuş, irtikap, vurgun, soygun, toplumun yadırgamadığı olgular haline geldi. Bu durumdan yakınan burjuvazinin belli kesimlerinin sözcüleri "Yeniden 12 Eylül öncesine mi gelinmek isteniyor" denilerek tehdit edildi. Hükümet sözcüleri, sıkıyönetim komutanlıkları, ve "Cumhurbaşkanı" paslı Kemalizm silahına sarılarak demogojilerini tekrarlamaktan öteye gidemediler. Bu kokuşmuşluk, ekonomik keşmekeş, yoksullaşma, açlık, sefalet içinde bulunan toplumun dikkatlerini dışarıya çevirmek için komşu ülkelerle anlaşmazlıklar körüklenmeye başlandı. Bu yapılırken ırkçı, şoven propaganda da yoğunlaştırılıyor ve toplumun bunlarla uyuşturulmasına çalışılıyor. Bütün bunlar bir sonuç vermeyince ve varolan gidişattan bizzat burjuvazinin kendisi de memnun olmayınca halk düşmanı bir hükümetin yerine yeni bir seçenek sorunu ortaya sürülüyor...

Şimdi Ne Olacak?

Faşist devlet at değiştirmek istiyor. Tüm şiddetine, kan dökücülüğüne sömürücülüğüne, despotluğuna, gözü dönmüşlüğüne, halk düşmanlığına karşın faşist burjuva yönetimi çözümsüzlük içinde yeni seçenekler peşindedir. Bir yeni seçenek ortaya çıkarabilecek midir? Çıkarırsa değişen ne olacaktır? Bunlar gerçek anlamda bir seçenek olabilecek midir?

Emperyalist ekonomik ve politik kıskacın içinde, emperyalist finans kumpanyalarının yönlendirmesinde, milyarlarca dolar dış borç altında, milyarlarca işsizi olan, açlık ve sefalet ile toplumsal kokuşmuşluğun kol gezdiği, demokratik hak ve özgürlüklerin olmadığı, Kürt halkının kölelik zincirine vurduğu bir toplum için burjuvazinin hangi kesimi seçenek olabilir? Hangi burjuva iktidarı büyüyen, çığ gibi büyüyen sorunlara çözüm getirebilir? Açıktır ki hangi burjuva kesimi gelirse gelsin kitlelerin demokratik hak ve özgürlüklerine, Kürt halkının ulusal istemlerine bir olumlu yanıt vere-

Devamı Syf: 24'te

"Di Têkoşîna Serxwebûn Û Azadiya Kurdistan De-Pêşmerge" sayı 13'den alınmıştır.

VAHŞİ İŞKENCEYE KARŞI GÖRKEMLİ DİRENİŞ

Olayı o günlerde tutuklu olup yoldaşlarımıza uygulanan işkence ve işkenceye karşı yoldaşlarımızın ortaya koyduğu direnişe bizzat tanık olan yurtsever bir Kürdistan köylüsünün dilinden aktarıyoruz.

Bizim de bulunduğumuz işkence merkezine biri yaralı üç kişi getirdiler. Yaralının, silahla yaralandığı belli olduğundan, bir çatışmada yakalandıkları hemen anlaşılıyordu.

Sorgulamanın yapıldığı yer (yani işkence yapılan yer) kaldığımız odanın karşısındaydı. Sorgulama odasının ön kısmı boydan boya camdı. Ve bu cam da adam boyunu aşan bir yükseklikte boyanmıştı. Odanın bu şekilde olması, evvela bizim, işkence yapanları görmememiz, onları görüp halk arasında deşifre etmememiz içindi. Diğer bir sebep ise; odaya götürdükleri adamın işkence esnasında çıkardığı çığlıkların üzerimize etki yapması, böylece bizi korkutup çökmemizi sağlamak içindi.

Daha biz aynı yerdeyken kendini ŞAKİR olarak tanıtan genci içeri aldılar. Çıktığında vücuduna sanki pompayla hava doldurmuşlardı. Her tarafı yara idi. Her tarafı kan içindeydi. Kafası, gözleri, elleri, kolları, bacakları o kadar şişmişti ki, balon gibi olmuştu. O şekilde onu gördükten sonra oynatmamak (delirmemek anlamında) mümkün değildi. O kadar çok zulüm vardı ki, her türlü muameleyi yapıyorlardı.

Ben bırakılacağımı biliyordum. Çünkü aşiretler arası hoşnutsuzluktan dolayı bir muhbir beni ihbar etmişti. Üstümde ne bir ispat, ne bir delil vardı. Bunu bildiğim için gençlere yapılan zulmü merak ettim. Dışarı çıkınca anlatmak için görmek istiyordum. Ayrıca aynısını bana da uygulayacaklarından korktuğum için merakım daha da artıyordu. Camın boyasını tırnağımla kazıdım: Ufak bir delik gibiydi. Başımı cama dayayıp içeriyi seyretmeye başladım. Ön kısmı cam olduğundan odadaki sesi zaten rahat duyabiliyordum.

İşkenceyi yapan altı (6) sakallı kişi idi. Bunların komutanı bir yüzbaşı idi. Altısı, üç genci aralarına aldılar. Jopla vurmaya başladılar. Her taraflarına rastgele jop darbelerini indiriyorlardı. Gençler hiç konuşmadılar. Konuşturmak için altısının birden yöneldikleri ŞAKİR, çok ağır yaralı olmasına rağmen ağzından tek bir kelime çıkmadı. Bir "ay" sesi bile duymayınca kulaklarıma inanamadım. Kulaklarımdan şüphelenmeye başladım. Arasıra odaya gelen yüzbaşı işkence yapanlara bağırıyordu. "Ne yapıyorsunuz?", "Ne oluyor yahu?" diyordu. Kendisine dost görüntüsü veriyordu. Bunu, gençleri oyuna getirmek için yapıyordu. Fakat hiç oyuna gelmediler. Hatta isimlerini bile söylemediler. ŞAKİR adındaki gence (bu onun gerçek ismi değildi, daha sonra arkadaşlarından öğrendim) ismini soran yüzbaşıya, çok soğukkanlı rahat bir şekilde yavaşca ŞAKİR diyordu. Sanki yaralı olan, işkence yapılan o değil de başkasıydı. Belki on defa sordu, başka bir cevap alamadı. Kızdı dışarı çıktı. Çıkar çıkmaz o altı kişi eski işkencelerine devam ettiler, İşkence yapınca birde seslerini kaldırıp gençlere bağırıyorlardı. "Rusya'nın uşakları, Rusya'dan aldığınız paralarla huzurumuzu bozuyorsunuz ha. Vatanımızı Rusya'nın egemenliği altına koymak istiyorsunuz ha. Ananızı......" deyip adi küfürler savuruyorlardı. Amaçları, biz bilinçsiz tutuklu köylüleri etkilemek, devrimcilere karşı düşmanca bir tutuma girmemizi sağlamaktı. Hatta devrimcileri gözümüzde daha fazla karartmak için "dinin düşmanı gavurlar. Niye bu kargaşa ve huzursuz ortamı yaratıyorsunuz?" gibi şeyleri de söylemeyi ihmal etmediler. Gençler konuşmadıkça kuduruyorlardı. İşkenceyi arttırıyorlardı. Kasatura ile vücutlarını yarma, şişleme gibi yöntemleri de kullanmaya başladılar. İşkencenin ikinci gününde ŞAKİR kesildi. Kan, yarabere içinde tanınmaz bir halde onu getirip yanımızdaki tuvaletin önünde, beton üzerinde bulunan kirli suyun içine yatırdılar. Onun önünden geçen komando askerler ve gardiyanlar kasıtlı olarak gözümüzün önünde vücudunu eziyorlardı. Kafasını, karnını her tarafını ayakları ile çiğniyor-tekmeliyorlardı. Vücudunun her tarafı kasaturalarla delik-deşik edilmişti. Hatta iç organları bile dışarı çıkmış, gözüküyordu.

Bu insanlık dışı zulmü yapanlar ayrıca bizi korkutmak için "gelin, gelin, gelin bakın" deyip ŞAKİR'in başına toplamak istediler. Kürt halkına karşı yaptıkları barbarlığı o gencin şahsında bize gösterip gözdağı vermeye çalışıyorlardı.

Bunu da belirtmek istiyorum ki; tüm bunlar Siirt valisinin gözleri önünde yapılıyordu. Vali adeta bu vahşetten zevk duyuyordu. Bunun aynı zamanda devletin de politikası olduğunu bir kez daha kanıtlıyordu.

Yapılan işkence sonucu ŞAKİR, 3. günün öğle saatlerinde şehit düştü. Ben ve Beşiri'li tutuklu bir köy bekçisi (devrimcilere karşı silah kullanmadığı için tutuklanmıştı) ŞAKİR'i yıkamak istediğimizi söyledik. Bize "hayır, kollarına, bacaklarına biraz su dökün yeterlidir" dediler. Elbiselerini çıkarıp tüm vücudunu yıkamak istediğimizi söyleyince; "bir tanker su yetmez. Boşverin" deyip, bırakmadılar. Belli ki gencin vücudunda açılan yaraları, işkence izlerini görmemizi istemediler. Bir sıhhiye assubayı bize, "tüm iç organları dışarı çıkmış, vücudunun tümünü yıkamak zamanınızı alır ve yorar. Boşverin" dedi. Diğerleri de, "buna sahip çıkmayın. Ermenidir. Arkadaşları de Ermeni, gavurdurlar" diyorlardı.

Konya'lı bir komando erine, ertesi gün gördüğümüzde, gözden kaybolan diğer iki genci sorduk. Hiç bir cevap vermedi. O an anladık ki onlarda öldürüldü. Nitekim çok geçmeden karşılaştığımız Diyarbakırlı komando erine iki genci sorduğumuzda, "ikisine de çok ve işkence yaptılar Bir şey söylemediler. Onları öldürdüler" dedi. Daha sonra "Keko sizin durumunuz nasıl? Bizim halimizi hiç sormayın, görüyorsunuz. Sanmayın ki biz rahatız. Biz hergün bu işkenceyi yaşıyoruz. Vicdanımız sızlıyor, acı çekiyoruz." dedi ve ayrıldı. Orda kaldığımız sürede bize yardımcı olmaya çalışıyor, gizliden ekmek getiriyordu.

Ben direnen bu üç gencin çok etkisi altında kaldım. Onlar hafızamdan bir türlü silinmiyor, her an gözümün önünde canlanıyorlar. Güçlü iradeye sahiptiler. Zulüm altında bile düşmanı yendiler. Bunların davası muhakkak KAZANACAK.

16 HAZİRAN 1985

"Di Têkoşîna Serxwebûn Û Azadîya Kurdistan De-Pêşmerge" sayı 13'den alınmıştır.

YA ÖZGÜR VATAN YA ÖLÜM.........!

Dürbünü gözünden indiren düşman subayı, telaş içinde bağırıyordu: *"yaklaşma, elindekini atmadan bir adım daha yaklaşırsan kurşunlarız, yaklaşma... yaklaşma diyorum sana."*

Mevzideki askerler korku ve şaşkınlıktan irileşmiş gözleriyle bakıyorlardı. Tetikteki eller titrekti. Kendisine çevrilmiş yüzlerce namlunun ortasında üzerlerine doğru gelen şeyin bir insan olabileceğine inanmıyorlardı. Ama bir gerçekti.

Birlik Adıyaman'a doğru gidiyordu. Yolda bir düşman arabasıyla karşılaşınca tümü birden silahlarına sarıldılar. Hıdır, elindeki silaha saygıyla baktı, kabzasını okşadı. Doktorlar siroz teşhisini koymuşlardı. Sürekli su toplayan karnı, son aylarda gerçekten de oldukça fazla şişmişti. *"Bir devrimci ne kadar hasta olursa olsun hiç bir zaman yatağında ölmemeli, kalan son enerji son soluğu bile savaş alanlarında düşmana karşı bir kurşun gibi kullanmalı"* demişti; şimdi de işte herkesin en önündeydi. Hıdır bastı tetiğe. Söylenen sanki bir türküydü. Tüm savaşçılar aynı coşku ve inatla bastılar tetiğe. Düşmanın üzerine yağdırılan sadece mermi de değildi. Yüzyılların hesabını sorarcasına savaşıyorlardı. Hıdır, kendisini son günlerde daha da fazla zorlayan karnına baktı, gülümsedi. Doktorlar, siroz teşhisi koyduktan sonra, umudu da kesmişlerdi. Ama o, hastalığa karşı direnmiş, o koşullarda ülkeye girip çıkmış, düşman karakollarına başarılı baskınlar düzenlemiş, yoldaşlarının kaygılı azarlarına aldırmadan daima ileri hatlara koşmuştu. Hıdır, karnına baktı, güldü: *"savaş meydanlarında zafer sloganlarıyla düşmanın üzerine yürüme onurundan beni alıkoyamadın ve koyamazdın"* dedi. Ve bastı tetiğe, kurşunları çok azdı, ama gözlerinde gelecek özgür günlerin pırıltıları vardı, gözleri zafer kıvılcımları saçıyordu.

Birliğine komuta etmekte olan Hacı, peşpeşe slogan sesleri duydu. Biraz ileride bir yoldaşı düşmüştü. Silahını daha sıkı kavradı. Düşman ateşi durmuyordu. Tetiğe bastı... bastı. Mermileri tükenmişti. Gözlerini düşmanın üzerine çevirdi. Yeniden ve bir kez daha yoldaşlarına baktı. *"Tümümüz ölebiliriz ama, bizi asla teslim alamayacaklar"* dedi.

1871 Paris banliyölerinde siperlerden koparılamayan komüncüleri hatırladı. 1917 ihtilali bir flim şeridi gibi geçti kafasından. Tüm Doğu Avrupa'yı vahşet cenderesi içine alan faşizme karşı savaşan 1940'ların yiğit partizanlarıyla daha yakından tanıştı o an. ABD ve kukla askerlerine karşı ölümü severek kucaklayan Vietnamlı yoldaşlarının ellerini omuzunda hissetti. Diyarbakır zindanlarının **"parça parça da olsak direneceğiz!"** şiarı kulaklarında vankı landı. Salihler, Cumalar ve tüm parti şehitleri hemen yanı başındaydılar. Buraya kadar bir çok köyden geçmişlerdi. Hasta ihtiyarlar, çıplak çocuklar, hakarete uğramış kadınlar etraflarında kümelenmiş, ağlamış, anlatmış ve kendilerine umut dolu gözlerle bakmışlardı.

Hacı, birliğin komutanıydı. *"Sonuna kadar direneceğiz yoldaşlar"* diye ilk önce kendisi haykırmıştı. Bir türkü söyler gibi savaşmışlardı, ama şimdi yoldaşlarının silahları derin bir suskunluk içindeydi. Hacı, boşalan şarjörlere ve kütüklüğüne baktı. Öfkeyle doldu yüreği, dayanılmaz bir acı duydu. Bombayı avucuna yerleştirip, pimini çekti. Elleri havadaydı. Mevzilendiği yerden kalktı.

Bir ses duyuldu. *"Komutanım teslim oluyor!"* Düşman derin bir nefes aldı. Ama iki elini birden havaya kaldırmış olan Hacı'nın başı dikti... kafasında o an tek düşünce vardı, *"en az iki üç düşman askerini imha etmeliyim."* Bunu gören düşman şaşkındı. Düşman korku içindeydi ve haklıydı da.

Çünkü, karşılarında üzerlerine doğru gelen militanın yaşadığı, yansıttığı bir gerçeklik vardı. Mermileri tükenmiş, silahı susmuştu, ama yüreği asla. Dinmeyen, susmayan, haykıran, savaşan bir yürekle ilerliyordu. Hacı'nın üzerine yürüdüğü düşman, sadece sömürgeci-faşist sürüsü de değildi. Bir buçuk yıl kaldığı İsrail zindanlarında, O, yine aynı düşmana karşı direnmiş, masum Filistin halkının acılarını en derinden yaşamış, umutlarına ortak olmuş, vatansızlığın acısını onlarla birlikte en derinden duymuş, birlikte tetiğe basmıştı. 1982'de İsrail askerleri Lübnan topraklarına girdiğinde Hacı yine silah başındaydı. Yine siperlerde en öne atılıyordu. O henüz bize ulaşmadan kahramanlık öykülerini duyuyorduk. İsrail esir kamplarında direnişi nasıl örgütlediği, sadece yoldaşları arasında değil, diğer esirler arasında da nasıl bir moral kaynağı olduğunu Filistinli yoldaşların dilinden dinliyorduk O'nun gür sesiyle direnişe davet edişini, Kürdistan halkının kardeşlik duygularını iletişini anlatıyorlardı bize. Partimiz ve halkımız adına gururla kabaran göğsümüzle dinliyorduk. Kürdistanlı ve PKK'li partizanın (partizanların) direnişi çağrı olmuştu ve biz bununla gurur duyarken haklıydık.

Ve şimdi, sıkılmış yumruğu, yumruklaşmış yüreğiyle düşmanın üzerine yürürken Hacı, her zaman söylediği gibi asıl savaşmak istediği düşmanın karşısındaydı. Fakat hayret! O an, düşmanın kimliğinin silindiğini farketti. Bastığı toprak nicedir hasretiyle yandığı vatanıydı. Ama bu toprakta o bir buçuk yıl işkencelere birlikte göğüs gerdikleri Filistinli, Lübnanlı devrimci ve yurtsever leri de görüyordu. Filistin toprakları üzerine azgın bir yağmur gibi boşalan bombalarla, şu karşısındaki ay-yıldızlı düşman helikopterlerinin ve namlularının gürültüsü birbirine karışmıştı sanki. **"Kahrolsun emperyalizm", "kahrolsun sömürgecilik" "yaşasın enternasyonalizm"** diye haykırdı.

Düşman subayı bağırıyordu, sesi telaşlı ve korku yüklüydü. *"Yaklaşma, elindekini atmadan bir adım daha yaklaşırsan kurşunlarız, yaklaşma... yaklaşma diyorum sana."*

Hacı, birliğine son komutu verircesine atağa geçti. Kararlıydı...; düşmanın eline asla sağ geçmeyecek, onlara bir partizanı öldürme zevkini tattırmayacaktı. Ölümü bile düşmana karşı kazanılmış bir zafer olmalıydı. **"Bıjî PKK, PKK Partizanları Ölümsüzdür, Bıjî Serok APO"** sloganlarına eşlik eden bir patlama duyuldu. Ve kızıl bir karanfil gibi toprakla kucaklaşan Hacı'nın yüzüne bir tebessüm yayıldı...

Sayıları yüzleri aşan askeri birlikler Mutki'ye bağlı Kolans-Kurtyan köyleri arasındaki dağlarda ilerliyorlardı. Yorgun ve susuz askerler karma karışık duygular içindeydiler. Sanki sözleşmiş gibi birinin bitirdiği yerden diğeri küfüre başlıyor, komutanların, Özal'ın, Kenan Evren'in sülalelerinin yedi göbek ötesine kadar uzanıyorlardı. İstisnasız hepsi de düşünüyordu: *"Ne işleri vardı yani şimdi bu dağların başında, olan kendilerine olacak, ya ölecek, ya da öldürmek zorunda kalacaklardı", "Ah... başlarında şu namussuz komutan olmasaydı... Acaba biz askeriz diye ses-*

lenseler partizanlar kendilerini vurur muydu..." bu bir umut ışığı gibi bir çoğunun kafasında belirip-belirip sönüyordu. Üzerlerindeki asker elbiselerine, onbaşıya, komutana ve hatta kendilerini dünyaya getirdiği için annelerine bile küfrediyorlardı.... Biri, "hışşt" dedi "komutan geliyor."

Komutan, korku ve telaş anlarında hep böyle olurdu; ağzı bir tarafa eğilir ve o bununla yüzünde bir gülümseme ifadesi yarattığını zannederdi. İşte yine o çarpık suratıyla ve yaltaklanarak konuşmaya başlamıştı: *"Unutmayın aslanlarım daha çok sağ yakalamaya çalışacaksınız, ama teslim olmazlarsa ezin... izine gitmek ve hatta çabuk terhis olmak isteyen acımadan vurur, yani şimdi siz karınızı özlemediniz mi... hah ha ha... vallahi o bölücü komünistleri öldürün, öldürdüğünüz saatte izin kağıdını ben yazacağım size..."* Bir kaç askerin midesi bulandı. Komutan kendisinden geçmiş, ağzından köpük saçarak konuşuyordu: *"Yok yani ben istiyorum ki bölücü ve komünistleri siz öldüresiniz. Yoksa işte gördüğünüz bu birlikler özel eğitilmiş, Kenan paşamızdan özel nişan almış birliklerdir. Siz yapmasanız da onlar yapacak. Maksat size iyilik olsun."* Artık daha fazla kendilerini tutamayacaklarını anlayan bir kaç asker kusmaya başladı... kusuyorlardı... midelerinde hiç bir şey olmadığı halde kusuyorlardı...

Operasyon çeşitli kollar halinde yürütülüyordu. Yüksek dağlar ve küçük ormanlıklar içinde her an bir karşılaşma olabilirdi. Nitekim birazdan bir patlama sesi duyuldu. Askerler kendilerini yerlere attılar. Subayın yüzündeki yamuk gülümseme, ağlamaklı bir yamukluğa dönüştü. Anti-gerilla timleri, görmüş oldukları eğitime de güvenerek diğer askerlere göre daha cesaretli görünmeye çalışıyorlardı. Ama tüm çabalarına rağmen yine de korkularını gizleyemiyorlardı. Bunu gören bir asker yanındakini dürttü *"bak şu anasını... nasıl da korkuyor, ama köpek gibi hırlamaktan da vazgeçmiyorlar, sana bir şey söyleyeyim mi, o kadar istiyorlarsa kendileri savaşsınlar. Ben bu kayanın arkasından çıkmayacağım."* Diğeri de bundan cesaret almıştı. *"tabi burada gizlensek görmezler mi acaba, bir kaç el de havaya ateş eder üzerlerine sıktık deriz."* anlaşmışlardı. İki askerin şivesi ayrıydı. Kürt olduğu anlaşılan biri bozuk bir Türkçeyle konuşurken, diğeri batı şivesiyle yayvan yayvan anlatıyordu. Ama birleştikleri bir nokta vardı, devrimcilere ve halka silah sıkmayacaklardı.

Daha duyduğu tek bir silah sesinden telaşa kapılan binbaşı, hemen yanıbaşında olduğu halde askere bağıra bağıra emir veriyordu, ya da yalvarıyordu: *"Oğlum, koş telsizciye haber ver, merkeze bildirsin, koş koş durma, haydi ulan..."*

Ağaçların arasında patlamayla irkilen birileri daha vardı. HRK birliğinin komutanı birliğini mevzilendirmiş ve kendisinden ateş emrini beklemelerini istemişti. Elleri tetikte ve bekleyen partizanlar düşmana diktikleri gözlerini arasıra komutanın olduğu yere çeviriyor, beklenen işareti görmek için sabırsızlanıyorlardı. Birden bir patlama duyuldu. Buna hafif bir inilti eşlik etti. Komutan ne olduğunu sordu. Mahmut'un olduğu yerden, ama çok derinlerden gelircesine bir ses duydular. *"Bir şey yok, ben vuruldum."* Bu beklenmedik haber partizanları şaşırtmıştı. Yerinden koşarak gelen komutan, *"nasıl oldu?"* dedi. Mahmut mahçup gözlerini çok sevdiği komutanı ve yoldaşı Delil'den kaçırmaya çalışıyordu. Yarası ağırdı. Mevzilendiği yere daha iyi yerleşmek isterken bir ağaç dalına takılmış ve bir dal parçası tetiğe değmişti. Kurşun çok yakın bir mesafeden baldırına saplanmıştı. Delil yoldaşına baktı, aşağıdan sesler yaklaşıyordu. *"Yürüyebilecek misin?"* dedi. Hayır! Mahmut bir adım bile atamıyordu. Delil, *"bir kısmımız çatışıp düşmanı uğraştırırken, bir kısmımız da geriye çekilebiliriz"*, dedi. Ama, Mahmut kendi hatası yüzünden yoldaşlarını tehlikeye atacağını düşündükçe mahvoluyordu. *"Buna kesinlikle izin vermem, ne anlama geldiğini biliyorum"* dedi. Yoldaşları gitmeliydiler ve operasyon bölgesinde düşmanı doğduğuna pişman ettirmeliydiler. Mahmut'un kararı kesindi. Yanındaki klaşnikof marka silahı arkadaşlarına uzattı. Bir el bombası verilmesini istedi. Delil ve diğer yoldaşları fazla ısrarın yararlı olmayacağını biliyorlardı. *"Hayır"* dediler, *"silahın yanında kalsın, ağaçlardan kamuflaj yapacağız ve düşmanı püskürttükten sonra tekrar geleceğiz."*

Mahmut'un üzerini ağaç dallarıyla örttüler. Mahmut kabul etmediği için klaşnikofu alarak yerine daha eski bir silahı verdiler. Mahmut'un elinde el bombası vardı... Mahmut sık yapraklı ağaçların arasında düşman siluetlerini gözlüyordu. *"Yaklaşın köpekoğlu köpekler, yaklaşın halk düşmanları bu kötü talihsizliği bile size pahalıya ödettireceğim"*.

Komutanın emri üzerine partizanlar birden dağıldılar. Her birisi yaydan fırlayan ok gibiydi. Sırtlarını verdikleri dağ yamacından tepelere doğru tırmandılar. Keklik seslerine alışkın Kürdistan dağlarında partizanların silahları ötüyordu.

Ağır kayıp veren düşman takviye güç istemişti. Helikopter gürültüleri birbirine karıştı. Tam teçhizatlı özel timler ve kontr-gerilla birlikleri alana indirildiler. Çatışma daha da yaygınlaşmıştı.

Delil, özellikle üç düşman subayının durduğu yeri hedeflemişti. Üç kere tetiğe bastı, iki düşman subayı peşpeşe dereye yuvarlandılar, biri tam kaçarken vurulduğundan taşın arkasına düştü. Delil koşarak dereye indi. Düşman subaylarının üzerini aradı, savaş için gerekli olan her şeyi aldı. Düşmanın mermisini düşmana karşı kullanacaktı. Düşman saflarında panik alabildiğine artmıştı. Yükselen *"vuruldu... yandım anam... komutanım üsteğmen de vuruldu... komutanım çavuş vuruldu..."* seslerinden, askerlerdeki telaş açıkça seziliyordu.

Birlik başarılı bir şekilde geri çekildi. Ama görevleri henüz bitmemişti. Şimdi savaş arzuları ve intikam hırslarını artıran bir neden daha eklenmişti.

BOZOVA'DA TUFAN KOPTU!

Daha güne kavuşmamıştı
Soğuk geçen o Mayıs gecesi
Çökünce gökyüzünde bulutlar
Bir zelzeleydi oralarda kopan
Fırata karışan kanlarınız
Tufana çevirdi Bozovaları
Kurşun bile zor işlerdi
Kör olası; gecelerin karanlığına
İnanmak istemiyorum yoldaşlar
O kahpe kurşunları
Nasıl işliyordu o yerde
Gencecik bedenlerinize
Sizi bekliyordu Nurhaklar
Asiliğiyle hoşgeldiniz demeye
Ama ağırlanmadınız ne çare
Şimdi sizlersiz...
Kupkuru dallarıyla ağaçlar bile
Yasa boğulmuşlar sanki
Yok artık onların da
Ne renkleri ne de kokuları.

....

Siz ölmediniz yok
Yalan söyler cellatlar
Uşaklaşmış borozanları
Gazetelerdeki iri puntolar
Yalanların itirafı
Yanlışların ifadesidir tümden
Siz kalplerimizin ücralarında
Gurur saraylarındasınız şimdi
Sizden önce gidenler gibi

C. Rewî

Mahmut şehit düşmüştü. Fakat yüzünde kendisiyle birlikte üç düşman askerini imha etmenin huzuru vardı. Ateşin karşılıklı olarak yoğunlaştığı sıralarda Mahmut aşırı kan kaybedip baygınlık geçirir bir noktaya gelmişti. Acı dayanılır gibi değildi. *"Hayır! düşman beni asla yaralı ele geçiremeyecek ve ben kan kaybı gibi bir nedenle ölmeyeceğim, bu sonu kıvançla karşılarım ama, düşman bana değil ben düşmana saldırmalıyım"* dedi, bombayı avucunda sıkı sıkı tutmuştu.

Partizanların silahlarının susması ardından, kontr-gerilla grupları alanı taramaya başladılar. Bu ara birinin gözü bir kayaya ve dallara ilişti. Yaklaştılar. Günlerce aç bırakılmış vahşi hayvanlar gibi saldırdılar. Ama üçünün de "zafer" naraları ölüm çığlıklarına dönüşmekte gecikmedi. Üç düşman askeri ve üç çift korkuyla açılmış göz vardı kayalıkların üzerinde. Öte yanda ise, huzurlu bir tebessüm. Yetişen diğer düşman askerleri Mahmut'un cansız vücuduna saldırdılar. Dipçikler..., süngüler..., dipçikler..., süngüler indi kalktı..., ama o tebessümü yüzünden silmeyi başaramadılar...

Takvim 13 Temmuz 1985'i gösteriyordu. Güneş yavaş yavaş dağların arkasında yükseliyor, Raşidya-Bèmbe köyleri arasındaki vadi fırtına öncesi bir sessizliği yaşıyordu.

Şehit Sait Grubu gece boyu yürümüştü. Fakat, yavaş yavaş yükselen güneş artık durun diyordu. Kayalık olmasına rağmen çıplak olan vadi gündüz hareket etmeye elverişli değildi. Grup durma kararı aldı. Vadi üzerine serpiştirilmiş gibi duran ağaçların arasına gittiler. Yorgundular.

Grupta nöbetçi dışında herkes uyudu. Ve belli aralıklarla nöbetçinin değişmesi dışında vadide her şey aynı kaldı. Bir müddet sonra tümü uyanmış ve silah bakımı ya da kitap okuma gibi işlerle meşguldu. Gün dönümünde vadi yeniden hareketlenmeye başladı. Partizanlar silahlarını yeniden kuşandılar. Geride hiç birşey bırakmamışlardı. Güneşin son ışıklarından gecenin karanlığına doğru yol almaya başladılar. Henüz fazla gitmemişlerdi ki birden *"teslim olun"* diye bir ses duydular. Düşman birlikleri çevreyi kuşatmışlardı. Fakat partizan grubunun komutanı birliğine hakim olmakta gecikmedi. Grup ya çemberi yaracak, ya da sonuna kadar çatışacaktı.

Ve düşmanın teslim ol çağrısına karşı verilen cevap susmayan silah sesleri oldu.

Vadiyi kan ve barut kokusu sardı.

Bu ara partizan grubundan birinin vurulduğu görüldü. Ateş yoğun bir biçimde devam ediyordu. Ama, kurşunların arasından biri hızla koşuyor, yaralı arkadaşına yetişmeye çalışıyordu. Ona ulaştığında sordu: *"Nerenden yaralandın, ağır mı?"* Tekin başıyla bacaklarını gösterdi. Belli ki düşman özellikle bacakları hedef alıyor, hareketsiz kılarak sağ yakalamayı amaçlıyordu. Tekin *"yürüyemeyeceğim yoldaşlar, siz çemberi kırın"* dedi.

Küçük dere yatağında sürünerek ilerlemekte olan partizanların üzerine yağmur gibi kurşun boşaltılıyor, ağır silahlar dere yatağını dövüyordu.

Tekin kararlıydı; bu haliyle yürümesi imkansızdı, bunu biliyordu, yoldaşlarına baktı, artık fazladan bir söz söylemesine gerek yoktu, *"düşman beni sağ ele geçiremeyecek, bu zevki onlara tattırmayacağım"* diyordu yoldaşlarının ta gözbebeklerine bakan gözleri.

Grup yoğun ateş altında çemberi yarmış, dağların doruklarına çıkmıştı. Hepsi suskundu. Ve içlerinden tek biri bile uyarmadan, hep birlikte ayağa kalktılar. Tekin yoldaşın anısı önünde selama duruyorlardı.

Şimdi durmanın zamanı değil dedi partizanlar, köylere gitmeli halkın düşüncelerini ve gelişmeleri öğenmeliydiler. Köylüler Tekin'in şehit oluşunu anlatıyorlardı, *"bombayı vücuduyla toprağın arasına sıkıştırmış. Askerler de onu ölü zannedip vücudunu çevirmişler. Tabi bomba patlamış ve Tekin ölmüş ama, en azından iki ya da üç tane düşman askerini de imha etmiş."*

Köylüler Tekin'i anlatıyorlardı. *"Düşman çılgına dönmüş"* diyorlardı! *"Ölüleri bile birer bomba..."*

Şehit-Sait Grubu çatışma sonrası ikiye bölünmüştü. Bir grup Şemdinli'nin Bègoz ve Selara köylerine doğru hareket etmişti. Gün: 17 Temmuz.

Havada ağır bir sessizlik var. Düşman birlikleriyle her an karşılaşmak mümkün. Günlerdir devam eden operasyonlar halkta kaçınılmaz bir tedirginlik yaratmış. Ve Şehit Sait grubu, rüzgarın çok çok uzaklardan getirdiği bir türküyü dinliyordu. Ses bazen kayboluyor, bazen da kayalarda yankılanıyordu. Belki de rüzgarın türküsüydü. Hırçın, uğultulu bir ses...

Celal en önde yürüyordu. Gökyüzüne baktı, berrak bir maviyle örtünmüştü. Daldan dala uçan kuşlar ve ayaklarının altında çatırdayan kurumuş dikenli otların dışında doğa suskundu. Celal, bu sessizliği yırtmak istercesine hafiften bir türkü tutturdu. Üzerine bastığı toprak kendisine güven veriyordu. Yeni bir çatışmadan çıkmışlardı, bir yoldaşını şehit vermenin ağırlığı yüreğindeydi ama, gururluydu. Tekin'i Tekinleri düşündü. Vücudu gerildi, yumruklarını sıktı. *"Her düşenin ardından binler doğacak ve halkımız zafer bayrağını er geç ülkemin semalarında dalgalandıracak."*

Birlik ilerliyordu. Fakat tüm çevre operasyon birliklerince kuşatılmıştı.

Düşmanla karşılaştıklarında saat 15.00'i gösteriyordu. Hemen mevzilendiler. Grup komutanı kararı açıkladı. Kendisi tepeyi tutacak ve diğer yoldaşlarının çekilmesini sağlayacaktı. Bir diğeri ise sol taraftaki askerlerin ilerlemesini önleyecekti.

Ağır silahı omuzlayan komutan bir ceylan çevikliğiyle tepeyi tırmanmaya başladı. Yoğun ateş devam ediyordu. Ama o, ulaştı ve stratejik bir nokta da bulunan bu tepeyi ele geçirmek isteyen üç düşman askeriyle aynı anda ulaştığı tepede bastı tetiğe. Askerler tepenin eteklerine doğru yuvarlandılar. HRK komutanı tepeyi tutmuştu.

Grup yavaş yavaş ve çatışarak yukarı çekilmeye başladı. Ama bir eksik sayıyla.

Vadi içerisinden yoldaşlarından ayrı düşen Celal onların tepeyi çıkışlarını görmemişti. Kendisine siper ettiği taşın arkasında durmadan kurşun sıkıyordu, ve çoğu hedefine ulaşan atışlardı bunlar. Celal iyi bir askerdi, yiğitliği ve cesaretiyle tanınırdı. Birden silah seslerinin susmuş olduğunu farketti, çevresine baktı. Hayır! hayır! dedi, bütün yoldaşlarının şehit olduğunu düşündü o an. Kabul edemedi. O halde onların bıraktığı yerden kendisi devam ettirmeliydi. Silahını yeniden kavradı. Silahı omuzuna aldı, iki eline ise bombaları. Şimdi sayıları binlere varan bir halk ordusunun başındaydı sanki, sanki böyle bir orduya komuta ediyordu. "hücum" diye bağıran bir ses duyuldu. Bu sesin sahibi Celal idi. Diğer yoldaşlarının şehit olduğunu zanneden Celal, düşmanın üzerine tüm şehitler ordusuyla saldırıyordu, gerçekte şehitler ona komuta ediyordu.

"Hücum" haykırışı vadiyi doldurdu. Düşman şaşkındı. Elindeki iki bombayı da kullanan Celal, bu kez omuzundakı silahı kavradı. Bir yandan silahını ateşliyor, bir yandan da düşmanın üzerine doğru yürüyordu. Ve o, bu yürüyüşünde sanki tek başına değildi, milyonluk orduların başındaydı.

Son nefesine kadar haykırdı Celal: *"Hücum...Hücum...Hücum..."*

★ ★ ★

CEPHE ETRAFINDA BİRLİK, HALKIMIZI ZAFERE GÖTÜRECEKTİR

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

III- Demokratik halk yönetiminde, ulusal bağımsız ve demokratik bir toplum kurulması. Bunun için:

1– Demokratik halk iktidarının kurulması yolunda bir ulusal meclis ve bu meclise dayalı bir halk hükümetinin teşkil edilmesi

Bugün ilan edilen Kürdistan ulusal kurtuluş Cephesi, hızla gelişen bağımsızlık mücadelemizin ihtiyaçlarını karşılayacak ve cevap verebilecek; sömürgecilerle efendileri emperyalist güçlerin ülkemizdeki varlığıyla, yine düşmana uşaklık yapan işbirlikçi feodal-kompradorların hakimiyetini yok ederek; bunun yerine demokratik bir halk yönetimini oluşturacak biricik iktidar gücüdür. Zaten, emperyalizmin en katmerli sömürü düzenini yaşayan Kürdistan'da sömürgeci egemenliği ve onun her türden destekçilerine karşı verilmeyen bir mücadelenin ilericiliğinden ve çağdaşlığından sözedilemez. Çünkü, halkımızı ve ülkemizi tarih sayfalarından tümden silmek isteyen ve bunun için de eşi görülmemiş bir baskı sistemi oluşturan ve her türlü değerimizi zorla gaspeden Türk sömürgeciliğine karşı geliştirilen bir mücadele aynı zamanda emperyalizme ve yerli işbirlikçilere karşı da verilmek zorundadır.

Dünyanın her alanında olduğu gibi Kürdistan'da da gelişen mücadelenin kendine has özellikleri, stratejik ve taktik hatları vardır. Devrimimizin önüne koyduğu görevlerin başlıcası ve temeli olan Bağımsız ve Demokratik bir ülke yaratmak ise, sömürgeciliğin Kürdistan'ın yeraltı ve yerüstü kaynakları, emeği, tarımı, ticareti, mali ve sınai alanı üzerindeki ekonomik denetimiyle; dil, kültür, sosyal ve siyasal alanda gelişmeyi önleyen kültürel, siyasal ve askeri hakimiyetini kaldırmakla mümkündür.

Bu hedefe ulaşmak için yürütülen savaşım Parti-Cephe-Ordu üçlüsünün koordineli ve birbirini sürekli geliştirip güçlendiren çalışma tarzıyla tüm halkı mücadeleye seferber edecek ve sömürgeciliğin varlığını tümden ülkemiz toprakları üzerinden silebilecektir.

Ancak bu işin yarısıdır. Diğer yarısı olan ve en önemlisi de iktidarın halk safları eline geçmesinden sonra oluşturulacak yönetim ve idare mekanizmasının işlerliği ve başarılı çalışmasıdır. Geleceğin iktidarının ilk örgüt biçimi olan cephemiz, programını ve stratejik hedeflerini belirlerken, uzun süreli halk savaşının hangi koşullarda ve biçimlerde verileceğini daha başından tespit etmiş, dost ve düşman olan çevreleri de ayrıştırmıştır. Bağımsız ve Demokratik Kürdistan'da halk kategorisine giren tüm sınıf ve tabakaları birleştirerek savaştıracak olan ve onların ortak yönetimini yaratacak olan güç cephesidir. Bu nedenle halk savaşımızın dayandığı temel siyasal güç olan Cephemiz, devrim sonrasında da halkın kendini yönetmesinin temel aracı olacaktır. Savaş koşullarında sömürgeciliğe karşı halkı topyekûn ayağa kaldıran ve ülke varlığımızı işgal ve ilhak altından kurtarmanın biricik gücü olan Ulusal Kurtuluş Cephesi, zafer sonrasında da geleceğin düzenini yaratmada ciddi görevleri yerine getirmekle karşı karşıyadır. Emperyalizmin ve çeşitli işbirlikçi güçlerin saldırı ve komplolarının zafer sonrasında da en sinsi biçimde sürdürüleceği dikkate alınırsa, halk iktidarının yaratılması kadar, korunması hususu üzerinde de önemle durulması gerektiği de kavranacaktır.

Demokratik halk iktidarını oluşturmak için ilk adım; işçi-köylü ittikafı üzerinde kurulacak olan ve ülkenin dört bir yanından gelecek temsilcilerin oluşturacağı ulusal çaptaki meclistir. Bu başarıldığı ve pratik işlerliğe kavuşturulduğu zaman yönetim mekanizmasını işletecek bir hükümet de kurulabilecektir. Sınıfsız ve sömürüsüz bir toplum düzenine geçiş için bu adımın atılması mutlaka gereklidir. Bağımsız ve Özgür toplumun ilk şekillenmesi olan böylesi bir yönetim daha ileri ve gelişmiş seviyedeki yönetim mekanizmasının ilk adımı olarak değerlendirilebilir. Çünkü birçok çelişkiyi ve sınıfsal farklılıklardan kaynaklanan olumsuzlukları gidermek, insanların eşit ve özgür koşullarda yaşadığı bir düzeni yaratmak, bugünkü Cephemizin hedefi olan böylesi bir halk iktidarının kurulup işlerliğe kavuşturulmasıyla mümkün olacaktır.

2– Sömürgeci devlet egemenliğindeki topraklarla, hain toprak ağalarının elindeki toprakların millileştirilmesi. Bu toprakların, topraksız ve az topraklı köylülere mülkiyeti kamunun olmak üzere bedava dağıtılması. Bağımsız bir ulusal ekonominin kurulması.

Mücadelemizin zafere ulaşmasının ardından kendisini dayatacak olan en önemli sorun kuşkusuz ki bağımsız bir ulusal ekonominin örgütlendirilmesidir. Böyle bir ekonominin kurulması için herşeyden önce ülkemizde sömürgeci egemenliğe ait olan tüm tesis ve kuruluşların yanısıra toprağın da ilk elden kamulaştırılması gerekir. İşçi-köylü ittifakının temel alındığı yönetim mekanizması yani devlet idaresi, bu toprakların işletilmesi ve ekonomimize en fazla katkıyı yapabilecek şekilde kullanılması görevini yerine getirdiğinde ekonomik inşamız erkenden gerçekleşebilecektir. Sömürgecilerin ülkemizin dört bir yanında kurdukları çiftlik ve diğer toprak tesisatları, halkımızın çıkarları için işletildiğinde ya da topraksız ve az topraklı köylülere dağıtıldığında ekonomik alanda da kısa sürede atılımlar gerçekleştirilebilecektir.

Kürdistan köylülüğü tarihin derinliklerinden bugüne kadar hep feodal ve gerici bir baskı altında kalmış, hiçbir dönemde özgür bir ortama kavuşamadığı gibi toprağa ve hiçbir demokratik hak ile özgürlüğe de sahip olamamıştır. Ülkemizin oldukça verimli, geniş toprakları feodallerin ve sömürgeci devletlerin egemenliğinde kalmış, ülkemizin sahip olduğu zenginliklere rağmen halkımızın ezici çoğunluğu yokluk, yoksulluk ve geri bir toplumsal yapı içerisinde zorla tutulmuştur. Özellikle de sömürgeci devletlerle uşaklık temelinde bir işbirliğine yönelen Kürt egemen sınıfları, halkımızın bu durumda kalmasının baş sorumlusu durumundadırlar. Bu durumlarıyla devrimci mücadelemizin hedefleri arasında yer alan bu fodal hain toprak ağaları, devrimden

sonra tüm zenginliklerinden mahrum edilecek, hakettikleri yere konulacaklardır. Sahip oldukları uçsuz bucaksız topraklar da gerçek sahipleri olan yoksul köylülüğe dağıtılacaktır. Demokratik devrimin temel ilkelerinden birisi olan toprak reformunun gerçekleştirilmesi belli kurallara göre yapılacak, her aile ve kişiye kendi geçimini sağlayabilecek ve ulusal gelire en fazla katkıda bulunabilecek kadar toprak verilecektir. İşletmesi halk tarafından yapılan bu toprakların mal varlığı ise, kamunun yani halkımızın egemen olduğu devletin olacaktır. Zaten süreç içerisinde bilinçlenip, kollektif üretimin yararlarını kavrayan halk kitleleri üretimin gelişmesi sonucu gönüllü olarak giderek sınıfsız toplumun kurallarını uygulamaya girişecektir. Bunu sağlamak ise tamamen kurulacak olan halk iktidarının ve proletaryanın öncü gücünün görevidir. Yani ulusal direniş savaşına önderlik eden ve tüm halkımızı (sömürgeciliğe ve yerli işbirlikçilerine karşı olan) ortak bir örgüt bünyesinde biraraya getirip savaştıran proletaryanın önderliği, devrim sonrasında da yeni toplumsal düzenin ve ekonomik yapının kurulmasında baş sorumluluğu üstlenecektir. Yeni ekonomik sistemin örgütlendirilmesi ve hayata geçirilmesi birçok zorlukları içerse de, mutlaka gerçekleştirilmesi gereken bir görevdir. Çünkü bağımsız bir ekonomik yapıya sahip olamayan hiçbir siyasi yönetim başka güçlere bağımlılıktan kurtulamaz. O halde Kürdistan'da siyasi iktidarın proletarya önderliğinde ulusal bir yönetime devredilmesiyle birlikte hiç ara verilmeksizin her türlü gelişmenin temelini oluşturan, ekonomik inşaya geçilmeli ve halkımızın öz gücüne dayanarak bağımsız bir ekonomik yapı kurulmalıdır. Buna halkımızın gücü ve enerjisi yetecektir. Çünkü yüzyıllardır hep yabancı güçlerin egemenliğinde kalan ve kendisi için hiçbir adım atmayıp, hep başkalarına kulluk yapan Kürdistan halkı, çıkarlarının nerede olduğunu gördükçe ve özgürlüğün ne kadar büyük bir değere sahip olduğunu anladıkça onu korumak ve ne pahasına olursa olsun, bir daha da yitirmemek için büyük fedakarlıklar göstererek sonuna kadar çalışacaktır. Kültürel, sosyal, siyasal ve askeri alanlarda da bağımsız gelişme sağlamanın ekonomik bağımsızlığa paralel olacağını baştan da belirtmiştik. Bu noktadan hareketle halkımız öz iradesini konuşturacak ve sahip olduğu tüm değerlere sonuna kadar sahip çıkarak sınıfsız ve sömürüsüz bir demokratik düzeni mutlaka yaratacaktır.

3- Ulusal dil, kültür ve eğitimin geliştirilmesi için uygun tedbir ve kurumlaşmanın sağlanması.

Demokratik halk iktidarının kurulması ve bağımsız bir ekonominin inşa edilmeye başlanmasıyla birlikte toplumda geliştirilmesi gereken diğer hususlar üzerinde de önemle durmak gerekecektir. Yeni bir ev kurulduğunda nasıl ki, basitten karmaşığa, alttan üste doğru bir gelişme ve adım adım inşa gerçekleştiriliyorsa, yeni bir toplum kurulurken de aynı şekilde en ince detaylarına kadar hesaplanmak zorundadır. Düşmanın bugüne kadar adım adım tahrip ettiği tüm değerlerimiz yeniden canlandırılmalı, önem sırasına göre tek tek üzerinde durularak gelecek toplum düzenine uygun hale getirilmelidir.

Bu değerlerimizin en başında gelen ulusal dil sorunu, belki kısa sürede çözümlenemeyecektir. Ancak, demokratik devrimin çözmek zorunda olduğu en önemli sorunlardan biri durumundadır. Sömürgeci güçlerin ülkemizi istila ettikleri günden bu yana ulusal dilimiz üzerinde kurdukları baskı ve yasaklama sistemi önemli tahribatlar yaratmış, Kürt dili yüzyıllar öncesi düzeyde bırakılmıştır. Geleceğin özgür toplumunda her alanda geçerli bir dil haline gelmesi gereken Kürt dili bu geri bırakılmışlıktan kurtarılmalı ve çağa uygun bir düzeye getirilmelidir. Bunu sağlamak amacıyla her ülkede olduğu gibi bizde de dilimizi güçlendirip zenginleştirme kurumları oluşturulabilir. Okullarda ve tüm kurumlarda resmi dil haline gelen kürtçenin sahip olduğu zengin tarihi mirası biraz irdelenip, araştırılması halinde oldukça güçlü kazanımlar elde edilebilir. Tabiki bu kısa sürede başarılacak birşey değildir. Ancak, önemli olan bu gelişmeleri sağlayacak ciddi tedbirlerin alınıp gerekli kurumlaşmanın sağlanmasıdır. Açık ki, zenginleşerek gelişmesinin temeline de bu dönemde kavuşacaktır. Şimdiden bu çabalar yürütülse de, köklü çözümün demokratik halk iktidarının kurulması ile geliştirileceği unutulmamalıdır.

Kültürel alanda da benzer yönelimler şarttır. Bilindiği gibi halkımızın oldukça zengin bir kültürel yapısı vardır. Hatta bugün TC bu kültüre sahip çıkarak uluslararası alanda dereceler bile almaktadır. Ancak bu değerlerimiz alabildiğine dağınık olmakla birlikte, koruma tedbirleri alınmamıştır. Bugüne kadar halkımız üzerinde egemenlik kuran tüm egemen güçler, zenginliklerimizin talanının yanısıra dilimiz ve kültürümüz üzerinde de hegemonya kurmuşlardır. Bu ise halkımızı sürekli başaşağı götüren, gelişme olanaklarından tümden mahrum bırakan ve kendisi için yaşayamaz duruma düşüren bir etken olmuştur. Her insanımızın üzerinde bu gerçekliğin tahribatlarını görmek mümkündür. İşte tüm bu tahribatları bertaraf edebilecek, halkımıza kendi öz değerlerine sonuna kadar sahip çıkmasını, hatta bu değerler uğruna çekinmeden kanını dahi akıtmasını öğretip kavratacak güçlü bir yönelim gerekmektedir. Bu görev bugünden ele alınmakla birlikte, bağımsızlıkla birlikte kaçınılmaz olarak yürütülmesi gereken işlerden birisidir de.

Eğitim hususu da benzer niteliktedir. Bugüne kadar kendine ait bir eğitim kurumuna sahip olamayan ve feodal çağın karanlığı içerisinde bırakılan, ya da sömürgeci eğitim kurumlarında tümden öz benliğinden uzaklaştırılıp, başkalaşıma uğratılan Kürdistan insanı, sahip olacağı demokratik ve özgür bir toplumsal düzen içerisinde artık kendi gerçekliğini yaşayacaktır. En basitten en karmaşığına kadar her alanda güçlü bir eğitim sistemi kurulacak ve bu bizzat halk iktidarının güvencesi ve koruması altında bulunacaktır. Toplumsal düzeyde bir eğitimin sağlanabilmesi için de gerekli tedbir ve kurumlar en erkenden sağlanacaktır. Bu ise geleceğin sosyalist insan tipini oluşturmanın temel güvencesidir.

4- Halkın çıkarına dayalı bir yargı sisteminin geliştirilmesi. Halk sağlığının korunması.

Oldukça adaletli bir yargı sistemi, hedeflediğimiz toplumsal düzenin temel olgularından birisidir. Ancak burada salt bir adaletten de sözedilemez. Çünkü her sınıf kendi iktidarını kurduğunda, yargı sistemini de kendi çıkarlarına uygun tarzda belirlemek zorundadır. Ülkemizde de sömürgeci egemen ulus burjuvazisine karşı verilen savaş sonucu elde edilecek olan bağımsız toplumsal düzen sınıfsal bir özellik taşıdığından, buna bağlı olarak oluşacak tüm üst yapı kurumları da böylesi bir muhtevaya sahip olacaktır. Gerek devrim öncesi, gerekse de devrimden sonraki süreçte halka karşı suç işleyen toplumun huzur ve güvenliğini sarsan, emperyalizm lehine karışıklıklar çıkaran çevre, grup ve kişiler halkın adaleti karşısına çıkarılacak ve

hakettikleri cezayı mutlaka çekeceklerdir. Bu işin en doğru tarzda yapılabilmesi için de bu alanda görevli özel kurumlar oluşturulacak, belirlenen kanunlar çerçevesinde halk iktidarının egemenliğini koruyup, güçlendirmek, halk düşmanlarını etkisiz kılmak için gerekli tüm tedbirler de alınacaktır.

Halk sağlığının korunması ve bunun için gerekli tüm tedbirlerin alınması da, demokratik halk iktidarının ilk elden yönelmesi gereken görevler arasında yer almaktadır. Halkımıza tarihi boyunca çektiği tüm sıkıntı ve acılarını unutturacak, insanca ve uygar bir ortamda yaşamasını sağlayacak olan demokratik düzen, olanaklar dahilinde adım adım bu hedefe varmak için gereken tüm girişimler de gerçekleştirilecektir. Beslenmeden, çalışma ve yaşam koşullarına kadar insan sağlığını etkileyen tüm olgular elverişli duruma getirilecek, çocuklardan yaşlılara kadar tüm insanlarımızın sistemli ve sağlıklı bir yaşama kavuşturulması sağlanacaktır.

5- Sekiz saatlik işgününün kabul edilmesi.

Demokratik düzenin temel kurallarından birisi olan 8 saatlik işgünü, işçi sınıfının henüz dünyanın birçok alanında uğruna mücadele verdiği sınıfsal haklarından birisidir de aynı zamanda. Dünyanın birçok kapitalist ülkesinde dahi kanun düzeyinde kabul edilmiş olan 8 saatlik işgünü, bugün gerçek anlamda ancak sosyalist ve halk demokrasisiyle idare edilen ülkelerde hayata geçirilmektedir. Hatta bu ülkelerin bir çoğunda işgünü daha kısadır. Burjuva demokrasisinin egemen olduğu ülkelerde ise görünüşte uygulanıyor gösterilmek istense de, özünde oldukça katmerli bir sömürü ve baskı sistemi vardır. Çeşitli biçimlerde kamufle edilen sömürü ve modern kölelik uygulamaları ancak demokratik halk idaresiyle yönetilen bir düzende ortadan kaldırılabilecektir.

Devrimci mücadelemizin stratejik hedefi olan demokratik ve sınıfsız toplum düzeninde her türlü demokratik hak ve özgürlüklerin yanısıra 8 saatlik işgünü uygulaması da mutlaka sağlanacak ve titizlikle uygulanacaktır.

6- Halkın temel haklarının uygulanması; insan hakları, mülk edinme hakkı, medeni haklar (genel seçim, demokratik özgürlükler, kadının özgürleştirilmesi ve kadınla erkek arasında eşitlik vs.)

Bir halkın sahip olması gereken tüm temel hak ve özgürlükler bizim içinde ulaşılacak hedefler içerisinde bulunmaktadır. Bir insanın toplumsal kurallar dışına çıkmadığı müddetçe tüm hak ve özgürlüklerden rahatça yararlanabilmesinin yanısıra her türlü yaşam ve çalışma olanağını sonuna kadar kullanabilmesi hedeflediğimiz toplum düzeninde en baş yasa olarak benimsenecektir.

Yine her insanın mülk sahibi olmak hakkı da doğal bir insan hakkı olarak herkese tanınacaktır. Ancak bu hakkın kullanılarak başka insanların sömürüsüne yönelinmesine veya doğal yaşam düzeninin etkilenmesine müsaade edilemez. Başkalarının insan haklarının ihlal edilmesi temeline dayalı bir özel mülkiyet hakkı kapitalist üretim biçimine has olan bir haktır. Bizim hedefimiz olan demokratik halk yönetiminde her insanın yaşamını rahatlıkla sürdürebileceği olanağa sahip olmasına ve bu amaçla mülk edinmesine de kanunlar düzeyinde hak tanınacaktır.

Bunların yanısıra medeni haklar kategorisine giren genel seçimler de demokratik halk yönetiminin vazgeçilmez ilkeleri arasındadır. Her insan, topluma hizmet amacını taşıdığı, toplum çıkarlarını kişisel çıkarlarından üstün tuttuğu müddetçe seçme ve seçilme hakkına sahiptir. Genel anlamıyla, seçim yoluyla aşağıdan yukarıya tüm yönetim mekanizmasının oluşturulması yöntemi de benimsenecektir. Yerine göre merkeziyetçi atamalarla görevlendirmeler olsa bile, genel anlamıyla demokratik yön ağırlığı oluşturacaktır. Yani yönetimler tümden seçimle işbaşına getirilip yine halkın iradesiyle görevden alınabilecektir. Bunların haricinde ülke ve halkın kaderiyle oynamayacak şekilde gösteri, yürüyüş, dernek kurma, sendikalaşma vb. haklar da her insana tanınacaktır.

Toplumun yarısını oluşturan kadınlar için de çeşitli hak ve özgürlükler sağlayan demokratik halk iktidarımız, kapalı feodal toplumsal yapının ve yozlaştırılmış kapitalist üretim tarzının kadını köleleştiren, bir mal derekesine düşüren uygulamalarına son verecek, bu kesimin de tüm insan hak ve özgürlüklerinden yararlanmasını sağlayacaktır. Üretim içerisinde gerekli yere sahip olan kadınlar, aile içerisinde ve toplumun bakış açısında da gerekli eşit muameleyi görecektir. Gerçek anlamda eşitliğin sağlanabilmesi de sınıfların tümden ortadan kalkmasıyla ve insanın insan tarafından her türlü sömürüsüne son verilmesiyle mümkün olacaktır.

7- Milli azınlıkların özgür gelişme haklarının tanınması.

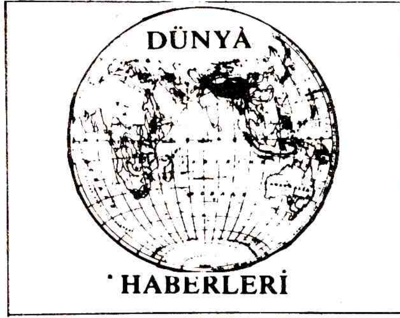
Kürdistan toplumu üzerinde uygulanan sömürü ve baskı düzenine son verildiğinde ve bağımsız ve özgür bir toplum yaratmanın ilk adımı olan halk iktidarının kurulmasından sonra çözümlenmesi gereken birçok çelişki ve sorunun yanısıra ülkemiz sınırları dahilindeki milli azınlıklar sorununa da çözüm getirilecektir. Mücadelemizle ve halkımızla kaynaşma ve dayanışma içerisinde geleceğin yaratılması mücadelesinde, kurulacak düzenin hak ve özgürlüklerinden de sonuna kadar yararlanacaklardır. Aynı devlet çatısı altında kalarak kendi özgür gelişmelerini sağlayacak olan bu milli azınlıklar, demokratik halk iktidarının kanun ve yasalarından da eşit oranda yararlanabileceklerdir.

Devam edecek

Impressum:
N. UGUS
"Berxwedan"
Bank Str. 69
4000 Düsseldorf 30

Yazışma Adresi
Berxwedan
Bank str. 69
4000 Düsseldorf 30

Danimarka	5.-	dkr.
Avusturya	12.-	s.
İngiltere	0.50	£.
Hollanda	2.-	hfl.
Belçika	40.-	bfr.
Norveç	4.-	nkr.
Fransa	4.-	ff.
İsviçre	1.50	sfr.
İsveç	4.-	skr.

Avrupa Parlamentosunda Yeni Karar

21 Ekim'de Strasbourg'da başlayan Avrupa parlamentosu toplantısında, Türkiye üzerine parlamento siyasi raportörü Richard Balfe tarafından hazırlanan rapor kabul edildi. Raporda, Türkiye'de henüz demokrasiye geçilmediği, insan haklarının çiğnendiği, idam ve işkencelerin sürdürüldüğüne değiniliyor, ayrıca Kürt sorununa da işaret ederek, Türkiye ile Avrupa parlamentosu arasında ilişkilerin dondurulmasının devam ettirilmesine dikkat çekiliyor. Avrupa parlamentosunda alınan bu karar, cuntanın aldatmacalarının tutmadığını gösterirken, aynı zamanda demokrasiye dönüşten de çok uzakta olduğunu ortaya koymuştur.

Avrupa parlamentosu bilindiği gibi bundan önce de çeşitli kararlar almış ve faşist cuntanın birçok uygulamasını kınamıştır. Yine en son olarak geçtiğimiz Nisan ayı içerisinde Kürdistan'daki gelişmelere ilişkin alınan bir kararda da Kürt savaşçılarına uygulanan işkence ve baskılara dikkat çekilmiştir. Tüm bu gelişmeler cuntanın yüzünün teşhir edilmesinde bir anlam ifade etmekle birlikte, Türkiye lehine beklenen yumuşama çabalarının da henüz ufukta görünmediğini göstermektedir. 1983'de ve 1984 yılının başlarında gerçekleşen birçok toplantıda Avrupa parlamentosu ve Konseyinin tavrında Türkiye lehinde gelişmeler görülmüştü. Ama 15 Ağustos'la birlikte, Kürdistan'da savaşın yeniden yükseltilmesi, tüm bu planları da altüst etti. TC'nin faşist karakterinin bir kez daha ortaya konulduğu bu gelişmeler sonrasında, Avrupalı çevreler de yeni değerlendirmelere giriştiler. Ortaya çıkan yeni mevcut durum karşısında onlarda, yeni durum değerlendirmesi yaptılar.

1984'lerin ortalarından itibaren Avrupa parlamentosunda daha değişik bir yönden rüzgarın esmeye başlamasını da bu gelişmelere dayandırmak mümkündür. Artık faşist cunta herşeye hakim olan taraf olarak değil, karşısında güçlü bir ulusal kurtuluş hareketinin uyanışını yaşayan bir taraf olarak görülme durumuna gelmiştir. Bu nedenle değerlendirmelerde bu koşullar gözününde bulundurulmak zorundadır.

Avrupa parlamentosunda Türkiye sorununun tartışılmasının alınan son kararlarla da sonuçlandırılmayacağı açıkça görülmektedir. Önümüzdeki dönemde de çeşitli biçimlerde gündem konusu olacaktır. Ama görülen bir gerçek var ki, o da faşist cuntanın "demokrasiye dönme" doğrultusunda hiçbir adım atmayacağıdır. DİSK ve Barış Davası gibi bazı mahkemelerin 15 Ağustos'un hemen ardından lağvedildiği ve bunun da Kürdistan'daki gelişmelere karşı kullanılmak istendiği hatırlandığında; TC'nin yine benzer girişimlere aynı amaçla yöneleceği düşünülebilinir. Ama 12 Eylül öncesi ortama bile dönmesi mümkün görünmemektedir.

Zaten faşist cuntanın Avrupa parlamentosunda alınan kararlara fazla bir dikkat de göstermediği bilinmekte; parlamentoca alınan her karar karşısında bilinen türkülerini okumaktadır.

Son alınan kararın siyasal etkileri ne olabilir? Bunu şimdiden tüm ayrıntıları ile kestirebilmek mümkün değil; ama bazı noktalarda faşist cuntanın teşhirini sağlayacağı söylenebilir.

Başta Cumhurbaşkanı Evren olmak üzere, Başbakanından Dışişlerine ve çeşitli düzeydeki temsilci, kişi, basın ve kuruluşlarına varana kadar hemen hepsi kararı sert bir tepkiyle karşıladılar. Aslında bu derece sert tavır almalarına yol açan kararın kendisinden ziyade, parlamento koridorlarında ve çeşitli alanlarda Kürdistan adına yürütülen çalışmalardır.

ERNK Avrupa temsilciliği, Kurdistan Komitee'nin çabaları sonucu gerek parlamento toplantısı sırasında ve gerekse öncesinde çeşitli girişimlerde bulunularak, Kürdistan'da gelişen Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin sesi duyurulmaya ve tanıtılmaya çalışıldı. Kürdistan'daki mücadelenin 1 yılı hakkında hazırlanan dosyalar, bildiri ve açıklamalarla yoğun bir çaba içerisine girildi. Birçok Avrupa parlamento üyesi ile görüşülerek, halkımızın Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve faşist cuntanın buna karşı dayattığı "Özel Savaş" yöntemlerinin sonuçları aktarılarak, bilgilendirilmeleri sağlandı.

Halkımızın böylesi bir platforma kendi öz silahlarıyla katılması cuntayı da tedirgin etmiş olacak ki, bu konularda açıklamalarda bulundular. Halkımızın sesinin duyurulacağı hertürlü platforma atılan adımların, dünya kamuoyuna mücadelemizin tanıtılmasında dikkate değer bir yeri bulunmaktadır.

M.Ali Birand Milliyet gazetesinde toplantı süresince yazdığı yazılarında sürekli bu konuyu işleyerek açıktan TC'yi uyarmaktaydı. "Kürt Sorunu Avrupa'da Giderek Yaygınlaşıyor" başlığı altında ele aldığı bir yazısında bu düşünceleri açıkça dile getirmekteydi. Özellikle son 1 yıl içerisinde Avrupa'da Kürt sorununun giderek daha fazla yaygınlık kazanmaya başladığını belirterek, bunun karşısında Türk heyetlerinin birşey yapamadığını, bizde "Kürt sorunu yok" demekle yetindiklerini açıklamaktadır. Yine aynı yazısında Birand, parlamento toplantısında ellerinde dosyalarla Kürt heyetlerinin yoğun kulislerine tanık olduğunu belirtiyor.

Tüm bunlar da göstermektedir ki, halkımızın bağımsız temsilcilerinin girişimleri cuntayı rahatsız etmekle kalmamakta, aynı zamanda Kürdistan sorununda halkımızın kimsesiz olmadığını da göstermektedir.

Eski tarih sayfalarında kalan birçok şeyin bugün sadece bir tarihi olay olarak kaldığını belirtelim. Geçmişte halkımızı uluslararası kuruluşlardan tecrit edebilen ve dünya kamuoyuna sesinin ulaşmasını engelleyebilen Türk sömürgecilerinin bu silahı geri tepti. Yine çeşitli işbirlikçileri eliyle Kürdistan sorununu bir dil, kültür hakkı düzeyinde tutma veya tümden inkar etme çabaları da boşa çıkmaktadır. 15 Ağustos'un derin etkileriyle uluslararası platformlarda da, kendi bağımsız temsilcileriyle gerçek mücadelesini yansıtan halkımız, bağımsızlığını kazanma savaşımının durdurulamayacağını, bugün her yerde ilan etmektedir. Daha düne kadar, Kürdistan adını bile dile getiremeyen, dil, azınlık hakları düzeyinde sorunu tartıştıran, birçok çevrenin tersine, sorun bugün yükselen bir bağımsızlık savaşı ve Avrupa'nın bunu görmesi veya Kürt halkının haklarını ele alacaklarsa bu çerçevede değerlendirilmesi gerektiği dayatılmaktadır.

İşte, bu gerçeklik faşist cuntayı alabildiğine tedirgin etmekte; ısrarla gizlemek istediği, içerde dışardan yalıtılmış bir şekilde boğmak istediği mücadelemiz bu çeperi parçalayarak birçok platformda sesini duyurmaktadır. Önümüzdeki dönemde bunun yoğunlaşarak devam edeceği de açıktır.

★ ★ ★

Gelinen Aşama

Baştarafı Syf: 15'te

meyecektir. En önemlisi işçi ve emekçi kitlelerin ve Kürt halkının örgütlü bir güç olarak kendisini dayatmadığı bir durumda ne türden olursa olsun baş gösterecek siyasi ve toplumsal yumuşama görünümleri temelden yoksun olacaktır. Baskı ve zulümle sonuç alamayan faşist devlet bir süre varlığını başka bir görünüm altında ayakta tutmaya çalışabilir. Bunu demokrasiye doğru bir gelişme olarak nitelemek öyle görmek büyük bir yanılgıdır. Demokratik hak ve özgürlüklerin kazanımı bundan böyle işçi ve emekçi kitlelerin ve Kürt halkının örgütsel savaşımının sonucunda elde edilecektir. İşi burjuvazinin iradesine bırakmak yeni yanılgıları ve bunun sonucu yenilgileri getirmekten başka işe yaramayacaktır.

Günümüzde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin Türkiye Kürdistan'ında ulaştığı aşama Türk sömürgeci burjuvazisine karşı diğer devrimci savaşım yöntemlerinin yanı sıra silahlı savaşımın da yapılabileceğinin kanıtıdır. Yıllarca, yüz yıllarca Türk ordusunun yenilmezliği, ve "Mehmetçiğin" destansı kahramanlığı üzerine safsatalar yayan sömürgeci ve ırkçı devletin bu safsatası yıkılmış bulunuyor. İlericilere, devrimci ve yurtseverlere karşı meydan okuyan faşist yöneticilerin ve paşaların çalım atmaları gerçekte artık hiç bir değer ifade etmiyor. Biz anarşinin, bölücülüğün ve terörizmin kökünü kazıdık diye böbürlenenler şimdi komşu ülkelere yalvar yakar oluyor ve "bölücü unsurların kendi topraklarında barındırılmaması ricasında" bulunuyor. Burjuva basını hep bir ağızdan ırkçı, şoven bir kampanyayla Kürt ulusal demokratik hareketini gözden düşürmeye çalışıyor. Hergün yeni yeni "bölücü çete mensubunu" yakaladıklarını ilan edenler daha kısa bir süre önce anarşi ve bölücülüğün kökünü kuruttuklarını savlıyorlardı. Kürtlerin bir halk olarak var olmadığını iddia edenler bugün Kürt gruplarını siyasal partilerinin adıyla anmak zorunda kalıyorlar. Politik ve ekonomik alanda bir keşmekeş ve çözümsüzlük içinde bulunan faşist yönetim askersel alanda da ne durumda olduğunu göstermiş bulunuyor.

Bu kokuşmuş halk düşmanı yönetime meydan vermemek için onun karşısında sonuna kadar direnmek, geniş halk kitlelerini bu direniş saflarına kazanmak için çalışmak gerekiyor. Emekçi kitlelerin yaşamını zindana çeviren faşist yönetimi geriletmek için gerekli her türlü devrimci yöntemle savaşım vermek gerekiyor. Dipten dibe gelişen kitle muhalefetinin burjuvazinin diğer kesimlerine kanalize olmasını engellemek için kitlelerle bağları sıklaştırmanın yollarını aramak, onun için çalışmak politik çalışmalara gerekli ağırlığı vermek gerekiyor. Bunun yanında Türk ve Kürt ilerici, devrimci, yurtsever örgütlerinin nesnel temelden hareket ederek asgari hedefler üzerinde birbirlerine yaklaşmaları devrimci hareketin güç ve etkinliğini arttıracak ve devrimci hedefleri yakınlaştıracaktır.

Kokuşmuş, çözümsüz Türk sömürgeci faşist yönetiminin yok edilmesi Türkiye işçi sınıfı ve emekçi kitleleriyle Kürdistan ulusal demokratik hareketinin örgütlü savaşımıyla başarılacaktır...

* * *

Devrimcilerin Yeri Bellidir...

Baştarafı Syf: 9'da

Bir gün köydeki askeri birlikler çevreye operasyona çıkmışlar. Karakolda ise birkaç asker ve bir iki subay hanımı kalmış. O esnada Apocular köye girerek karakolu kuşatmışlar. Orada bulunan askerleri tesirsiz hale getirerek içeri girmişler. İçerde kadınlardan başka kimse yokmuş. Kadınlar, bunların kendilerine kötülük yapabileceklerini düşünerek karşı çıkmak istemişler. Ama devrimciler oldukça yumuşak ve anlaşılır bir dille onlara amaçlarını, mücadelemizin haklılığını ve halkımızın somut durumunu anlatmışlar. Onların bu olgunluğu karşısında etkilenen subay hanımları getirip çay ve yemek ikram etmiş, çok memnun biçimde uğurlamışlar. Daha sonra eve gelen eşlerine durumu anlatmışlar ve Kürt halkının mücadelesinin çok haklı olduğunu, ordunun ve devletin bu topraklardan çekilmesi gerektiğini söylemişler. Subaylar karşı çıkıp itiraz edince kadınlar onları sıkıştırmışlar ve "ya istifa edersiniz buralardan gideriz yada bizi vururlarsa haklılar onlara kızmamalıyız. Çünkü biz onların evine zorla girmiş oturmuşuz. Bu bir gerçektir" diyerek tavırlarını koymuşlar.

Bu olay çevrede duyulmuş ve dilden dile dolaşıyordu. Artık sömürgeci ordunun çatladığı ve büyük bir çöküntü içinde olduğu açıktan görülebiliyordu. Halk her türlü baskı ve zülme rağmen umut doluydu. Her ne kadar yapılan her eylemden sonra işkence görüyorlarsa da, devrimcilere olan sevgi ve sempatilerini açıktan belirtmiyorlarsa da sömürgecilere ve özellikle de onların yerel uşaklarına vurulan darbelere çok seviniyorlardı. Yeter ki bir eylem olsun. Hemen aynı gün tüm bölgede dilden dile dolaştırılıyor ve devrimcilerin gücü adeta efsaneleştirilerek anlatılıyordu. Yine sömürgeci ordunun acizliği ve paniği de bir alay konusu halinde her tarafta konuşuluyordu.

Bu seferki iznimde gördüklerim ve fiilen yaşadıklarım beni çok etkilediği gibi, mücadeleyle olan bağlarımı da güçlendirdi. Eğer durumum uygun olsaydı mücadele içinde kalmayı çok arzu ediyordum ama Avrupa'ya dönmek zorundaydım. Tüm sömürgeci işgal ve baskılar yeni katliamlar, soykırımlar yaratmanın hazırlığı ve isteğini göstermektedir. Ama bunu da büyük bir tedirginlik ve panik içinde yapmaları durumlarını ele vermektedir.

Kişi olarak ben, mücadeleye kenardan bakmanın yada ondan uzak durmanın büyük bir haksızlık olacağı inancındayım. Her Kürdistanlı fert nerede bulunursa bulunsun bu tarihi ve haklı savaşa destek olmalı yeteneğini ve gücünü mutlaka seferber etmelidir diyorum.

İsveç Yönetimine Karşı Direnişe..

Baştarafı Syf: 2'de

Protesto eylemlerinin yoğunlaşması ve açlık grevindeki eylemcilerin durumlarının giderek kötüleşmesi üzerine soruna müdahale eden Uluslarası Af Örgütü de bir açıklama yaparak İsveç'in uygulamaya son vermesini istemiş ve Kürdistanlı yurtseverleri hiçbir koşul altında yurtdışı yada Türkiye'ye teslim edemeyeceğini belirtmiştir. Bunun üzerine İsveç yönetimi yaptığı açıklamada, Kürdistanlıları Türkiye'ye teslim gibi bir sorunun olmadığını ve üzerlerindeki uygulamanın da kaldırılacağını belirtmiştir.

Açlık grevindeki yurtseverler istemlerine büyük oranda ulaştıklarından eylemlerini sonuçlandırmış, İsveç yönetiminin resmi kararını beklemektedirler.

Yoğun tepki ve protesto eylemlerinin etkisiyle bu sorunu yeniden tartışma gündemine alan İsveç yönetimi, Kürdistanlı yurtseverler üzerindeki uygulamayı kaldıracağını açıklamıştır.

Bu arada meclisteki yoğun tartışmalar sonucu, göçmenler dairesi başkanı da istifa edeceğini açıklamış, fakat bu isteği hükümetçe kabul edilmemiştir.

* * *

ينفكون يتعرضون للضغط والتهديد والمراقبة لا بل القتل .

ان أساليبكم البشعة هذه لن تنجيكم وهذا هو سبب ذعركم وخوفكم . سوف لن يتأخر ابن الأناضول الذي حولتموه الى « عبد » لاطاعة أوامركم في الهجوم على شعبنا الكردي بالتمرد والانتفاضة ضدكم حالما يجد الفرصة السانحة . لقد عرف الشعب حقيقته ، وأهمية وحدته وأخوته مع الشعب الكردي ولن يتردد في القريب من توجيه سلاحه الى نحر مستعبده ومستغليه وقاتله بدل توجيهه الى صدور شعبنا البريء .

أيتها الجنرالات الفاشية أنتم تجدون أنفسكم أحرارا في تطبيق الظلم الجماعي والتعذيب الوحشي بحق هذا الشعب ، يجب أن تعرفوا ان الشعوب أيضا تعرف نفسها وهي حرة جدا في محاسبة الظلم ومحاربته . وها هو شعب كردستان الان يستعمل حقه هذا ويعطي قراره الفاصل في أن يرفع يوما بعد يوم راية المقاومة . لقد جربتم كل صنوف التعذيب الشاذ لأبناء شعبنا وشبابنا الأوفياء وقتلتموهم في زنزاناتكم وحاولتم انهاءنا وحاربتم بأساليبكم البشعة ولا زلتم تحاربون شعبنا في حرب غير قانونية . ولكنكم مخطئون في حساباتكم لإن شعب كردستان الذي جمع شمله واتحد تحت راية ٢٨٨ عرف كيف يحارب من اجل الثأر لمظلوم وكمال وخيري وعرف كيف يرفع فعاليته باعلانه عن جبهة التحرير الوطنية الكردستانية . يعلن شعبنا اليوم تحت راية الجبهة اخر انذاره ، اسحبوا أياديكم الدموية الملوثة بدماء شعبنا الطاهرة من آلاف السنين من كردستان .

اننا شعب لا نريد مثل هذه الحرب ولكنكم أعلنتم الحرب من طرف واحد وهاجمتم شعبنا بشكل لا مثيل له ، هاجمتم النساء والأطفال قاصدين زوال شعبنا . لذلك لا يحق لأحد أن يطالبنا بالتقيد بقوانين الحرب .

إنكم أمام شعب ينفجر بعد آلاف السنين من الاضطهاد وان كنتم أعداء أيضا ضد هذا السيل من الحقد ننبهكم أن تحاربوا بشكل قانوني . تجمع شعب كردستان تحت راية الجبهة التحرير الوطنية فهي الطاقة التي ستحاسبكم عبر سلاحها . ان شعبنا الذي تعرض لاستعمار لا يحتمل واغتصبت جميع حرياته سيحاسبكم بالمثل وبشعور الانتقام .

الى كافة الحزبيين

لاجل تأمين نجاح مثل هذه الدعوة تقع على عاتقنا شخصيا وظائف كبيرة ولن نتوانى على فداء كل امكانياتنا وطاقاتنا لنجاح هذه الوظائف وفي المستقبل مهما كانت العوائق والصعوبات فان من خواص PKK محاربة هؤلاء واثبات ان PKK بتنظيمه القائد قادر على تنظيم شعبنا المعدوم من التنظيم وسيحارب بطريق الحرب الشعبية وبكل طاقات شعبنا وامكانياته التي لا تنتهي ، والايمان باننا سنتغلب على العدو . فقط بهذا الشكل وبهذا الايمان سنحارب ومهما كانت العوائق في طريق حزبنا حتى ولو كان منبعها من ضمننا سنحارب بقواعد ونظريات الحزب ، وبهذا الشكل نتحمل أعباء وظيفة هذه الحرب التنظيمية لشعبنا . وهكذا تتضح أهمية القيادة ، سنحقق الثورة لاننا نعلم ونعيش حقيقة عدم تنظيمنا وانعدام عتادنا وقلة تجربتنا في هذه الحرب . القلوب المغلقة عليها ان تنفتح . يجب أن لا نناقش صعوبة أو سهولة أداء الوظيفة ، يجب أن نثبت جسارتنا وقوة وجودنا والروح القوية لدينا صغارا وكبارا من السابعة الى السبعين كحلقة كاملة ليتعلم الشعب معركته الخاصة وليصل الى مستوى يستطيع ان يحارب ويربح المعركة . هذه هي الوظيفة التاريخية التي تنتظر القدوة وهذه المرحلة تعني انتصارهما . واليوم أمامنا وظائف يجب أن لا نستر على حقيقتها وفي نفس الوقت لا يليق بنا أن نحني أمام مصاعب المستقبل ويجب أن نستقبل الأيام التالية بنجاحات فائقة مثل ماضينا العريق وعلى هذا الاساس يجب ان نعيش ونرفد الحركة الثورية . ان الموضوع الأساسي هو قلة معرفة المقاومة والوحدة وكثرة الأخطاء التي تؤثر على مجرى الحياة الداخلية للحزب بشكل سلبي . رغم كل هذا يجب ان نأخذ الخواص العريقة للطبقة وهو التعميق في التنظيم والمقاومة دائما وطرح هذه الثورية على الغالبية من الشعب متى وأين كانت وفي أية شروط ومهما كانت امكانياتنا قليلة وعددنا ضئيلا .

يجب أن لا ننسى ان هذا هو شعار ٢KK . الطريق الذي نسلكه واضح . لدينا شهداء مقاومة عاشوا أوج هذه المقاومة . ان PKK هو سبب تأمين الانتصار لجبهة التحرير الوطنية ، يجب أن لا ننسى ان طريق شهدائنا وحربنا طريقنا ليس له تراجع وخواص أفرادهم هو ارتباطهم بالخواص التي تلبي النداء بكل شجاعة وبشكل المقاومة بنيان أصلهم وروحهم وذكراهم هذه يجب ان يتبناها الشعب . انها ذكرى وحقيقة تعيش في الواقع ، ومع اننا نستطيع ان نقول ان مات من زمان فانها تعيش في عقلنا وقلبنا في كل لحظة ودقيقة ويجب ان نحس ان هذه هي الحياة الحقيقية . وعلى كل كادر ومحب للحزب ان يجدد نفسه بعيشه هذه الخواطر . عندها يرى انه لا يوجد هناك صعوبة إلا ويستطيع التغلب عليها وينجح فيها . وشعب كردستان بقيامه لهذا الدور في التاريخ سوف يعطينا حقا كل شيء وسيزيد في اغناء الثورة . وهذا سوف ترمز كل هذه الأشياء في جبهتنا ونحولها الى خواص دائمة في شعبنا والى الابد . ينبغي عدم التوقف عن العمل تحت نير استعمار وحشي كهذا حتى لا يستطيع أي استعمار فرص ضغطه وقوته وكي لا يتجاسر بالهجوم على حقوقنا . يجب ان نفرض حقيقة إننا شعب يحب الاستقلال والحرية وقادر على أخذ مكانه المشرف في عالم الانسانية . من أجل كل ذلك يجب أن نؤدي الوظائف المترتبة علينا . إنها وظائف إنسانية الى أبعد الحدود كما إنها وطنية وديمقراطية واشتراكية .

باعلاننا عن جبهة التحرير الوطنية نكون قد تركنا صفحات سوداء من تاريخنا وأصبح المستقبل المشرق المضيء حقيقة بعد أن كان خيالا وحلما . وتقدمنا نحو هذه الحياة خطوة خطوة واجب على الحزبيين . وعلى كافة أبناء الشعب أن يثبت مع قيادة الحزب وخطه وعلى أصدقائنا أن يساندونا بما تتطلبه الصداقة الكاملة ونحن أيضا بقدر هذه التجارب ورغم التعذيب والسلب والنهب سوف نصرف من جهودنا وطاقاتنا لأداء الوظائف بشكل جيد حتى نستطيع أن نستأصل كل هذه الأعمال اللاانسانية .

ويجب ان تكون الخاصة الاساسية في اخلاقنا الانضباط والنظام . وعلينا أن نكون مليئين باحساس الوحدة وتحمل المشقات في جميع الشروط . وأن يكون هذا مقياسا لنا . والذين لعبوا الدور الأساسي في تشكيل الجبهة من أعضاء الحزب والوطنيين النشيطين عليهم بعد ذلك وبكل مرونة توحيد طاقاتهم لأجل إزالة سوء التفاهم وتضارب الاراء بين الشعب . لنا وظيفة مقدسة يجب أن نتحرك من نقطة انه إذا لم ينظم ويوحد شعبنا فإننا لن نربح الحرب النهائية مع العدو وعلينا نكثف أعمالنا السياسية وننشر العمل التنظيمي بلدة بلدة وقرية قرية والى كل خلية في المجتمع وننشأ بذلك قيادة الجبهة وممثلي القيادة من جميع الأطراف وتنظيم الذين يريدون الحرب بشكل أكثر فعالية من الشعب داخل قواته المسلحة ضمن وحدات تحرير كردستان على شكل حرب عصابات . يجب العمل على تأمين الاتحاد بين المدينة والريف على أفضل شكل وتأمين التوازن بين القوات المسلحة الشعبية والقوات السياسية ، وتوجيه هذه الحركة الناهضة التاريخية لشعبنا بنجاح لائق ، وسيكون كل شخص على علم ان من واجباته التاريخية استخدام كافة امكانياته وقواه والعمل للتغلب على كافة المواقع وانتقاد نواقص الماضي بدون رحمة وتحقيق الانقطاع التام ثقافيا وايديولوجيا عن العدو والمحافظة على قوة ونظافة القدوة بطريق التعليم والاقناع والعمل على وصول كل حركة مقاومة الى النجاح ومعرفة ان الخاصة الأساسية للاخلاق هو قواعد وأوامر الحزب ، وتبني قضاء العمر في هذا المجال .

اذا : نقسم بأننا سنقدم دمنا قطرة قطرة في الحرب ضد الاستغلال الوحشي الذي هو محصول التاريخ القديم الملعون وصمة عار العصر ، وباننا سنستهلك كافة امكانياتنا وبمنتهى المردود من أجل تحرير وطننا ، وان لا نأخذ شيئا من امكانياتنا وطاقاتنا الى المقبرة ، وبالنظر الى الفرق الكبير بيننا وبين أعدائنا من ناحية القوة نقسم باننا سنغطي هذا الفارق بأقوى عنصر تكنيكي ألا وهو عنصر الانسان ، وباننا سنعيش من أجل أن نكتب تاريخنا الخاص بنا ، ونوحد العيش بين جماهيرنا المفصولة عن العصر والتاريخ مع الانسانية المتطورة ولن نرضى بفلسفة أو سياسة أو عيشة اخلاق عملية سوى ذلك والعمل على أن يتبنى المجتمع لكل هذا واجب حزبي ووطني .

٢١ اذار ١٩٨٥

سرخوابون عدد ٤٠

ذلك فان التحرير المشترك الحتمي سيكون أقرب وبأقل حرارة ايضا . وما لم يستطع الثوريون والديمقراطيون والوطنيون في القومية الحاكمة تخطي ذلك حتى اليوم عليهم من الان وصاعدا القيام بواجباتهم هذه بشكل مطلق .

وقيام الثوريين الديمقراطيين والمثقفون الاتراك بهذا الواجب التاريخي هو بنفس الوقت مفتاح لحل المشكلة الديمقراطية في تركيا . تجري المحاولات لتجميع مستقبل الشعب التركي بالديمقراطيات المزيفة والاستهانة بابسط الحقوق الانسانيه . فمقتل الابطال من ابناء الشعب تحت الظلم في السجون . تبذل الفاشية جاهدة تحت ستار الديمقراطية بتضخيم الامواج الشوفينية وبالنسبة للقوى والحركات التقدمية ليست هذه سوى نشرها على مستوى اعلى من ذلك والامر فيها ان الذين يدعون باسم الطبقة العاملة والشعب مهما كانت كسوتهم ، كثيرين منهم يرضحون لذلك ولأجل المصالح الشخصية لقيادتهم يسيرون بالكفاح في طريق التصفية ويرزح الشعب التركي تحت ظلم الفاشية . لقد زُج بالآلاف الثوريين والديمقراطيين في السجون تحت التعذيب . هؤلاء الذين يدعون القيادة للبروليتاريا التركية ماذا سيفعلون ؟ وما هي تحضيراتهم لاسقاط هذا الظلم ؟ وماذا يقترحون على الشعب لاجل التحرير ؟ . وعلى الرغم من انهم لو فعلوا ذلك فسيكونوا متأخرين ، فهم لا يجدون في نفسهم القيام به ، يجب على البروليتاريا التركية وشعبها محاسبتهم عليها . والطبقة المثقفة التي تعتبر الصوت المدافع عن الديمقراطية والحريات في كافة انحاء العالم تجدها تعيش صمت الاموات حيث لم تنطق ولا بكلمة ضد وحشية الظلم الفاشي في كردستان ؟ والواضح جدا انه ليس من صفات المثقف ان يقف قلمه وينقطع صوته وتعمى عيناه . هذا النوع من المثقفين المزيفين الذين كونتهم البرجوازية التركية يخدمون اليوم بهوياتهم الواضحة الحكم الفاشي ، يجب على المثقفين الديمقراطيين خلق انفسهم من جديد والوقوف على اقدامهم حيث الطبقة العاملة قلبت كل شيء رأسا على عقب . واستخدام كافة قابلياتهم لمصلحة الشعب . على المثقفين الثوريين والديمقراطيين في تركيا تمزيق صمت الموتى هذا في هذه المرحلة . لم تموت ابدا ذكرى الشهداء الذين ضحوا بشبابهم داخل هذه الحرب في الفترة القريبة الماضية في سبيل الاستقلال والديمقراطية والاشتراكية . يجب عدم نسيان دماء امثال دنز ، ماهر ، ابراهيم ، ان دماء هؤلاء الابطال لن تذهب هدرا ، لقد ترك الشعب التركي في التاريخ القديم ميراثا للتقدميين الواجب تبنيها ، يوجد مقاومات اسطورية للشعب التركي ضد مضطهديها من زعمائهم منذ مئات السنين . فابتداء من بدر الدين ، وقتل الكثير من ممثلي الشعب فيما يسمى بحرب الاستقلال من قبل الكماليين ولغاية قتل مؤسس الحزب الشيوعي مصطفى صبحي اثناء وصول البرجوازية التركية الى دفة الحكم ، علينا تبني كل هذه المقاومات وجعلها من تقاليد المقاومة المشتركة لشعوبنا . علينا رد على تراث الشوفينية ، والشوفينية الاجتماعية .

علينا بواجباتنا الديمقراطية والثورية تثبيت اواصر المنفعة المشتركة بين الشعوب وتصعيدها بالروح العالية وتنقية الخط الذي حاولت الطبقة التركية الحاكمة تعكيره دائما ، واعتبار اصغر مساومة مع الفاشية ركوعا امامها ، واعتبار مصلحة الشعب فوق كل شيء ، وتصعيد الكفاح ضد الفاشية دون الاعتبار باي طريق مزيف هذا هو القسطاس لمن يكون ديمقراطيا وثوريا .

ايها الثوريون والديمقراطيون والمثقفون في تركيا ، انتم مضطرون في هذه المرحلة لاعادة النظر في انفسكم وواجباتكم والا ستكونوا مسؤولين عن كل لحظة من الحياة التي تمر تحت الظلم الفاشي .

ان شعب كردستان يضع مفهوم الاخوة اتجاه الشعب التركي بقيامه بتصعيد المقاومة الوطنية ضد مثل هذا الحكم الشرس ذو الارواح الشريرة ويوضح وجوب التعاون مع الشعب التركي .

الكفاح المتصاعد في كردستان هو اساس وسند للنضال القائم في سبيل الديمقراطية والحرية داخل تركيا . وبامكان الشعب التركي والقوى الثورية والديمقراطية ايجاد الدعم اللازم من التعاون الاخوي في هذه الفرصة التاريخية . ان القيام بتحقيق الواجبات المتبادلة سيجعل النصر لشعوبنا امراً محتوماً .

يا شعوب الشرق الأوسط والقوى التقدمية والديمقراطية

يجمع شعوب الشرق الأوسط مع شعب كردستان قدر واحد . وتشكل كردستان أكثر العقد استحكاما في الشرق الأوسط . ان حل القضايا في هذه الساحة سينعكس على قدر شعوب المنطقة كلها ، فالتطورات الأليمة للحرب الدائرة بين العراق وايران تزيد من نزف الدماء في كردستان وتجعل من كردستان بقعة حمراء بالدم . ان شعوب المنطقة لا بد من ان تستعيد تاريخها العريق لتصل الى كنهها وكنه المجريات في كردستان . لا بد للخاصية التحررية والأخوة العميقة للشعوب من أن تزداد رسوخا وتوطدا في المنطقة لتصل الى رفع راية جبهة التحرير الشعبية العامة وذلك لتحرير شعوب المنطقة مرة والى الأبد ، إن تحرير كردستان تؤثر وتتأثر بنضالات شعوب المنطقة . سوف تربح الشعوب أشياء عظيمة عبر التوحيد والمساندة ومواصلة المقاومة المشتركة . ان ما تكونت من اراء و« نظريات » شوفينية واقطاعية وبرجوازية قومية حول كردستان سوف تتهشم ، وتتهشم معها جعجعات « مدعي اليسار » المزيفة القاصرة . ينبغي على شعوب المنطقة أن تعرف بصدق الخواص المنطقية في هذا المجال . ينبغي ان تدرك شعوب المنطقة ان النضال التحرري لشعب كردستان له علاقة عميقة وأهمية كبرى للنضال التحرري في المنطقة والعالم أجمع . ينبغي أن يدرك الجميع ان محادثات القمة الجارية حول الأسلحة النووية بين الامبريالية من جهة والاشتراكية من جهة ثانية لها علاقة قريبة ووثيقة مع صراع الشعوب من أجل الحرية في الشرق الأوسط . ان الدور الذي من شأن كردستان أن تلعبه لذو أهمية خاصة .

ينبغي على الانسانية والقوى الأممية أن ترى في صراع شعبنا من أجل الحرية أشياء كثيرة ، لقد ان الأوان لكي تدرك كل القوى الديمقراطية والاشتراكية ضرورة أن تعترف بشعبنا مثله مثل سائر الشعوب وأن تبادر وبجرأة الى دعمه ومساندته في نضال من أجل التحرر والاستقلال .

يا عصابة الجنرالات الفاشية

ان عصابة الجنرالات الفاشية المتحكمة هي لطخة معيبة في تاريخ الآنسانية وفي عصرنا الحالي ، هذه الزمرة الفاشية التي أراقت دماء شعبنا ولم تزل تريقه ، آن الأوان لمحاسبتها على ما اقترفته وتقترفه من جرائم بشعة . أيتها الزمرة الفاشية الشريرة : انكم لا تمثلون سوى الرجعية العالمية والطبقة الحاكمة التركية المستغلة . لستم أكثر من زمرة تجسدت فيها أكثر الاتجاهات تخلفاً وأشد المراحل قتامة في تاريخ الانسانية . إنكم لأداة لعينة لهذا الاتجاه لن يلقى إلا الزوال والاندثار ، ان حرابكم السفاكة لا تمثل تهديداً للشعبين الكردي والتركي الرازحين تحت وطأة جزماتكم ، وحسب . بل هي تهديد خطير للانسانية جمعاء . لستم أكثر من خدم للامبريالية . ولا بد ان تدفعوا ضريبة ما اقترفته أيديكم من جرائم وظلم وتعذيب ومجازر وسفك للدماء ، ان البشرية لتحس بالخجل من أعمالكم . لا بد أن تحاسبوا أنتم وأسيادكم على ما تلحقون بشعبنا من فظائع وأهوال . ان خوفكم وخوف أسيادكم من الموت يجعلكم مسعورين وشرسين ، فتلقون بمخالبكم هنا وهناك . ان الشعب الذي تحاولون استعباده لا ولن يحني رقابه ولن يقول : هذا قدري ! انكم أمام شعب قادر على تعيين قدره ، ولا يبخل بطاقاته وقواه ودماءه من اجل ذلك . شعب وٌلد في ساحات القتال وتربى في غرف التعذيب وتذوق كل صنوف القهر والاضطهاد والظلم والمرارة ، فلم تلن عزيمته يوماً ولم يتردد في التضحية ولم يبخل بتقديم قوافل الشهداء أشباله .

ان المجازر والحصار والجوع والارهاب لن تحقق ماربكم اللعينه ولن توفر لكم سبيل الخلاص ، نحن نستلهم الشجاعة كل يوم اذ نعرف اننا لو اعطيناكم الدرس الذي تستحقونه ، هذا الدرس التاريخي الذي لن يتأخر ، فاننا نخدم الانسانية جمعاء . ونخلصها من وزر شروركم . فقد كنتم دوماً ، أنتم وأذنابكم من الطبقة الحاكمة التركية أعداء للشعوب والانسانية . وحولتم كردستان الى حقل يحكم من أجل الحاق الظلم والنهب بالشعوب .

لقد آن الأوان ليتحول هذا الحقل الى حديقة للاخوة والتعاون والحرية بين الشعوب ، لقد بدأت معركة الاستقلال وستستمر ، فبذور النضال تنضج يوماً بعد يوم ، وسيمضي وجودكم يتزعزع يوماً بعد الآخر .

انكم ترسخون الشوفينية وتعمقونها كل يوم وترغمون الصغار من الناس من جيوشكم على المضي للهجوم على شعبنا ، انكم ترغمون شعبكم بالقوة والخداع على اقتراف الجرائم وتلويث أياديهم بدماء شعبنا الكردي . انكم تعملون على خلق العداء بين شعبينا وايصاله الى نقاط مستعصية . انكم تدركون ان الجنود الرازحين لسيطرتكم لا يريدون ان يصبحوا شركاءكم في الجريمة ولذا فهم لا

من الواضح جدا في هذه المرحلة من نضال المقاومة الشعبية علينا المشي بخطوات متينة وتقوية وحدتنا والتصعيد بالمقاومة اللامتهاونة . وان العدو أيضا سيصعد بتكالبه من الان وصاعدا مع العلم ان ذلك سيقصر من عمره وسيزيد من تعذيبه وسيهدر الدم أكثر وسيحاول الاستغلال بأكثر جشاعة . والاعوام القادمة هي أعوام دفع العدو لثمن مئات الأعوام المرة بكل ثقلها وسوف يستولي على كل شيء من جديد يوما بعد يوم وساعة بعد ساعة إنها تطورات ملائمة لاستيعاب مئات السنين ضمن تلك الفترة القصيرة .

يمكن الادعاء ان تجربتنا وامكانياتنا قليلة في مثل هذا الكفاح التاريخي الضروري ولكن يجب أن لا ننسى الانسانية التي اتجهت نحو الطبيعة ووصلت الى مرحلة فتح الفضاء وان العلم أثبتت تغلبها على كافة الصعوبات . ان الادعاء باننا لن نكتسب حرب التحرير الشعبية ناتج إما عن ضعف أو نتيجة نيات مقصودة أو إنها صورة كاريكاتورية للانسان الذليل . في حال توجه شعبنا بكل وعيه وقلبه الى هذا الكفاح وتكثيفه وفولذته باستمرار عندها نجد أنفسنا أمام نبع يتدفق منها الحياة . يتدفق من هذا النبع كل أشكال التطور والتضحية والانتاج . والحياة في هذا النبع بطبيعتها يدخلها الانسان وتجعله يتفاعل مع ذاته . واذا كانت هذه المعيشة ضد مساوىء العصر وذو صفات عميقة لا يخلق منها سوى النمو حيث ينمو فيها الانسان والعقول باستمرار هذا ما حقق لنا به هذا اليوم،ضمن هذه القيادة لا يوجد أي سبب لعدم تحقيقه داخل الشعب الكردستاني أيضاً . عندما يلتف شعبنا حول خط حزبنا الناهض سيقضي على ما سُلب منه منذ مئات السنين من الوحدة والوعي الذي شوهوها ، ويتعدى كافة الموانع في طريق الوحدة وفي حال دمج كل ذلك بنسبة قواها في المقاومة وزادت كل يوم بحدتها وأوجدت أساليب حرب ملائمة فلا شك من الوصول الى النتيجة .

في هذه اللحظة التاريخية في عالمنا حيث تتوجه الشعوب وبشكل قوي في طريق المجتمع للشعب الحر وتتجه باستمرار نحو الاشتراكية ، فالادعاء بعدم انتصار شعبنا لعدم ايمانهم بكيان شعبنا أو انهم عاجزون عن تفهم حقيقة علم المجتمع الحديث . ولكن لا أحد يتجرأ على هذا القول فالنصر محتم . والشيء الاخر الحتمي أيضا هو وجوب اتباع قوانين الحرب وتطور القيادة بدرجة ارتباطها بالقوانين القيادية . وصل حزب العمال الكردستاني وايديولوجيته وقواعد تنظيمه الى تلك الأبعاد المتقدمة من التطور على هذا الأساس وفي حال تطبيق هذه القواعد على حرب التحرير الشعبية ضمن المقاومة الشعبية عندها لا يوجد أي سبب في طريق أفضل التطورات في هذا المجال أيضا ، وفي حال عدم الاكتفاء بالأقوال فقط بل أحيائها والمساندة باستمرار بعزم ونضال فان شعبنا هو المنتصر في هذه الحرب .

يا شعب كردستان الوطني :

من جديد يشرق الأمل في نفوسنا ويستعيد وعينا نقاؤه من تحت ركام التعفن الذي خلقته وحشية الاستعمار والقتل العام والنفي والاستيلاء والاحتلال المستمرة منذ مئات السنين . لقد حان الوقت لاعادة كل ما سُلب منا واذا احتاج الأمر قطعها بأظافرنا سنعيدها في هذه المرحلة ، وطالما لم نتهرب من أية تضحية فليس باستطاعة أية قوة منعنا من الوصول الى أهداف الاستقلال المقدسة والوصول من جديد على أسس المقاومة الى الوحدة والوقوف في وجه العدو كشعب أكثر وعيا ، ومن الان فصاعدا على كل فرد من شعبنا أن يتطلع على نفسه وكأنه سلاح ضد العدو . وأكبر خوف ينتاب العدو هو حقيقة شعبنا المحارب .

واذا التقى شخصين مع بعضهم ، عليهم مواجهة العدو وكأنهم منظمة وعليهم التنظم وكأنهم يتدفقون من تحت الأرض ولا يستهان في كردستان باتفاق ولو شخصين معا بالوقوف ضد العدو . وعلى كل شخص تجميع محيطه وجيرانه وقروييه وعائلته وعشيرته على هذا الطريق . وعلى كل عائلة وقرية وقبيلة وحارة ومنطقة أن تصبح قطعة لا تقهر في نضال التحرر القومية . وعلى شعبنا أن لا ينسى انه يحارب عدوا يستعمره منذ مئات السنين وعليه خلق كافة امكانياته بالاعتماد على نفسه .

وإذا لا يملك شيئا عليه السير على العدو بالأيدي المجردة وبقلبه وفي حال توفر الأسلحة الأكثر حداثة من الحجر والعصي والسكين والمجرف والسيوف عليهم استعمالها ، المثقف بثقافته والذين يملكون الامكانيات المادية بمساعداتهم والذين لا يملكون شيئا من ذلك ليلعنوا العدو بقلوبهم . ومهما كانت شكلها عليهم دخول حالة الحرب . وقطع كافة العلاقات مع العدو والدعاء لاجل النصر أيضا تحمل معاني كبيرة . وجغرافية كردستان لها تسهيلات كبيرة في كفاحنا والاستفادة من هذه الجغرافية لها أشكال وأشكال مختلفة فيها يمكن جعل كل شبر من ترابنا كمينا للعدو . في حال تعلمنا بمثل هذه الحرب وتبنينا لها كمهنة فليقل العالم ما يشاء فاننا لن نخسر الحرب . لن نعطي فقط أمثلة لشعوب وصلت الى النصر مثل فيتنام ونتسلح بالجرأة لن ننظر الى تنظيمنا العملي ونقول باننا سننتصر . يجب الدخول في هذه الطريقة والاستغناء عن كافة المصالح الشخصية والعائلية ووضع المجتمع الحر واستقلال الشعب كهدف عاجل نصب أعيننا . على كل من يعتبر الوطنية الحرف الأول لاسمهم ويتطلعون عليها قبل كل شيء وان يسخروا كل علاقاتهم الاجتماعية والاقتصادية والسياسية والثقافية في مصلحة التحرر الوطني . وتدقيق حساباتهم حسب ذلك وعليهم عدم اضاعة الوقت والامكانيات هدرا . ويجب تربية الصغار بهذه الروح والوعي عند بلوغهم وباختصار من المهد وحتى آخر نفس يجب التكلم والمناقشة في التحرر الوطني وتبنيها وتنظيمها كنمط من العيش وعلى كل فرد من شعبنا مهما كانت ظروفه وسوابقه أن يقف من الآن وصاعدا في وجه العدو وقطع كافة روابطه معه سواء كانت نتيجة الاضطهاد والاستعمار أو سواء كان مخدوعا بأساليبه ، فارتبط بالعدو ماديا وايديولوجيا .

ايها الاتراك الثوريون والقوى التقدمية والديمقراطية والمثقفون . . ويا شعب تركيا

أنتم أيضا تعيشون تحت كل صنوف الاستغلال والتعذيب . وكما غابت الديمقراطية منذ مئات السنين وتولدت لديكم صفات السيطرة والاستيلاء بوصفكم تنتمون الى الأمة الحاكمة ذات السيادة ، اليوم أيضا يحاول الحكام الفاشست كل ما في وسعهم من أجل توليد الشوفينية المسعورة لديكم ، لقد أصبحتم مادة للاختبار في كل يوم ، وكل ساعة بيد العصابة الفاشية .

واليوم بالذات لايوجد أي سبب لابتعادكم عن التعاون مع مقاومة الشعب الكردستاني وتأييده ودعمه ، هذا الشعب الذي يعيش معكم جنبا الى جنب والذي يتعرض الى كل صنوف القمع والاضطهاد والاحتلال على يد السلطات الفاشية . فتحرير الشعب الكردستاني يعادل تحرير الشعب التركي . واذا ما تبادل الشعبان الدعم والمساعدة بحرية وعلى مختلف الأصعدة فان نضالهما وقضية تحررهما المشترك سيبلغان مرحلة حاسمة . ولو ضربنا صفحا عن التاريخ البعيد ، فان نظرة الى الماضي القريب توضح ان شعبا يستعبد شعبا اخر ليس حرا . ينبغي ان تمنعوا طبقاتكم الحاكمة من الاستمرار في جعلكم مذنبين بالعبودية عبر الشوفينية المسعورة ازاء كردستان . ان الطبقة الحاكمة تحاول جركم لمشاركة شوفينيتها الوحشية في ظل حكم فاشي .

ان تمزيق هذه القيود يعني وصولكم للديمقراطية والحرية الحقيقية . ينبغي احترام حرية ومساواة الشعوب لاجل ضمان التحرر المشترك وأكبر سند للنضال التحرري والديمقراطي لشعب تركيا هو نضال التحرر الوطني الكردستاني . وعكس ذلك صحيح . اذا علينا خلق أوثق الروابط بين كفاح شعبينا وعلينا اعطاء أمثلة قيمة للاتحاد في الكفاح والأخوة القوية على أساس الاحترام المتبادل ضد الفاشية والاستغلال من قبل الطبقات الحاكمة ولأول مرة في تاريخنا تسنح الفرصة لتأمين الروابط الحقيقية بين شعوبنا . عبر وقوف شعب تركيا بنضاله المتصاعد ضد الفاشية ومحاربة الهجوم الاستعماري الوحشي الموجه ضد شعب كردستان . ويجب خنق الجنرالات ذوي الارواح الشريرة وخنق الطبقة التي يمثلها هؤلاء الذين تسلطوا على رقاب شعوبنا وذلك من خلال خوض نضال مشترك ومتصاعد .

ان جبهة الكفاح المشترك ضمان لنصرنا بتنسيق الكفاح بين الحركة الثورية الديمقراطية التركية وحركة تحرير الوطني الكردستاني .

اذا الخطوة الاولى هو وصول FKBDC (*) في هذا النضال الى مفهومها الحقيقي ولتتشابك أيدي شعوبنا كمقبض قوي يضرب بها الفاشية .

يقع على عاتق الثوريين والوطنيين من القومية الحاكمة وضع همة في هذا الموضوع ، وعلى الطبقة العاملة الذكية وممثلي الشعب ان يصححوا المبدأ الأممي المشوه من قبل الشوفينية الاجتماعية وعليهم تطبيقها بشكل صحيح . في حال تخيير

* الجبهة المتحدة لمقاومة الفاشية

الاعلان عن تأسيس جبهة التحرير الوطنية الكردستانية
قرار مقاومة تاريخية لشعبنا
ERNK

بداية في العدد السابق

سيحارب شعبنا بسلاح الجبهة وسيحقق النصر

في العام الثالث عشر لوجود حركتنا والعام السابع على مرور اعلان حزبنا والعام الثالث لمقتل الرفيق مظلوم دوغان الذي جسد في شخصيته مقاومة التعذيب الرهيب وقلب حزبنا الكبير وعقله ، يستقبل شعبنا عيد نوروز خلف حواجز الحرب ، ان نوروز عام ١٩٨٥ يحوي معاني مختلفة لصالح شعبنا . نوروز يعلن فيه شعبنا قرار المقاومة ، مقاومة شعبية مجسدة في جبهة التحرير الوطنية الكردستانية وتحقق بذلك رغبة شعبنا منذ مئات السنين . اعلان جبهة التحرير الوطني الكردستاني ضد الاستعمار الحاكم وضد الاقطاعية ومؤسساتها والتناقضات المترتبة عليها ، ضد الرجعية والتفتيت ، والوحدة على أساس المقاومة ، انها اعلان الدخول بشكل قاطع في مجال التنظيم والتطور .

جبهة التحرير الوطنية الكردستانية خلقت أول مرة في تاريخنا وحدة الشعب وأصبحت قوة تهدف الى الاستقلال الوطني والديمقراطي وستلعب الجبهة دورها في الوحدة الوطنية وتطويرها وتزيد روابط الأممية بين شعبنا وشعوب العالم وشعوب المنطقة وسوف تلعب دوراً تاريخياً بقيام كل منهم بمسؤولياته . كيف ان قيادة PKK أصبحت أساساً لجبهة التحرير الوطنية فان جبهة التحرير الوطنية سوف تضم الجماهير تحت قيادة الحزب وعبر التنظيمات المختلفة سوف تنظمها بكاملها وتوحدها . وما سيعتمد عليه شعبنا هو هذه القوة السياسية الذي يعتمد عليها حزبنا أيضاً والذي هو ضمان لنصرنا . وأصرح هنا بأن ما نقوله ليس ادعاءً بل انها نتيجة لتطورات عملية ونظرية .

التطور النظري الذي هو محصول دمج الاشتراكية العلمية بنجاح مع حقيقة كردستان . حلت مشاكل ثورتنا ، وطبقتها عمليا بالخط المنهجي والسياسي النابع عنها وأمن دخول شعبنا بسلام الى التحرر الوطني المعاصر، ومما لا شك فيه ان النظرية القومية لم تعطي بعد مردودها اللاعظمي في السياسة العملية وكل يوم تتوسع الطاقة النظرية والسياسية والعملية الثورية اخذة الدروس من الأخطاء ، مكتسبة ثقة الشعب بتسييره هذه الاستقامة والتقدم بتجاربه السابقة . وبدخول شعبنا في الأونة الأخيرة الى سياسة حزبنا أكبر مبرر لاعلان الجبهة . ونرى ان شعبنا خاض بسلام هذه التجربة بعد تجربته للقدوة والتأييد الكثيف والواضح من شعبنا جعلتنا نقوم بتشكيل الجبهة .

جبهة التحرير الوطنية الكردستانية أعلنت وتحققت بتأييد الشعب وأثبتت الأسس التي تحقق وحدة شعبنا . الأشخاص الذين لا يعرفون ماذا جرى وكيف تكون وأية مصالح تشمله ولا يعرفون كيف ينخرون كل يوم وبمصالحهم التكتلية يمكن مسايرة هذه السياسة أو تلك العناصر المتسلطة غير المعتمدة بتكتلاتهم البعيدة عن الكفاح والشعب بتشكيلهم الاتحادات والجبهات في القمة لا يعتمد عليهم ، ولن يتخلص من التجريد والتشريد مهما كانت تعدادهم ومهما وصفوا أنفسهم بالقادة الاشتراكيين ومهما تلقوا المساعدات الخارجية ولكن(PKK)وبالرغم من محاولات التجريح والتشهير المكثف من قبل محارق سياسية متعددة ومن قبل بعض الأشخاص والكتل فانه يقوم ورغم امكانياته القليلة بالعمليات مكتسبا التأييد المعنوي والمادي من شعبنا الصبور وأثبتت الحقائق العملية تطوره بوصفه القوة الأمامية للكفاح من أجل الاستقلال الوطني . كل هذه الحقائق تؤكد وجوب تشكيل تكتلات العمال والفلاحين والشباب والمثقفين الواسعة .

ان الاتحادات في القمة غير المعروفة لا تمثل جبهة الشعب الموحدة ؟

وشعبنا الذي وضع أرواح أولاده الغالية في عمر الشباب وعاشوا أشد أساليب التعذيب أجمع على رفع راية الجبهة على دمائهم الحمراء وسندوا بذلك قرارهم الذاتي الى قيادة PKK ، وكل ما فعلناه هو احترام قرار شعبنا التاريخي بانتفاضته هذا .

والمحافظة على الراية في وضع أهبة الاستعداد والعمل على السير بالقدوة بشكل يليق بها . العمال والفلاحون والطبقات الكادحة الأخرى في كردستان سينسجون هذه الجبهة ولن يتركوا مجالا ليعش بينهم بذور التفرقة المزروعة بالاف الخدع والدجل والقوة . ولا المخططات الدينية المختلفة المتبقية من العصور الوسطى ولا القناعات المزيفة الايديولوجية والسياسية انهم سوف يفضحونهم ويجردونهم . تلك الجبهة التي التفت حول خط الحزب الناطق العملي لمصالحه الذاتية ستتحرك واثقة بانه طريق التحرير المقدس لكافة الشعب ، يضعون الحل للتناقضات المزيفة فيما بينهم ويرمون بكل الموانع في طريق وحدتهم التي جزأتهم منذ مئات السنين . ويثبتون خطواتهم على استقامة اتحاد سياسي وتنظيم كبير لاجل تطوره وحقه على كافة المستويات حول مصالحه الذاتية . وسيحاسب في هذا الموضوع بدون هوادة وسيمنع ثانية احياء كافة أنواع العمالة في الماضي وبعدها وبتقارب مرن تستقبل كل من يقطع حقيقة علاقاته مع العدو ويتوجه باتجاه مصلحة الشعب ووحدته . والمقياس الأساسي في هذا المضمار هو الارتباط بمصلحة الشعب ومدى استقامته وعلى أساس الاستقامة والتقيد هذه تستقبل الجبهة كل انسان مهما كانت قوميته وجنسيته ومذهبه ومستواه الثقافي وارتباطه الطبقي ، وان كلمة شعبنا المشتركة هو تقديم كافة أنواع المساندة لتحقيق ذلك . شعبنا يستقبل كل من ينضم إليه في سبيل وحدته فيما إذا كانوا مستقيمين وأظهروا محاولات التقوية فسيعفيهم الشعب من عدم المسؤوليات الثقيلة التي ارتكبوها على خط الفئات الأخرى ولكن بشرط احترام وحدته ومستقبله باستقامة ، وتأييده ومشاركته من أعماق وعيهم . عندها سيعلم شعبنا عندما يسيروا في جبهة تحرير الوطنية ان القوة الأساسية للجبهة هو كتلة العمال والفلاحين والشباب المثقفين . ستنظم هذه القوة وسيكون أساسها الوحدة والتطوير بالمقاومة . وفي حال الامعان بعمق في وضعهم بالنقد الذاتي وفي حال اثباتهم الحقيقي لخدمتهم للوحدة السياسية الواسعة للشعب سواء كانوا في الماضي ذو علاقات مع العدو الى درجة العمالة أو سواء كانوا أصحاب أخطاء كبيرة وبذلك ستتوسع الجبهة باعطاء المجال للاشخاص والقوى الأخرى

مفهوم الجبهة بالنسبة لحزبنا هو بهذا الشكل منذ البداية . وحزبنا الذي صرف جهدا كبيرا بتشكيل الجبهة يعمل بكل ما في وسعه على أسس هذه الجبهة ، وفي نفس الوقت وأمام اعلان الجبهة عملياً ونظرياً وعبر كل سبل النشر ، فكل الذين يصرون على سلبياتهم ويستمرون بعلاقاتهم مع العدو وخاصة الذين يقفون ضد الجبهة والحزب معتمداً من أطراف وأشخاص وزمر ومهما كانت ادعاءاتهم وحججهم فاننا وبدون النظر لسوابقهم نعتبرهم أعداء وسنعمل كل ما بوسعنا لسحقهم وإزالتهم عن طريق الجبهة . وفي حال توجه هؤلاء المتراكمون داخل الأحزاب والبرلمانات ومؤسسات الاستعمار التي قررت عدم الاعتراف بشعبنا والمصر على امحائه وفي حال التوجه ضد سياسة الجبهة عليهم أن يعلموا جيدا ان شعبنا سينظر اليهم كأعداء شرسين وسيتحملون المسؤولية المتعاقبة . وعلى الأوساط والزمر والأحزاب المقنعة بأسماء « اليسار » و« الوطنية » والذين يدّعون انهم مع الشعب ولكنهم لا يقومون باي عمل جدي لمصلحة الشعب بل يتهربون منها ويعمقون مواقفهم اللامسؤولة ضد مصلحة الشعب الذاتية عليهم باعادة النظر في مواقفهم . وفي حال عدم مساندة حركة الشعب المقدسة ودخولهم المواقع السلبية عليهم أن يعلموا انهم سيفضحون سياسياً وايديولوجياً وان الخطير بينهم سيعاقب من قبل الشعب بالذات ويطبق بحقهم كافة الاجراءات بما فيها القتل من قبل الشعب . في يومنا الذي يتوسع فيه العدو هجماته وتعذيبه على الشعب والقادمين على الثورة وشعبنا يناضل ويحاول تصعيد المقاومة ضد مثل هذا الاستعمار الوحشي وفي الوقت الذي تسمع فيه كل يوم أنباء الضربات والمقاومات الجديدة ضد العدو نجد اتحادات خماسية وسداسية حلف قناع « اليسار » يشتمون المقاومة المتصاعدة والدماء المتدفقة للنضال التحرري الوطني ويشاركون بالفعل المحرضين والمتآمرين على هؤلاء الذين هم أداة لاهداف العدو التصفوية بأقوالهم وأعمالهم مهما كانت نياتهم،على هؤلاء التراجع وبسرعة عن موقع عداوة الشعب وتطوره . وفي الحال الذي يمر كل لحظة على الشعب في المقاومة ويفدي المناضلون بدمائهم دون تردد وفي الوقت الذي هو بحاجة أكثر من أي وقت الى الوحدة والنضال ، هذه القوى المختلفة خلف الستارات الكاذبة والناطق بلسان العدو عليهم توضيح خططهم في طريق المقاومة والكفاح إذا وجدت وإلا فانهم سيدفعون ثمن ذلك غاليا .

ميتة وجعلته يعيش حالة خوف دائم فاستنفر الجيش من استانبول حتى هكاري في سبيل القضاء على الانتفاضة حيث بدأت جنرالات حلف الناتو والبنتاغون بالتوافد الى تركيا وبدأ تكثيف الجيش في كردستان ، بقيادة الجلاد الفاشي أفرين ورئيس الاركان ورئيس الحكومة العميلة ، وبدأت عمليات التمشيط البربرية في كردستان . هذه العمليات التي ثبت عجزها في البداية على أيدي وحداتنا التحررية مما جعل الفاشيين يلجؤون الى تطبيق سياسة حديدية وما لبث رأس النظام الفاشي ان اعلن فشله حيث قال " لا يمكن في فترة قصيرة الوصول الى أية نتيجة وهذا ما يجعلنا نلجأ الى حرب طويلة ضدهم " . فاعلن سياسة (تطوير الشرق) في سبيل تخدير الجماهير في كردستان واعلن قانون العفو كمكافأة للخونة وفي سبيل تأسيس عصابات فاشية رفع شعار (حماية القرى) واكد العفو عن كل المحكومين شرط مقاومتهم ضد (الآبوجيين) . ان الغاية من تنظيم المحكومين في عصابة وضم الاقطاعيين والرجعيين الأكراد والعملاء اليهم بالاضافة الى الاصلاحيين والاستسلاميين على شكل جبهة مضادة للثورة الى جانب الدولة الاستعمارية الفاشية والبرجوازية بالتعاون مع الامبريالية هو الوقوف بوجه حركتنا ومناهضة النضال الوطني التحرري لكن عملياتنا التي طورناها الى جانب النضال الآيديولوجي والسياسي أفشلت خطط العدو العسكرية وممارساته السياسية الى حد بعيد ، لذلك بدأ يلجأ الى خطط جديدة فرفع الأحكام العرفية ماعدا (استانبول) وسن قانون الشرطة الجديد ونقل الفيلق الثاني والثالث بأكملهما والوحدات النشيطة للفيلق الأول وأدخل ثلاثة أرباع جيشه الى كردستان وتمشيط كردستان بأكملها واستعمال الطيران المروحي في العمليات الحربية وقيامه بتنظيم المجموعات المرتزقة وتشكيل جيش من الاقطاعيين والرجعيين العملاء وشنّ الهجمات بواسطة المحرضين والاستسلاميين والاشتراكيين والشوفينيين على حركتنا . كل هذا في سبيل ايقاف الحركة الثورية وابعاد الجماهير عنها وعدم السماح لها بالانخراط بشكل منظم في المساهمات الثورية وفي تقديرهم أنهم بهذا سيتمكنون من محو الحركة الثورية والقضاء عليها بشكل نهائي ، لكن آمال هذه الخطط الجديدة كان فشلا جديدا ، فالخطط الجديدة خلقت أوضاعا جديدة مما يجدر بالحركة الثورية التكيف معها والنضال ضدها بالاعتماد على قوة الجماهير لأن العماد الأساسي للحركة الثورية هو الجماهير الواسعة وبهذا الشكل استطعنا افشال خطط العدو ومرة أخرى حيث تلقى من مناضلينا الضربات المميتة وسيتلقى في المستقبل ضربات أكبر بواسطة تنظيم الجماهير ودفعها للانخراط في العمل الثوري أكثر ، وفي هذا المجال نريد توضيح مجموعة نقاط لبعض القوى التي تريد أن تقف الى جانب العدو الفاشي كميليشيا ضد شعبنا وحركتنا الثورية وخاصة بعض رؤساء العشائر الذين تلقوا الوعود والامتيازات شرط عداوتهم واستمرارهم (في الحرب ضد الآبوجيين) وشرط اضطهادهم للفئات الوطنية ان الانخراط في صفوف الفاشية ومعاداة الحركة الثورية والوطنية والجماهير الشعبية لن يجدي هؤلاء نفعا ، ومهما بلغت قوة الفاشيين وآبائهم الامبرياليين فانهم لا يستطيعون حماية أحد وخاصة أولئك الذين تمّ تنظيمهم تحت اسم (رؤساء متقدمة) . لقد رفعت حركتنا شعار توحيد كافة القوى العشائرية والقبلية وفي هذا المجال تهيب بتلك القوى أن تكون واعية أمام مخططات العدو وتعادي الخيانة مهما كان اسمها وتناضل ضد الميليشيات العميلة وأن تتحد تحت راية الجبهة التحررية الوطنية الكردستانية (ERNK) . لقد تلقى شعبنا الرازح تحت نير الفاشية هذا الوضع الجديد لحركتنا بارتياح تام لأن الأمل بدأ يظهر له وبدأت ثقته بالثورة تقوى ، ومن ثم بدأ التفافه حول حركتنا يزداد داخل الوطن وخارجه بالرغم من الصعوبات التي تلقاها ، وهكذا أصبحت جبهة التحرر الوطني الكردستانية حقيقة واقعية على طريق قيام جبهة المقاومة المسلحة في كردستان واعلان جبهة التحرر الوطني بمفهوم ثوري بين الجماهير وهذا وضع جديد بالنسبة للتاريخ ولمجتمع كردستان وهكذا أصبح وضع الحركة مهيأ لاقامة علاقات نضالية دولية أيضا وصار الأمل في تطور هذه العلاقات مؤكدا .

لقد خلقت حركة ١٥ آب جبهة مسلحة ثورية وأظهرت بشكل أكيد انه يمكن اقامة نضال ثوري في ظروف الفاشية وبينت بطلان شعار " الحركة الثورية ستنتهي وتسحق " الذي رفعته الفاشية في تركيا . هذا كله لم يخلق بثمن بخس انما بالايمان والشجاعة والتضحية . ففي عام واحد هناك زهاء ٧٥ شهيد و٢٧ اسير وجريح بالاضافة الى جهد الألوف من الكوادر والمقاتلين . و المؤيدين وما يتلقونه من انواع التعذيب والاضطهاد في السجون .

وكل هذا حدث في الوقت الذي كانت الحرب مستمرة مع العدو وعلى اشدّها يمكن وفي ظروف قاسية جدا .

ان النصر سيكون حليفنا وحليف شعبنا الذي بدأ يلتف حول راية الجبهة العريضة حيث الدعوة موجهة الى كل شعبنا للالتفاف حول جبهة التحرر الوطنية . لقد طرحت حركة ١٥ آب قضية التحرر الوطني في كردستان للمناقشة الواسعة أمام الرأي العام العالمي وقطعت الطريق أمام كل الذين كانوا ينقلون صورة مشوهة عن قضية التحرر الوطني الكردستانية الى العالم .

لقد أدرك الرأي العام العالمي الصورة الصحيحة التاريخية والايديولوجية والسياسية لحركة التحرر الوطني الكردستانية فصار واضحا أن هذه الحركة هي خليقة حركة التحرر الوطني في المنطقة وهي تستطيع التأثير بفعالية على الأحداث في الشرق الأوسط وأصبح الجميع يحسب حسابها ، اذ استطاعت في فترة قصيرة جدا اظهار مؤامرات المستعمرين والفاشيين .

ان قفزة ١٥ آب الثورية هي منعطف تاريخي جعل الجماهير تختار طريق الالتفاف حول حزب العمال الكوردستاني (PKK) الذي يحارب في صفوف جبهة التحرر الوطني الكردستاني ، وجعلت تلك الجماهير تدخل مرحلة الانتفاضة وحركة التحرر الوطني الكردستاني سياسة العالم والنضال الوطني مرحلة جديدة ، مما يؤكد أن النصر سيكون حليفنا .

* الموت للاستعمار الفاشي التركي وعملائه
* عاش النضال من أجل الاستقلال والحرية لكردستان
* عاش حزب العمال الكوردستاني (P.K.K.)
* عاشت قوات تحرير كوردستان HRK
* عاشت جبهة التحرر الوطني الكوردستاني

ERNK

١٥/آب / ١٩٨٥

قوات تحرير كوردستان

HRK

قتل وجرح العديد من الجنود في العملية الهجومية التي قامت بها قواتنا الثورية على وحدات الجيش المتمركزة في قرية (سبيسن داروك) التابعة لـ (شرناخ) .

٣٥) ١٩٨٥/٧/٢٤

دخلت قوات التحرير الى مركز قضاء (باشقله) التابعة لولاية (وان) ووزعت البيانات والصقت صور الشهداء وقامت بالدعاية الشفهية بين الجماهير وهجمت على مخفر الشرطة بالقذائف فقتلت وجرحت العديد من افراد الشرطة .

٣٦) في منتصف شهر تموز أيضا

ألقي القبض على اثنين من منتسبي عصابة الميليشيا وانتزعت منهم أسلحتهم التي أعطتها لهم الدولة .

٣٧) ١٩٨٥/٨/١

نصب كمين في منطقة جبلية في (ساسون) من قبل (وحدة ٢١ آذار للدعاية) فوقعت في هذا الكمين آلية عسكرية وقتل ملازم وأربعة جنود .

٣٨) خلال شهر تموز

عقدت مئات الاجتماعات في القرى للدعاية ووزعت الالوف من البيانات في " جزرة ، شرناخ ، سلوبي وأروه " في نفس المناطق قبض على العديد من المخبرين والعديد من الاشخاص الذين أعطتهم الدولة السلاح أعادوا أسلحتهم والعديد من المخاتير رفضوا سياسة الدولة واستقالوا من وظائفهم .

٣٩) قامت قواتنا الثورية بعملية هجومية على بيت للدعارة يطلق عليه اسم (آنا فاطمة) وهي مؤسسة من قبل العدو بقصد تخريب البنية الأخلاقية والاجتماعية في (ديرسم) وقد تم تدميره .

٤٠) ١٩٨٥/٨/٥

قامت وحدة ١٤ تموز للدعاية بعملية هجومية على منازل رؤساء عصابة الميليشيا في قرية (سيف ميجال) التابعة لـ (جتاق) فأحرقت منزلين وقتلت (١٠) من الميليشيا وعلى رأسهم العميل حجي شرف الذي كان السبب في استشهاد الرفيق حميد وغنمت السلاح الذي قتل به الرفيق حميد وكذلك (١٠٣) طلقة . عملياتنا هذه أدخلت الرعب في قلوب عصابات الميليشيا العميلة ونتيجة لذلك استسلم الكثير منهم لحركتنا الثورية وكذلك افشلت عملياتنا مؤامرة تنظيم ميليشيا للمستعمرين الفاشيين .

٤١) خلال شهر أيار قتل ١٠ وجرح العديد من الجيش في العملية الهجومية التي قامت بها قوات تحرير كردستان على مخفر ناحية (جيجكلي) التابعة لـ (ولاية ديرسم) .

٤٢) في نفس الفترة نفذت قواتنا الثورية عملية هجومية على مركز التعذيب في (ديرسم) فقتل فيها (٤) جلادين .

٤٣) ١٩٨٥/٨/٥

حكم على المخبر عبد الرحمن ملا بالموت من قبل قواتنا الثورية في (سوريطمى) التابعة لـ (سلوبيا) .

٤٤) خلال هذه الفترة حصلت الاحداث التالية :

آ- نيم ١٤ /١٩٨٥/٦

قتل نقيب وعدة جنود من جراء سقوط طائرة الفانتم الحربية التي كانت تتجول في اجواء ملاطيا لغاية التدريب .

ب) حصل نقاش بين قوات الجيش المتمركزة في قرية (سرختى) التابعة لـ (أروه) (نقاش كردى ، تركى شوى - فاشي) تحول هذا النقاش الى اشتباك قتل على اثره ملازم أول وجندي .

جـ) في قرية (عيني) التابعة لـ (أروه) قتل قائد المخفر على يد جندي اثر ضربة له .

د) حصل نقاش كردي - تركي داخل قوة الجيش المتمركزة في قرية (شكفتيان) التابعة لـ (أروه) ونتيجة لذلك اطلق الضباط النار على جنديين كرديين .

هـ) هذه الاحداث كثيرة جدا بحيث يشاهد باستمرار فرار الجنود الى اليونان وسورية والعراق . وهناك ضمن الجيش الاستعماري نقاش وتناقضات كثيرة ومكثفة اذ يعيش حالة التفتت والانهيار .

حربنا الثورية وعملياتنا المسلحة في المرحلة القادمة ستتطور وتنتشر ، لقد عاشت كردستان خلال السنة الماضية في أجواء حرب حقيقية ضد الاستعمار الفاشي فتحولت الى جبهة حرب ثورية مفتوحة ، اذ حققنا (١٧٠) عملية هجوم كبيرة وصغيرة ضد الاستعماريين الفاشيين وعملائهم المحليين .

في هذه العمليات والاشتباكات قتل من قوات الجيش الاستعماري (٣٥) ملازم وملازم أول و (٣٠٠) جندي واكثر من (٥٠٠) جريح . وفي هذه الفترة قتل قائمقام ورئيس بلدية ودكتور وممرضة و١٦ شرطي وجرح ٢٠ شرطي آخر كانوا هدفا لعملياتنا .

في المرحلة الماضية كانت القوى الخائنة الكردية العميلة للاستعماريين الفاشيست هدفا لحربنا الثورية خاصة وان العدو الاستعماري الفاشي حاول تنظيم وتسليح هذه القوى العميلة على شكل عصابات ميليشيا واستخدامها ضد قواتنا الثورية وضد الشعب وقد بذل جهد كبيرا بهذا الشأن . وفي الفترة التي مضت استمرت عملياتنا المكثفة ضد هذه القوى فقتل منهم (٨٦) واكثرهم رؤساء عصابات الميليشيا وجرح نفس العدد تقريبا اضافة الى ذلك أمم باسم الشعب من خلال عملياتنا الثورية المسلحة أسلحة وذخيرة ومواد متفجرة ونقود وتموين .. ان النتائج التي أوضحناها لدليل على قوة النضال الذي نقوده ، وخلال السنة القادمة سيتطور نضالنا بتكتيكات حربية أكثر تطورا وسيتوصل الى مستوى أعلى من التقدم .

حركتنا الثورية التي بدأت بعمليات ١٥ آب لقنت العدو والاستعماري الفاشي ضربات

بلباسها العسكرى واُوضحت التطورات من خلال مكبرات الصوت لعدة ساعات .

١٣) ١٩٨٥/٦/١٧

وهو نفس اليوم الذى خرج فيه رئيس العصابة مصطفى طاهرى من المستشفى اثر اصابته بجروح في اشتباك ١٩٨٥/٦/٦ ،قامت قواتنا الثورية بعملية هجومية على منزله واُصيب مرّة اُخرى بجراح بليغة وكذلك جرح ستة آخرون وقتل ابنه .

١٤) ١٩٨٥/٦/١٤

قامت قواتنا الثورية بعملية هجومية ضد العميل مصطفى نامتى في قرية (كوندى ملى) التابعة لـ(شرناق) وجرح العميل اثناء هذه العملية .

١٥) ١٩٨٥/٦/٢٠

نصبت قوات التحرير كمينا بين (يوكسل اوفا) و (شمدنلى) ووقعت في هذا الكمين سيارة عسكرية وقتل ملازم اُوّل و(٣) جنود كانوا في السيارة واستشهد رفيقنا البطل (ناصر) .

١٦) ١٩٨٥/٦/٢١

هجمت مجموعة من قوات التحرير على وحدة من الجيش الفاشي المتمركزة في قرية (بجريد) التابعة لـ(شرناق) فقتلت وجرحت العديد من الجنود .

١٧) ١٩٨٥/٦/٢٣

قامت قوات تحرير كردستان بعملية هجومية على وحدات الجيش الاستعمارى المتمركزة في قرية (ايوان) التابعة لـ(شرناق) ،في هذه العملية قتل ملازم وجندى وجرح العديد من الجنود .

١٨) ليلة ١٩٨٥/٦/٢٣

هجمت قوات التحرير على وحدة الجيش الاستعمارى الموجودة في قرية (اكر) التابعة لقضاء (برواری – سيرت) فتوقفت لعدة أيام اعمال شركة النفط الانجلو امريكية المتمركزة في نفس الموقع وقامت قوات التحرير بعملية هجومية على نفس الوحدة العسكرية يوم ٢٦ تموز فقتلت وجرحت العديد من الجنود .

١٩) ١٩٨٥/٦/٢٨

حصل اشتباك مسلّح استمر عدة ساعات بين قوات التحرير الثورية وقوات الجيش الاستعمارى الفاشي قرب قرية (بانا) التابعة لـ(أروه) وفي هذا الاشتباك استشهد من رفاقنا الأبطال الرفيقة (حوا) والرفيق عثمان – خليل وجرح العديد من أفراد العدو .

٢٠) ١٩٨٥/٧/١

وقع اشتباك في منطقة جبلية في(الجتاق) بين قوات التحرير الثورية وقوات الجيش الاستعمارى وفي هذا الاشتباك استشهد لنا الرفيق (محسن) وجرح العديد من أفراد العدو .

٢١) ١٩٨٥/٧/١

هاجمت القوات الثورية منزل العميل هدورى محو في مزرعة (كومر) التابعة لقرية (برشيكر) في قضاء (بيت الشباب) وفي هذه العملية قتل أخاه وجرح هو وابنه .

٢٢) ١٩٨٥/٧/١

وقع اشتباك مسلّح عنيف بين قوات التحرير الثورية وقوات الجيش الاستعمارى في منطقة جبلية في قضاء (هيزان) التابعة لـ(بدليس) واستشهد فيه (٣) من مقاتلينا الأبطال بينما قتل (١٠) وجرح (٢٠) من قوات العدو .

٢٣) ١٩٨٥/٧/٦

وقع اشتباك عنيف بين قوات التحرير وقوات الجيش قرب قرية (أبو بكران) التابعة لـ(آروه) في هذا الاشتباك قتل وجرح العديد من قوات العدو واستشهد الرفيقان يلماز و مروان .

٢٤) ١٩٨٥/٧/١٣

قامت قوات تحرير كردستان بعملية هجومية على منزل العميل حجي فوزى تتار في قرية (خراب خش)التابعة لـ(كوز بنار)حيث قتلت رئيس عصابة الميليشيا و (٣)آخرين وجرح أحدهم ، وهذه العصابة من عشيرة (آلا) اشتركت في الاشتباك الذى استشهد فيه رفاقنا حميد ، عيسى وشريف الى جانب قوات العدو .

٢٥) ١٤ تموز ١٩٨٥

دخلت (وحدة ١٤ تموز للدعاية) مركز قضاء (جتاق) وسيطرت عليه لمدة ساعتين في هذه الفترة منعت قوات العدو من التحرك وهاجمت مركزا حكوميا ودمرته وغنمت سلاح

٢٦) في منتصف شهر تموز

وقع اشتباك استمر عدة أيام بين مجموعة الشهيد سعيد وقوات الجيش الاستعمارى فقتل (٣) ضباط و(١٢) جندى وجرح عشرات آخرين . واستشهد من مقاتلينا الأبطال الرفاق : جلال ، جمعة ،تكين وروسار ، حيث قاوموا حتى آخر رصاصة لديهم ، وذكر أنّ طائرة هليوكوبتر قد اُصيبت في هذه العملية

٢٧) في منتصف شهر تموز

قامت القوات الثورية بالقاء القبض على العميل الذى يلقّب بـ(باكير) في قضاء (جقورجا) وربطوه من عنقه وداروا به عدة قرى وأثناء الخطابات الموجهّة للجماهير اعترف بذنوبه واُعلن عن ندمه وعدم قيامه بالعمالة مرّة اُخرى .

٢٨) ١٩٨٥/٧/١٦

وقع اشتباك استمر عدة ساعات بين القوات الثورية وقوات الجيش الاستعمارى في قضاء(موتكي) التابعة لـ(بدليس) ،قتل وجرح العديد من جيش العدو.واستشهد في هذه العملية من مقاتلينا الأبطال الرفاق اسماعيل ،حمزة ، ولات ، آزاد ، رستم .

٢٩) ١٩٨٥/٧/١٦

قامت قوات تحرير كردستان بهجوم على دورية الشرطة التي كانت تقوم بتفتيش في مركز (شرناخ) فجرح شرطيان اثناء هذا الهجوم .

٣٠) ١٩٨٥/٧/١٥

اعتقل العميل محمود يلماز من قبل القوات الثورية أثناء العملية الهجومية على منزله . هذا العميل كان وراء اخبارية أدّت الى استشهاد عناصر ثورية في قرية (بيروز) التابعة لـ(برواری) . وقام الثوار باصطحاب هذا العميل الى قرى المنطقة وقد اعترف بنفسه أمام القرويين بجميع جرائمه واعماله وبناء على طلب القرويين وموافقتهم حكم عليه بالموت .

٣١) ليلة ١٩٨٥/٧/١٦

وزعت قوات تحرير كردستان بيانات وملصقات والصقت صورة كبيرة للرفيق القائد (آبو APO) في مركز قضاء (سلوبي) .

٣٢) ١٩٨٥/٧/١٨

قامت قواتنا الثورية بعملية هجومية على فرع مؤسسة المياه الموجودة في قرية (شاخ) التابعة لـ(سلوبي) فغنمت ٢٤٠ قطعة ديناميت وزن الواحدة ٢٠٠ غ و١٥٠ متر فتيل و١٥ كبسولة كما قامت بتوزيع البيانات على العمال .

٣٣) ١٩٨٥/٧/٢١

وقع اشتباك ثاني في المنطقة المذكورة أعلاه استشهد في هذا الاشتباك من رفاقنا الأبطال الرفيقة روكان ،فيراز ،أديب وقتل وجرح العديد من قوات العدو .

٣٤) ١٩٨٥/٧/٢٣

عاشـــت الـــروح الثـوريـــة لانطــــــلاقـــة ١٥ آب

حركتنا التي انطلقت في ١٥ آب ١٩٨٤ بغية تطوير المقاومة الثورية أتمّت عامها الأوّل ، وخلال هذه الفترة حصل قتال عنيف ومستمر بين قواتنا الثوريـة وقوات الفاشية الاستعماريـــة ٠ ان التصريحات التي نشرناها حتى الآن أوضحنا فيها الاشتباكات المسلّحة الى الرأى العام العالمي حتى غايـة ايار ١٩٨٥ ٠ ومن ١٥ أيار حتى الآن -أى خلال فترة ثلاثة أشهر- عملياتنا الهجومية واصطداماتنا المسلّحة هـي كالآتي :

١) ١٩٨٥/٤/٢٦

قام الحزب الشيوعي العراقي و كـوك (س) بقتل (٨) مـــن كوادرنا ومقاتلينا الأبطال وهـم

الرفاق : مسعود ، صفقان ، دليل رؤوف ، رحمي ، رياض وشيروان ٠ وذلك اثر كمين نصبته لهم قوى الغدر والخيانة ٠

٢) ١٩٨٥/٤/٢٧

نصبت قواتنا الثورية كمينا ضد سيارة لقائد الفوج المتمركزّ في (جـــزرة) وجرح من جرآء ذلك قائد الفـــوج ودمرّت سيارته ، وبعد فترة مات فـــي المستشـــفى ٠

٣) ١٩٨٥/٥/١

وقع اشتباك بين قواتنا الثورية وقـــوات العدو قرب قرية (بـــانه) التابعـــة ل(أروه) وجراء هذا الاشتباك جـــرح العديد من افّراد الجيش واستشهـــد أحد رفاقنا الأبطال وهو الرفيق (جودت) ٠

٤) ١٩٨٥/٥/٣

وقع اشتباك مسلحّ استمر (٦) ساعات بيـــن قواتنا الثورية ووحدات من الجيش الفاشـــي قرب قرية (ديلوكى) التابعة ل(أروه) وفي هذا الاشتباك قتل ملازم وعريفان و٣ جنـــود وجرح العديد من افراد العدو واستشهـــد اَربعة من مقاتلينا الأبطال من بينهم الرفيقان : يا ســـــر وحســـــن ٠

٥) ١٩٨٥/٥/١٣

قامت قواتنا الثورية بهجوم مسلحّ على وحدات الجيش الاستعمارى المتواجدة في قريـــــة (بشيلا) التابعة لقضاء (سلوبي) وفـــي نفس اليوم لغم طريق لسيارة عسكرية اتّجهـــة الى القرية المذكورة ، فانفجرت ولم تصلنـــا تفاصيل هاتين العمليتين ٠

٦) ١٩-١٩٨٥/٥/١

قامت قواتنا الثورية بعملية هجومية على قرية (كردارا) التابعة ل(اروه) لمحاكمة العميل صادق اوزدهير ٠ واثناء الهجوم جرح العميل وقتل ابنـــه ٠

٧) ١٩٨٥/٥/٢٠

حصل اشتباك بين قوات التحرير وقـــوات الاستعمار الفاشي قرب قضاء (بوزوا) التابعـــة لولاية (اورفه) وقتل في هذا الاشتبـــاك من قوات العدو جندى وشرطي وأحد جواسيس المخابرات ( ) وجرح العديد من الجنود والشرطة. واستشهد (٥) من مقاتلينا الأبطال بعد مقاومة دامت حتى آخر رصاصة لديهـــم ٠

٨) ١٩٨٥/٦/٦

وقع اشتباك استمر عدة ساعات بين قواتنـــا الثورية وقوات الميليشيا المحلية المتشكلةّ من عشيرة (آلا) وفي قرية (زوايا) التابعة لقضاء جتق ، جرح فيه رئيس العصابـــة العميلة المدعو مصطفى طاهرى الملقّـــب (زشكـــو) وقتل ثلاثة من أفراد الميليشيا وجرح اثنان آخران واستمر الاشتباك بين قوات تحرير كردستان وقوات الجيـــــش الاستعمارى وقتل نقيب وملازم وجندى و استشهد من مقاتلينا الأبطال الرفيقـــان عيسى وشريف ، وبعد مدةّ قصيرة اشتبك الرفيق حميد لمدة ساعات مع عصابـــــة الميليشيا المحلية -يزدينان- فجـــرح الكثيرين من أفراد العصابة واستشهـــد بعد أن أبدى مقاومة فائقة ٠

٩) ١٩٨٥/٦/١٠

قامت وحدة (١٤ تمـــوز للدعاية) بعمليـــة هجومية ضد لواء الكوماندوس المتواجد في (شرناق) وفي هذه العملية قصـــف منزل قائد اللواء وقتل جراء ذلك مـــلازم أوّل وأربعة جنود وكذلك جرح الكثير منهم ٠

١٠) ليلة ١٩٨٥/٦/١٤

حكمت القوات الثورية بالموت على رئيـــس بلدية (قولب) الفاشي من الحزب القومي الفاشي التركي (MDP) حيث أنّ هـــذا الشخص كان قد تسبب في اعتقال عناصـــر ثـــوريـــة ٠

١٠) ليلة ١٩٨٥/٦/١٦

قامت وحدتنا المذكورة أعلاه بهجوم على مخفر (كوركز) في (شرناق) وقتلـــت وجرحت العديد من الجنـــود ٠

١٢) حزيران ١٩٨٥

قامت وحداتنا بتنظيم ندوات واجتماعـــات في قرية (قرنه) التابعة ل(أروه) وكـــذلك في قرية (كارسا) و(هـــود) و(تريا) و (كورديلا) و(كفر) التابعة ل(برواري) و اشترك في كل اجتماع /ندوة/ من ٧٠ الـــى ١٠٠ شخص ووزعت أعلام الجبهة (ERNK) ولافتات قوات تحرير كردستان (HRK) ولقـــد اشتركت هذه الوحدات في تلك الاحتماعـــات

V-Ji Bûroya Çapxana HRK Ji Bo Alema Gişî Re:

BİJÎ RİHÊ ÊRÎŞA ŞOREŞGER A 15'Ê TEBAXÊ

Tevgera pêşvebrina berxwedana me a şoreşgerî a ku 15'ê Tebaxê 1984'an destpêkiribû, yeksalîya xwe dagirt. Domana vê salê de, di navbera Hêzên me yên Rizgarîya Şoreşgerî û hêzên faşîstî-mêtinger de, rewşa cengekî dijwar û dorfireh hat jîyankirinê. Me hetanî niha pozperî û şerê çekdarî yên heta 15'ê Gûlanê 1985'an derketibûn, duxuyanî alema gişî kir. Ji 15'ê Gûlanê vir de, di hersê mihên talî de, ev livbazîyên me yên erîşî û şerên me yên çekdarî yên li jêr pêkhatine.

1- Şeva 20.5.1985'an li dora navça Bozowa bajarê Rûha'yê (Urfa) pozberîkî çekdarî di navbera Hêzên Rizgarîyê û hêzên faşîstî mêtinger de, derket. Vê rûdanê de, leşkerek, polîsek û endamekî MİT'ê hatin kuştin û hêjmareke bilind, ji leşker û polîsan hatin brîndarkirin. Vî şerî de, 5 tekoşerên me yên hogir ku heta bera xwe a dawî ceng ajotin, şehît ketin.

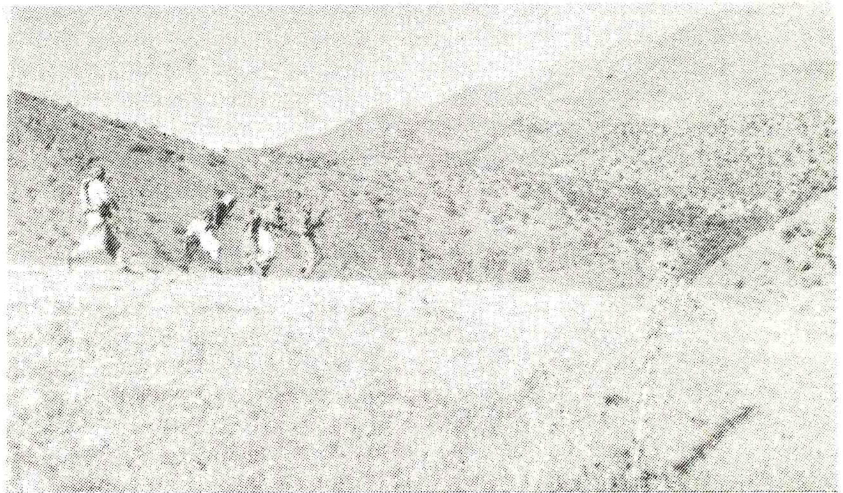
2- Roja 19.5.1985'an Hêzên Şoreşger li gundê Girdarê navça Êrûhê êrişek brin ser mala çetê sîxur û milîs Sadik Ozdemîr. Vê bûyerê de ev sîxur brîndar ket, kureke wî jî hat kuştin.

3- Domana şerekî, ku roja 1'ê Gûlanê 1985'an li dora gundê Banê navça Êrûhê derket de, şervanê me ê mêrxas heval Cewdet şehît ket. Şivanek jî ku li vê dorhêlê pezê xwe diçêrand ji hêla hêzên kedxwar hat kuştin. Vê bûyerê de gelek leşker jî brîndar bûn.

4- Roja 3.5.1985'an li dora gundê Dilopkê navça Êrûhê de, di navbera Hêzên Şoreşger û yekitîyên ordîya faşîst de şerekî çekdarî ku 6 seetan domkir, derket. Rûdanê de serleşkerek (astegmen), sersengek (onbaşî) û 3 leşker hatin kuştin, gelek leşker jî hatin brîndar kirin. Vê pozberîyê de, 4 şervanên me, ku nav wan de têkoşerên egît Yaser û Hesen jî hebûn, bi keleşî ceng kirin û şehît ketin.

5- Hêzên Şoreşger, şeva 27.4. 1985'an li naveroka bajarê Cizîrê kemînek (xefk) li pêşberê tomofîla qomutanê tabûrê danîn. Tomofîl kete xefkê û şoreşgeran agir lê kirin û pejilandin (texrîpkirin). Serleşkerê taburê vê bûyerê de brîndar ket û rakirin nexweşxanê. Piştre li nexweşxanê mirîye.

6- Roja 23.5.1985'an Hêzên Şoreşger li gundê Bêşilê navça Slopî êrîşekî çekdarî li dijî yekitîya ordîya kedxwaran ku li vê dorê hatibû bicih kirin, bikaranîn. Di eynî rojê de, Hêzên Şoreşger pêşîya cemsekî leşkerî de ku dihat nava gund, mayîn raxistin. Encamê de cemse hat texrîpkirin. Peyvajoya herdû bûyeran de, gelek leşker an hatine kuştin an jî hatine brindar kirin. Lê belê agahîyên zelal yên li ser van bûyeran hêj berdestê me nebûne, lewma em nikirin hêjmarên encamî bidin nasdan.

7- Li dora gundê Zêvîya navça Çatakê bajarê Wan'ê, roja 6.6.1985'an şerekî çekdarî ku bi seetan domkir, di navbera Hêzên Rizgarîyê yên Şoreşger û hêzên çetên milîs yên ji eşîreta mala Alê, derket. Di bûyerê de, serekê eşqîyan Mistafayê Tahirê Zeşko xedar hat brîndar kirin. 3 kesên ji çeta mala Alê hatin kuştin û 2 kes jî brîndar bûn. Piştî ku hêzên ordîya faşîstî-mêtinger hatin hêrema rûdanê pêde, şer di mabeyna hêzên dijmin û tekoşerên HRK de berdewam kir. 2 serleşker (yuzbaşîyek û astegmenek) û serbazek hatin kuştin. Di vê pozberîya çekdarî de, şervanên me yên leheng rêhevalên Îsa û Şerîf şehît ketin. Tekoşerê me ê hogir rêheval Hemît, ku ji şer xwe brîndar xelaskiribû, piştre şerê xwe bi hêzên çetên milîs yên ji eşîreta Yezdînan re bi seetan ajot. Gelek kes ji wanan brîndar kir û ew bixwe jî şehît ket.

8- Roja 17.6.1985'an; roja serekê eşqîyan Mistafa ku rûdana li jor qala wê buyîn de brîndar ketibû, ji nexweşxanê derket, Hêzên Şoreşger êrîşek din brin ser mala wî. Bûyerê de kurê wî hat kuştin, ew bixwe dîsa gran brîndar bû û 6 kes jî brîndar ketin.

9- Roja 14.6.1985'an li Gundikê Mellê navça Şirnexê Hêzên Şoreşger erîşî sîxur (ajan) çetê milîs Mistafayê Namedê kirin. Mistafayê eşqîya xedar hat brîndar kirin.

10- Hêzên Şoreşger, roja 21.6.-1985'an li gundê Bêcrîtê navça Şirnexê erîşek brin ser yekitîya leşkerî a faşîst ku li vê derdorê hatibû bicih kirin. Domana şer de, serbazek hat kuştin û gelek jî brîndar ketin.

11- Li gundê Avyanê navça Şirnexê, roja 23.6.1985'an Hêzên Rizgarîyê êrîşek brin ser yekitîya ordîya mêtinger ku li vir hatibû bicih kirin. Gava ve bûyere de, serleşkerek (assubay) û 2 esker hatin kuştin, gelek leşkerên din jî brîndar ketin.

12- Roja 23.6.1985'an Hêzên Rizgarîyê li gundê Akerê navça Perwarî êrîşek li dijî yekitîya ordîya kedxwar ku li vê hêlê hatîye bicih kirin, birêvebrin. Xebatên şirketa ziftê a Înglîz û Emrîkîyan ku li dora Perwarî li ziftê (petrolê) digere, bi rojan hat rawestandin. Roja 26'ê Tirmihê, êrîşekî duwemîn li dijî eynî yekitîya kedxwar çêbû. Domana êrîşê de, gelek leşker hatin kuştin û brîndar kirin.

13- Roja 28.6.1985'an li dora

gundê Banê navça Êrûhê şerekî çekdarî ku qedera seetan berdewamkir, di navbera Hêzên Rizgarîya Şoreşger û hêzên ordîya faşîstî-mêtinger de qewwimî. Vî şerî de, ji têkoşerên me yên hogir û gernas, rêhevalên Havva, Osmên û Xelîl şehît bûn. Ji hêzên dijmin jî gelek hatin brîndar kirin.

14- Şeva 10.6.1985'an, **Yekitîya me a Propexende a bi navê 14'ê Tirmihê (Temmuzê)** li navça Şirnexê êrîşê alaya cenderman kir. Rûdanê de mala qomutanê alayê bi avêtina rokêtan hat hilweşandin. Serleşkerek (ustegmen) û 4 leşker hatin kuştin û hêjmareke blind ji serbazan brîndar ketin.

15- Yekitîya me, ku me li banî behsa wê kirî, şeva 16.6.1985'an li Şirnexê êrîşek bre li ser qereqola Turkozê. Gelek leşker hatin kuştin, an brîndar kirin.

16- Domana miha Hezîranê de, eynî yekitîya me, li gundê Karnê-navça Êrûhê, li gundên Garîsa-Hot û Tirya li navça Perwarî û li zozanên Gêwer û Gûrdilan de hin civîn ku nêzikî 70 heta 100 kesan beşdar bibûn, pêkanî. Civînan de, alên Hêzên Rizgarîya Kurdistan (HRK), ala Enîya Rizgarîya Netewa Kurdistan (ERNK) û hin penqertên din, hatin blindkirin. Domana civînan de, axaftenên ji megefonan ku bi seetan domkirin, hatin çêkirin. Kesên hatibûn civînan, cilên netewî û leşkerî (pêşmergan) li xwe kiribûn.

17- Şeva 14.6.1985'an serekê Beledîya Qulpê ê faşîst ku ji partîya MDP (Partîya Tevgera Nîjadperest) bû, ji hêla Hêzên Şoreşger bi mirinê hat cezakirin. Ev kes glîyê 2 şoreşgeran kiribû. Gunehên wî ew bû ku, ewî bi glîkarîya xwe herdû şoreşger dabû girtinê.

18- Roja 20.6.1985'an li ser rîya navçên Yuksekova û Şemdînan de Hêzên Şoreşger kemîn vegirtin. Cemsekî leşkerî kete xefkê. Şoreşgeran êrîşî cemsê kirin û texrîpkirin. Serleşkerek (ustegmen) û 3 serbazên cemsê de hatin kuştin. Rûdanê de têkoşerê me ê gernas rêheval Nasir şehît ket.

19- Roja 1.7.1985'an li çiyayên li dora navça Çatakê şerekî çekdarî di navbera Hêzên Şoreşger û hêzên ordîya mejokdar çêbû. Peyvajoya pozberîyê de ji têkoşrên me yên mêrxas, rêheval Muhsîn şehit ket û hêjmareke bilind ji leşkerên dijmin jî brîndar bûn.

20- Hêzên Şoreşger roja 1.7.1985 li mezra Komir gundê Bêşilê navça Beytûlşebabê êrîşek brin ser mala sîxurê milîs Midurê Miho. Rûdanê de ev kes û kurê wî brîndar bûn, brakî wî jî hat kuştin.

21- Roja 16.7.1985'an li navça Şirnexê Hêzên Şoreşger êrîşî komeke ji polîsan ku li sukê devrîye digerîyan, kirin. 2 polîs brîndar ketin.

22- Roja 18.7.1985'an li gundê Şaxê navça Slopî Hêzên Şoreşger êrîşek brin ser şantîya DSÎ (Şantîya Karên Avî yên Dewletê). Li şantîyê 340 heb cumên dinamîtê ku heryek 200 gr'e, 150 metre fitîl û 51 heb kepsul bidest ketin. Şoreşgeran demekî dirêj propexende li karkerên şantîyê kirin û belavok dane wan.

23- Hêzên Şoreşger roja 23.7.-1985'an li gundê Spîndarekê navça Şirnexê êrîşek li dijî yekitîya leşkerî a dijmin ku li vê derê hatîye bicih kirin, birêvexistin. Gelek leşker hatin kuştin an hatin brîndar kirin.

24- Roja 6.7.1985'an li dora gundê Ebubekran li navça Êrûhê şerekî çekdarî di mebeyna Hêzên Rizgarîya Şoreşgerî û hêzên ordîya kedxwar derkete holê. Di vê pozperîyê de gelek serbazên neyaran hatin kuştin an jî brîndar ketin. Ji têkoşerên me yên leheng, rêhevalên me Yilmaz û Merwan şehît ketin.

25- Roja 21.7.1985'an li eynî mintiqê şerekî duwemîn qewwimî. Bûyerê de ji şervanên me yên keleş, rêhevalên Fîraz, Ruken û Edîp şehît ketin. Hêjmareke bilind ji eskerên dijmin jî, hatin kuştin an jî hatin brîndar kirin.

26- Roja 15.7.1985'an Hêzên Şoreşger li gundê Pîrozê navça Perwarî avêtin ser mala sîxurê glîkar Mahmut Yilmaz. Ev kes glîya şoreşgera kiribû û talîya glîkarîya wî de, 2 şoreşger şehît ketibûn. Şoreşgeran vî sîxurî di xênî de girtin. Şoreşgeran werîs li stuyê vî xinizî grêdan û li gelek gundan gerandin. Domana gera li gundan de civîn pêkhatin, û bêbextîyên wî ji gundîyan re hate gotin. Talî li gundekê, bi daxwaz û erêgotina gel bi mirinê hate cezakirin.

27- Roja 14.7.1985'an Hêzên Şoreşger ketin navça Başqale bajarê Wanê. Li wir belavok hatin belavkirin, afîş hatin daleqandin û axaftin li pêşberê gel hatkirin. Domana vê livbazîyê de, qereqola polîsan bi roketan hat daweşandin û taxrîpkirin. Gelek polis an hatin kuştin, an jî brîndar ketin.

28- Şeva 25.7.1985'an li dora gundê Avyanê navça Şirnexê şerekî çekdarî di navbera Hêzên Şoreşger û hêzên ordîya mêtinger de, derket. Di vê pozberê de, ji tekoşerên me yên gernas rêheval Haşim şehît ket.

29- Şeva 16.7.1985'an li navça Slopî Hêzên Şoreşger gelek belavok belavkirine, pelên duruşman bi dîwaran ve xistine û wênên (poster) Serok APO yên mezin daleqandine.

30- Roja 13.7.1985'an Hêzên Şoreşger li gundê Xirabşexê navça Gurpinarê de êrîşek brin ser serekê sîxurên milîs Hacî Feyzî Tatar. Di vê bûyerê de ev serekê eşqîyan û 3 endamên çetê hatin kuştin, yek jî xedar brîndar ket. Gunehên van kesan ku ji eşîreta Alê ne, ew bû ku, têkilî şehît kirina rêhevalên me Hemît, Îsa û Şerîf bibûn.

31- Roja 14'ê Tirmihê 1985'an de **Yekîtîya me a Propexendê a bi navê**

14'ê **Tirmihê** kete navça Çatekê li bajarê Wanê. Bi vê kiryarê hêzên dijmin hatin bêtesir kirin û navçe, qedera 2 seetan ma bin hikmê Hêzên Rizgarîyê de. Di vê domanê de, hêzên ordîya kedxwar hatin bêhikimkirin, avahîya hukumetê bi roketan hat texrîpkirin, natirwanek (bekçî) ku xwe têkilî livbazîyan kir hat brîndar kirin û dest li ser çeka wî hat danîn, ala ERNK jor ve hat blindkirin, wenên Serok APO yên mezin hatin daleqandin, belavok hatin belavkirin, bi megefonan ji gel re hat axaftin û bi têkilîya girsên gel meşek hat çêkirin.

32- Roja 5.8.1985'an de, eynî yekitîya me li gundê Şivmicalê navça Çatakê êrîşek li dijî malên serekên çetên sîxûr û milîs yên bi navê Hacî Şeref û Îlyas, pêkanî. Vê kiryarê de malên herdû sîxuran hat şewitandin. Di serî de serekê eşqîyan Hacî Şeref ku rêheval Hemît şehit kiribû û 10 kes din hatin kuştin. Çeka ku pê rêheval Hemît kuştibûn bi 103 berên xwe ve ket destê şoreşgeran de. Ev livbazîyên me, xwehdan ji patikên (paştuyên) kesên ku dixwazin karûbarên eşqîyatîya sîxurî û milîsî bikarbênîn, anîn xwar (dan herikandin), kirin ku gelek kes xwe bidin destê Tevgera Şoreşgerî û derbekî gran li komploya rêkxistina çetên sîxur û milîs yên mêtingerên faşist hat, xistin.

33- Roja 1.7.1985'an li çiyayên li dora navça Xîzanê şerekî çekdarî di mabeyna Hêzên Rizgarîya Şoreşgerî û hêzên ordîya mejokdar çêbû. Li dorhêlê bi firehî tê gotin ku 10 leşkerên dijmin hatine kuştin û 20 leşker jî hatine brîndar kirin. Di vê pozberîyê de 3 şervanên me yên egît û gernas şehît ketin.

34- Roja 16.7.1985'an li navça Mutkê navbera Hêzên Şoreşger û hêzên ordîya mêtinger de şerekî çekdarî ku bi seetan domkir, qewwimî. Di vî şerî de gelek serbazên dijmin hatin kuştin û brîndar kirin. Bûyerê de, ji têkoşerên me yên qehreman rêhevalên Îsmaîl, Hemza, Welat, Azad û Rustem bi keleşî şer ajotin û şehît ketin.

35- Di nivê miha Tirmihê li navça Şemdînan de şerên çekdarî yên ku bi rojan domkirin, di navbera **Koma me a binavê Şehît Seît** û yekîtîyên ordîya kedxwar, derketin. Domana van pozberîyan de 3 serleşker (subay) û 12 leşker hatin kuştin, bi dehan leşker jî hatin brîndar kirin. Tekoşerên me yên hogir rêhevalên Celal, Cuma, Tekîn û Rubar heta berên xwe yên talî bi mêrxasî şer ajotin û şehît ketin. Tê gotin ku heliqopterek (balafirek) ku derb girtibû, hatîye ketin.

36- Miha Tirmihê de sîxur û glîkarek, bi navê Bapîr, kete destê şoreşgeran de. Werîs bi stuyê wî ve hatîye grêdan û li gundan hatîye gerandin. Ev kesê xiniz, li peşberê gel axifî û gunehên xwe eşkere kirîye û talî de sund xwarîye ku dîsa van xebatên bêbextî neke.

37- Eynî rojan de 2 endamên çetan, ku çek ji dewletê girtibûn li navça Çuqurca ketin destê Hêzên Şoreşger de. Şoreşgeran dest danîn ser çekên ku ji dewleta dijmin girtibûn.

38- Roja 15.4.1985'an dawîya provekasîyon û zixtkirina IKP û KUK-SE de li Kurdistan'a Başur şerekî çekdarî bi van hêzan re çêbû. Vê rûdanê de endamên me yên hêja û tekoşerên me yên mêrxas, rêhevalên Mesut, Sefkan, Delîl, Rauf, Rehmî, Riyad, Hazim û Şervan şehît ketin. Bûyerê de, hêzên IKP û KUK-SE jî xusar û hindabûnên gran dane.

39- Miha Gûlanê de Hêzên Şoreşger li qopanîya (nehye) Çîçeklî li Dêrsimê êrîşek brine ser qereqola neyeran. Bûyerê de 10 serbaz hatîne kuştin û gelek leşker jî brîndar bûne.

40- Eynî demê de, Hêzên Şoreşger li bajarê Tuncelî avêtine ser hingavtin- û lêdanxanekî; 4 hingavtinkar hatine kuştin.

41- Hêzên Şoreşger erîşek brin ser Pavyona "Ana-Fatma" ku bi destê mêtingerên faşîst li Dersimê hatibû avakirin û dihat şixulandin. Ev gemarxane bi temamî hat texrîpkirin.

42- Roja 1.8.1985'an **Yekitîya me a Propexendeyî a bi navê 21'ê Adarê** li çiyayên dora navça Sason kemînek vegirt. Cemsekî leşkerî kete xefkê. Şoreşgeran êrîşî cemsê kirin û tev texrîpkirin. Serleşkerek (assubay) û 4 leşkerên cemsê de bûn, hatin kuştin.

43- Miha Tirmihê de li gundên dora Cizîrê, Şirnexê, Slopî û Êrûhê de gelek belavok hatin belavkirin û li gelek gundan (bi sedan) civînên propexendîyî hatine çêkirin. Di van derdoran de gelek glikar xwe dane dest şoreşgeran, gelek mirovên ku dewlet bi zorê çek dabû wan çekên xwe li dewletê zivirandine û gelek keyên (muxtarên) gundan li dijî konevanîya (polîtîqa) dewletê rabûne û istifa kirine.

44- Roja 5.8.1985'an li gundê Sorbitmê navça Slopî sîxurê glîkar Abdurrahmanê Mellê ji hêla Hêzên Şoreşê bi mirinê hat cezakirin.

45- Bilî van rûdanên jor, giringe meriv bala xwe baş bide van bûyerên jêrîn:

a) Roja 14.6.1985'an li bajarê Malatyê firokekî cengê –Fantom– ku firokên tetbîqatê dikir, li erdê hatîye xistin. Serleşkerek (yuzbaşî) û gelek leşker hatine kuştin.

b) Di nav hêzên ordîya mêtinger de ku li gundê Serxetê navça Êrûhê

Dûmahîk Rûpel 37'an de

Destên Xwe Yên Qirêj Ji Ser Pêşengê Gelê Me Yê Xebatkar PKK Rakin!

Nêrînek kurt li dîroka komela mirovî ya tijî ders û serpêk (tecrube) û ya bi bûyerên giring û jîndar dagirtî, wê ji me re berî her tiştekî xweyake, ku netewan ne tenê para xwe ji heyînên şaristaniya mirovatiyê birine, weke parçeyên helbest û torê yên namdar, an jî hûnera avahîyê ûhd. wek: İlyaza Homêros, Akropolîs, Pîramîdan, wek çîroka ceng û aşîtî ya Tolostoy, Mem û Zîn'a Ehmedê Xanê, an jî şahname ya Firdosî. Lê wê ji me re bi ronahî xweya bît, weke ronahiya royê, ku gelan serpêhatiyên mêrxasiyê nivîsandinê, û baştirîn rûpelên xebatê di demên teng de ji dîroka xwe nivîsandine. Gava ku di têkoşîna dij serdestiya biyanî de û dijî kefteleftên biyanîyan, ku van gelan ji xwe re bikin kole û welatên wan zeftbikin û heyînên wan welatan u berên wan talan bikin. Mexol û Tetaran pareke gelek fireh ji cîhanê xistin bin destên xwe, û gelên wan hêrdiman ji xwe re kirin kole, û împaretoriyê xwe ya mezin bi împeratoriya "kerîyên zêrîn" navkirin. Û torinên (pisên) Cengizxan ê gewre, mezinê Mexol û Tetaran Batî qonaxek ji zêr li ber rîbarê Volga avakir, bi gumana ku ew bibe paytextê teviya mirovatiyê. Napoleon Bounapert di xwenerojên xwe de didît, ku ewê cîhanê bistîne û hemû dizanin, ku Hitler û leşkerên faşist li dawiyê çûne gemarxane ya dîrokê. Evin misalên ku nayin vegerandin, ji me re xweş diyar dikin, ku sînorên mezinahiya gelan nînin, gava pirsa derxistina biyanîyan ji welatên dê û bavan û standina serxwebûn û serbestiya wan li dar bît. Gelê me yê kurd ê xwedî mêjoyeke gewre, yê ku welatê wî hatiye standin û heya niha talan dibît, û ji zû de tê xwarin, ji aliyê biyanîyan ve, ji sedsalan ve, kefteleftên xurt hene, ku Kurdan bikin koleyên çerxa (sedsala) bîstan, "Koleyên şaristanî" û hilkirina bingehên netewiya wî, ji ziman, şaristan, dîrok û hewhariya (hevwelatîya) wî, an jî bi kêmtirîn Kurdan bikin nola Indowên, ku bi destê Ewrupiyan di welatê xwe Emrîka de bûne kêmneteweke bê zax û hêz.

Gelê me, çi caran li ser rûnenişt û jîna koletiyê an jî serşûrkirina rûmeta wî ne bi dilê wî bû. Lê gelek caran xwe hilgavt, ku niştimanê xwe Kurdistan biparêze, ew niştimanê, ku dijminan parçe û parvekirine, bi gumana, ku wê kanibin gelê Kurd bikin helan, û navê "KURD" bavêjin dawiyê û di rûpelên dîrokê de wanda bikin. Lê dijminan şaşiyeke mirinî kirin û hêviyên wan li ser qumê ava bîbûn.

Gelek hilgavtin û şoreşên, ku gelê me teqandine dijî zordar û hêrişvanên biyanî binve bûn. Ji ber gelek hoyên xweyî û nîrên hawîrî yên ku em tev wan dizanin.

Ji çaxa binaxkirina peymana (Sewr) 1920'an de û nîşandana peymana Lozan 1923'an ya nebixêr, gelê me çi li Kurdistan'a bakur û rojava bît û çi li parçeyên dî bit, çi caran xweya nekir, ku torinên (pisên) Kurdox, Mîdiyan ên xwedî dîrokeke kevnar razî dibin bi jîneke koleyên Roma, di girêkên dawiyê de ji sedsala bîstan. Û Marks rast gotibû: "*Şoreş kaşgêrê dîrokê ne*". Şoreş û hilgavtinên gelê me yên, ku bi xeyd li ber rûyên dijminan agirkirine kaşgêrin di dîroka wî ya mêrxas de, welatê xwe kire volkaneke xeyidî, di bin lingên zordariya kolonî ya torinên Mexol û Tetar de.

Kemal Ataturk, (Mezinê Tûranîzma Tirkî ya şofonîşt û nijadperest, xwînmijê dij gelê Kurd û serbir.) di salên 1925, 1927, 1929 û 1937'an de gelek şaş bû di hejmartinên xwe de; gava gumankir, ku ewê teviya netewa Kurd a kevnar bike "Tirkên çiyayî." Lê hevgiranî (denge) li ser qada Kurdistanî hate guhartin; gava (PKK) derket jinê. Va partîyê prolîter û bi taybetîyen xwe yên serdemî yên xweya, tevgera gelê me ya rizgarîxwaz gihande koçbereke (qonaxeke) nûjen, ji ber ku Kurdistan a ti li rêya partîyekê wilo, ji zû de rewestîya. Ev partîya hêvî û daxwazên netewa Kurd di rizgarîyê û serbestîyê de û avakirina Kurdistan'eke yekbûyî, demokrat û serbixwe berçav dike, ta ku mirovê Kurd di saya sazûmana xwe ya niştimanî de xwedî mirovatî û rûmeta xwe be, nola her mirovekî li ser rûyê erdê, û ta ku ala Kurdî tenê û ne yek dî ser seriyê wî biket pirpir.

Em bi giş baweriyê dibêjin, ku partîya şehîdan, partîya mêrxasan, partîya Mazlum DOXAN; Kemal PÎR û Xeyri DURMUŞ û ên din ji wan dilêrên, ku bi xwîna xwe ya paqij xakî Kurdistan awdane, ew dikane xebata gelê me bajo, û kefteleftên dijminan û pîlanên rêvema û kesên berxwe, ji hindek sazmanên Kurdî yên direwîn ên kû di obekê de civiyane û yekdestiyeke nebaş pêkanîne, ku ziyanê bigihînin partîya pêşewa û Hêzên Rizgarîya Kurdistan. Nikanin tiştekî bikin, dijî karwanê gelê me yê rizgarixwaz ê ku berve jor hildikişe.

Kuştina heşt (8) qadro yên pêşketî ji Hêzên Rizgariya Kurdistan (HRK) ya girêdayi bi (PKK) ve, ewên ku berê xwe dabûn bo biciânîna kar û berakî çekdarî dijî hêzên koloniyalîstên Tirkî, kuştineke pîse û lêdaneke ji paşve ye. Bila Hûn serşûrbin rêvema û berxwe yên xiniz. Ev kuştina ku we kiriye, ji ve re, ji bil serşuriyê û valaçûnê tiştekî nahîne. Eger we li şuna wan (8) serbazên Tirkên hêrişvan bikuştina, ma wê ne çêtir ba?! Me bi xwe bersiva vê pirsê bi şêweyekî (dîrêkt) bihîst, gava me ji endamekî sazmaneke (Organeke) dijxebatê û berguman, ji wan sazmanên ku ew xûnrêtina xiniz kirine, bersiv wilo da:

"*Em ne amedene, ku serbazên Tirkan bikujin*". Lê em dibêjin: Wilo ye, hun amadene bo kuştina xebatkarên dij zeptkariya Tirkî ya kolonyalîst. Dem hatiye guhartin û hişyariya netewî û niştimanî li bal kur û keçên gelê Kurd pirtir bûye. Û çi cilikên "sosyalîst"be, an "pêşverû"an ji "gelêrî" be, wê gelê Kurdistanê wê bavêje, çuku rastiya we nasdike. Hûn netiştekin ji bil pençek mirovên berxwe, girêdayî û rêvemayî, yên tenê gotinên ramyarî (siyasî) xweş dizanin û bi şor û peyvin dengdayî û hevokên şoreşin yên vala û demçûyî dilîzin.

Ji demeke dirêj ve, em bûyerên ku li Kurdistana bakur-rojava û ya başur derbaz dibin temaşa dikin û bibêjin, ku "sosyalizma navnetewî" ya dêmenê dî ye ji impiryalîzm û kolonyalîzmê, ew dêmê ku gelek soringên rindiyê li xwe hêştine, bi rêya ajanên

Dûmahîk Rûpel 37'an de

Destên Xwe Yên Qirêj Ji Ser Pêşengê Me...

Destpêk Rûpel 36'an de

xwe û partiyên ku pêve girêdayî dixebite bi çareyan bo hêzên şoreşin yên serrast di Kurdistanê de, û di pêşiya wan de serokatî û pêşengiya gelê me yê xwedî serpêk (tecrube) Partîya Karkerên Kurdistan (PKK) ji rê bavêje û hilîne, bi armanca ku serokatiyên burciwazî yên rêvema û berxwe deyne ser milê gelê me yê Kurdê serbilind. Ewên ku hergavekê amedene, ji ber serheviya (Terkîb-avahiya ku di ser hev re) wan a çînî, ku her çaxekê de xiyanetiyê li gelê xwe bikin û di pişt wî re berjewendiya xwe bi cî bînin, û li ser milê me netewa me û fedekariyên wê yên gewre, hindek berjewendiyên xwe yên ezezî û yên partikarî yên teng û ji armanc û berjewendiyên gelê me yê xebatkar dûrin.

Xwina şehîdên ku bi xinizî hatine kuştin heban naçin, û bila dijmin zanibin, ku gelê me yê Kurd çi kesî li çiyê (PKK) ji xwe re pêşeng nabîne. Ev partîya kû bûye nişana rizgariya gelê me û axa Kurdistanê ya giranbiha, ji gemara kolonyalîstên Tirk ên ku axa niştimanê me Kurdistan qerêj kirine.

Kuştina (8) hevalan berdestiyeke kû biha yê wê hatiye qedandin, ji dijminê kolonyalîstê Tirk re, û ji navçeyên sosyalizma navnetewî û impiryalîzmê re.

***Serşûrî û şermî ji xûnrêjan û kesên ku tevkariya kuştina (8) heval û qadroyên me kirine!**
***Serbilindî û herheyîn ji canên wan ên paqij re!**
***Bijî ta herdem, peşengiya gelê me ya jîndar û şoreşin PKK!**
***Bijî Hêzên Rizgariya Kurdistan HRK!**
***Bijî Eniya Rizgarîya Netawa Kurdistan ERNK!**

30.7.1985
Moskova
Dost û piştewanên PKK
li Sovyetistanê

Bijî Rihê Êrîşa Şoreşger a 15'ê...

Destpêk Rûpel 35'an de

hatine bicih kirin, berhevdanek (dubendîyek) bi rengê Kurd-Tirk, şoreşger-faşîst, hatîye derketin û qulibîye şerekê. Encamê de serleşkerek (ustegmen) û 10 leşker hatine kuştin.

c) Li gundê Aynê navça Êrûhê serleşkerek lêdan li leşkerekê kirîye. Encamê de leşker çeka xwe peqandîye û qomutanê xwe kuştîye.

d) Di nav hêza ordîyê a ku li gundê Şikeftîyan navça Êrûhê, hatîye bicih kirin, berhevdanek bi rengê Tirk-Kurd derketîye. Encamê de serleşkeran (subayan) 2 leşkerên eslê xwe Kurd, dane ber fîşekan û kuştine.

e) Rûdanên bi vî avahî gelek derdikevin holê. Gelek leşker payhev direvin Yewnanîstan, Surî û Iraqê (firar dikin). Bi rengekî fireh di nav refên ordîya mêtinger de, dubendî û berhevdan heye. Meriv dikare bêje ku, ordî domana belavbûnâ xwe dije...

***

Şerê me ê şoreşgerî, kiryarên me yên çekdarî wê dema pêşîya me de jî bi gîyana 15'ê Tebaxê, wê behtir bên xurtkirin û dorfirehkirin.

Di vê sala derbasbûyî de, li Kurdistanê rewşa cengekê hat jîyankirin. Bi kiryar û şerê me, li dijî dijminê faşistî-mêtinger, hêrema Kurdistan qulibî enîya şerekî şoreşgerî. Domana salekî de bi sedan kiryarên me yên êrîşî û şerên çekdarî –yên hûr û gir– li dijî mêtingerîya faşist û xulamên wan yên xweyîcih birêketin. Peyvajoya van kîryar û pozberîyan de ji hêzên ordîya faşîstî-mêtingêr, ji **1000 kesan behtir leşker hatine kuştin, ji 500 kesan bêhtir leşker hatine brîndar kirin û ji yên hatin kuştin bêhtirî 100 kesan, serleşkerin (subay û assubay). Bilî vê jî serekê belediyekê, doktorek, ebek (hemşîrek) û 16 polîs ku bûn hedefa livbazîyên me hatin kuştin û qeymeqamek û ji 20 kesan bêhtir polîs jî brîndar ketin.** Dema derbasbûyî de, baş tê zanîn ku di nav hedefên şerê me ê şoreşgerî de, hin hezên paşverû û bêbext yên li Kurdistanê ku sîxurî ji bo mêtingerîya faşîst re dikin, hebûn. Nexasim vê demê de dijminê mêtinger pir xebat kir ku van hêzan rêkxisti bike û çek bide wan û bi rengê çetên sîxurê-milîs, berdê hêzên şoreşger û girsên gel; yanî li hemberê gel û şoreşgeran rake. Dema derbasbûyî de li dijî van hêzan jî kiryarên me yên fireh bicih hatin. Bi granî serekên eşqîyan, nêzîkî 100 kesên çetên sîxurê milîs hatin kuştin û hevqasî jî hatin brîndar kirin. Bîlî van jî, gelek çek, çekxane, tiştên tên peqandin, pere, erzaq ûhw. bi rîya kiryarên şoreşgerî, dest li ser hatine danîn û bûne malê gel. Ev encamên me dan xuyakirin, beyî ku meriv hevçe bike li ser fikran bimeşîne, xurtbûna şerê ku em dimeşînên datînin holê. Di sala pêşîya me de, wê têkoşîna me bi tektîken cengê yên pêşveçûyîtir, wê bighîje qonaxên pêşvetir û xurttir...

***Bimre Mêtingerîya Tirk a Faşîst û Xulamêm Wê!**
***Bijî Tekoşîna Ji Bo Serxwebûn û Azadîya Kurdistan!**
***Bijî Partîya Karkerên Kurdîstan!**
***Bijî Enîya Rizgarîya Netawa Kurdistan!**
***Bijî Hêzên Rizgarîya Kurdistan!**

15'ê Tebaxê 1985
Hêzên Rizgarîya Kurdistan (HRK)
Bûroya Çapxanî

DERÎYÊ ZİMANÎ

Amadekar Cankurd

(Nermkirin - Vêres)

1- Nermkirin:

Gava em tîpeke dengdar dixin ciyê tîpeke dengdar a dî, di gotin û nivîsandinê de, jê re (Nermkirin) tê gotin, û bi zimanê Firensî (Vêres), bi Erebî (İmale).

Gava navek pîşkar be, wek:

Ga Osman Aş

a)- Di Buhêrkê de:

Gê dar şikand
Osmên pez bir çolê
Êş genim hêra

(Tîpa a di wan navan de bû ê)

b)- Di Nihokê de:

Ga darê dişkîne
Osman pêz dibe çolê
Aş gênim dihêre

(Nehat guhartin, tîpa dengdar weke)

Dar bû darê- Pez bû pêz-
Genim -bû gênim

(berê ma, lê Pîşkber hate guhartin)

c)- Di Mandê de:

Ga wê (yê) darê bişkîne
Osmanê (Osman wê an yê) pêz bibe çolê
Aşê (Aş wê an jî yê) gênim bihêre

(Nehat guhartin, lê pîşkber hate guhartin)

Em dibînin, ku di (Buhêrkê) de navê pîşkar tê guhartin, lê di Nihokê û di Mandê de, Pîşkber tê guhartin, û Pîşkar weke berê dimîne.)

Di Buhêrkê de:

Ga bû Gê
Osman bû Osmên
Aş bû êş

2- Gava Navek pîşkberê durust be, wek:

Xalid Nan Ga

a)- Di Buhêrkê de:

Bozo Xalid girt
Cano Nan firoşt
Bavê min Ga bir çolê

(Nehate guhartin...)

b)- Di Nihokê de:

Bozo Xêlid digire
Cano Nên difiroşe
Bavê min Gê dibe çolê

(Hate guhartin: Tîpa a di her sê navan de bû ê, Xalid bû Xêlid / Nan bû Nên / Ga bû Gê)

c)- Di Mandê de:

Bozo wê (yê) Xêlid bigire
Cano wê (yê) Nên bifiroşe
Bavê min wê (yê) Gê bibe çolê

(Hate guhartin: Tîpa a bû ê, Xalid bû Xêlid / Nan bû Nên / Ga bû Gê)

3)- Gava Navek Pîşkberê ne durust be, wek:

a)- Bozo li Xêlid xist
b)- Bozo li Xêlid dixîne
c) Bozo (wê) li Xêlid xîne (bixîne)

(Di her sê Deman de hate guhartin).

4)-Nave Mê bi rengekî dî ye:

Nesrîn Keçik Bizin

a)- Di Buhêrkê de:

Nesrînê gul çirand
Keçikê dil hebû
Bizinê geya xwar

(Tîpa ê bi navê Mê ve hate girêdan)

b)- Di Nihokê de:

Nesrîn gulê diçirîne
Keçik gulê difiroşe
Bizin çayîrê direvîne

(Tîpa ê bi paş navê Pîşkber dikeve: (gulê, gulê, çayîrê)

c)- Di Mandê de:

Nesrînê (an wê , an jî yê)
Nesrînê gulê biçirîne
Keçikê dîlanê bigerîne
Bizinê çayîrê birevîne

(Tîpa ê kete paş navê Pîşkber, lê ew tîpa ê (ya ku bi Pîşkar re hatiye ji -wê an yê hatiye)

5)- Gava navê Mê Pîşkberê durust be:

a)-Te Nesrîn dît
Min keçik dît
Wî bizin dît

Em dibînin ku navê (mê) naye guhartin, di buhêrkê de.

b)-Tu Nesrînê dibînî
Ez keçikê dibînim
Ew bizinê dibîne

Em dibînin ku navê (Mê) hate guhartin, çiku Tîpa (ê) pêve hate girêdan.

c)-Tu wê Nesrînê bibînî
Ez wê (an jî Ezê) Nesrînê bibînim
Ew wê (an jî Ewê) Nesrînê bibîne

Em dibînin ku navê (Mê) li Mand hate guhartin, bi hatina (ê).

6)- Gava navê (Mê) Pîşkberê ne durust be:

a)-Te li Nesrînê xist
Min li keçikê xist
Wî li bizinê xist

(Em dibînin ku navê Mê di Buhêrkê de hate guhartin, û tîpa ê kete dawiya Pîşkber.)

b)-Tu li Nesrînê dixînî
Ez li keçikê dixînim
Ew li bizinê dixîne

Em dibînin ku navê (mê) di Nihokê de,hate guhartin

c)-Tu wê (tê) li Nesrînê bixînî an xînî
Ez wê (ezê) li keçikê bixînim an xînim
Ew wê (ewê) li bizinê bixîne an xîne

Em dibînin ku navê (mê) di Mand de hate guhartin

7)- Gava navê Pîşkar (Lazêm bê pîşkber be) be, di Buhêrkê de naye guhartin, wek:

Bozo hat. Bozo çu (çî). Bozo mir
Osman diçû mal
Bizin ket bin zinarê
Keçik nehat û neçû

8)- Di nihokê de; nayê guhartin:

Bozo ditê...diçe...dimire
Osman diçe...dikeve
Bizin dikale...dibeze...dipeke
Keçik netê...ne diçe

9)- Di mandê de; tê guhartin:

Bozo wê (yê) biçe...bimire
Osman ê bigere...bibore
Keçik wê (ê) bikene...bigaze
Bizin ê (wê) bikaye...bikale...bibeze

Ji ber ku tîpa dengdar bêjeyêd Kurdî diguhêre, lewra, me divê xweş binasin rewş û teherêd (Nermkirinê), ewêd ku me xweyakirine û ji hev derxistine ronahiyê.

***

Baştarafı Son Sayfada

Kurtuluşu İçin Ulusal Birlik) adlı örgüt ise tamamen sömürgecilerle ve gericilikle işbirliği halinde oluşturulan bir tasfiye ve mücadeleyi engelleme örgütü olmuştur. Zaten bu örgütün kurucusu da sürgünde kurulan GRAE hükümetinin dışişleri bakanı görevini yapmakta idi. 1964 yılında GRAE'nin CIA ile işbirliği içerisinde olduğunu iddia ederek sürgündeki hükümetten ayrılarak MPLA'ya girmek isteyen bu şahıs, istediği hedefe ulaşamayınca UNİTA adlı örgütü kurmuştur. Şunu hemen belirtmek gerekir ki UNİTA, adını Portekiz sömürgeciliğine karşı savaşta değil, MPLA'ya karşı savaşta duyurarak tasfiyeci ve komplocu bir güç olarak tanınmıştır.

Angola Ulusal Kurtuluş Hareketinin tasfiyesine yönelik sayısız girişim ve kurulan birliklere rağmen MPLA önderliğindeki halk hareketi gelişip güçlenmiş, halkın öz gücüne dayanması ve silahlı direnişi kararlıca hayata geçirmesi O'nu saygınlığı olan bir örgüt durumuna getirerek ulusal ve uluslararası alanda belirgin bir yere sahip etmiştir. Bu etkisini Afrika Birliği Örgütü OAU'da da göstermiş ve 1968'de MPLA'yı Angola'nın kurtuluş hareketi olarak resmen tanımıştır.

Devrimde yaşanan hızlı gelişmeler, karşı-devrimi de hızlı hareket etmeye zorladığından, Angola'da boyutlanan mücadelenin bastırılabilmesi için yoğun çaba sarfeden Portekiz sömürgecileri, efendileri olan emperyalistlerle ortak kararlar alarak uygulamaya sokmuş ve bir dizi sinsi faaliyeti devreye koymuşlardır. 1974'te ABD Başkanı Nixon'la görüşen Portekiz devlet başkanı Spinola, bu görüşmede alınan ortak kararlar gereği, Cabında azınlık hareketi FLEL'yi Lizbon'da yapılacak görüşmelere davet etmiş, buna benzer ilişkileri FNLA ve UNİTA ile de geliştirmeye başlamıştır. Sonuçta Spinola, Portekiz'in Afrika sömürgelerine bağımsızlık vermeye hazır olduğunu açıklamıştır. Ancak bu sahte bir vaaddir. Bundaki temel amaç kurtuluş hareketini tasfiye etmektir. Bu planına uygun olarak önce UNİTA ile ateşkes anlaşması yaparak, o güne kadar sömürgecilere tek kurşun dahi sıkmayan bu güçleri Angola'da mücadele sürdüren güçler gibi göstermek isteyen Spinola, bir yandan da MPLA'yı imha etme planlarını geliştirmekteydi.

Bu planı da sözde "milli" özellikler taşıyan UNİTA ve FNLA örgütleri eliyle hayata geçirmek istemekteydi. Bu çabalar gereken sonucu vermeyince bu sefer de MPLA içine sızmaya çalışan, PİDE'yi harekete geçirerek MPLA'yı içten bölüp tasfiye etme uğraşına girişmişlerdir. İlk girişimleri olan provakatör Chipenda'yı MPLA'nın başkanlığına geçirme planları hayata geçirilmek isteniyordu. Böylece Spinolacı MPLA yaratılmış olacaktı.

MPLA tasfiye edilerek, onun dışındaki örgütlerle sahte bir bağımsız devlet yaratılmak isteniyordu. Bu amaçla Spinola ve Mabutu arasında bir görüşme yapılmış, bu görüşmede Chipenda'nın daha güçlü desteklenmesi ve MPLA'nın bağımsızlık görüşmeleri dışında bırakılması kararı alınmıştı. Ancak MPLA'nın kararlı siyaseti karşısında tutmayan planlar boşa çıkarılmış ve ateşkes anlaşması MPLA ile de imzalanmak zorunda kalınmıştır.

1975 yılının başından itibaren Angola'ya bağımsızlık verilmesi için görüşmeler başlatılmış, 10-15 Ocak 1975 tarihlerinde Güney Portekiz'de, Portekiz hükümeti ile MPLA, FNLA ve UNİTA temsilcileri arasında bağımsızlık görüşmeleri yapılmıştır. Bu toplantı sonucunda kesin bağımsızlığın ilan edilme tarihi olarak 11 Kasım 1975 günü karar altına alınmış ve bu tarihe kadar toplantıya katılan örgütlerin temsilcilerinden oluşan ortak bir geçici hükümetin Angola'yı yönetmesi de karara bağlanmıştır.

Siyasal olarak oldukça güçlü konumda bulunan MPLA'nın yapılacak seçimlerde iktidara geleceğini iyi bilen hükümet ortakları giderek daha fazla gericileşmeye ve saldırganlaşmaya başladılar. Sonunda ortak hükümetin kuruluşunun ertesi günü FNLA, MPLA'ya ait bir matbaayı havaya uçurarak saldırılarını başlattı. MPLA'ya karşı girişilen birçok saldırı ve komplo sonucu yüzlerce MPLA üyesi ve binlerce halktan insan öldürüldü. Bu saldırılardan cesaret alan CIA, FNLA saflarında açıktan faaliyet sürdürmeye ve ülkede alabildiğine karışıklıklar çıkararak MPLA lehine olan gelişmeleri baltalamaya çalıştı. MPLA, bu karşı-devrimci saldırılara karşı, halkın güçlü bir irade birliğini sağlayarak savaş açmış ve birkaç aylık bir süre zarfında gerici odakları püskürtmeyi başarmıştı. Resmen bağımsızlaşmaya bir ay kala bu güçleri Angola'nın 16 eyaletinin 12'sinden silmişti.

Nitekim 11 Kasım 1975 günü MPLA, bu kadar saldırı, komplo ve provakasyona rağmen Angola'nın bağımsızlığını ilan etti. Doğru siyasal hattı ve halka dayanan tavizsiz çizgisi sayesinde zafere ulaşan Angola ulusal bağımsızlık mücadelesi, diğer Afrika halklarına olduğu gibi tüm dünya ezilen ve sömürülen halklarına da mücadelelerinde ışık tutan, örnek olan bir savaşım olarak tarihe malolmuştur.

Klasik bir sömürge olan Angola'da oldukça geri bir toplumsal yapı ve yarı-feodal, yarı-kapitalist üretim biçimi hakimdi. Ülkenin objektif koşullarına uygun olarak modern temellerde geliştirilen ulusal kurtuluş savaşı cephe-ordu-parti örgütlenmesine göre yürütülmüş, geniş halk kitlelerini, aşiretsel ve kabilesel toplumsal yoğunlukları bünyesinde toplayan cephe (MPLA) kısa süre içerisinde askeri gücünü de oluşturmuş ve ordulaşma yönünde ciddi adımlar atılmıştır. Zaferin kazanılmasından sonraki süreçte programını ve stratejisini belirleyen MPLA parti örgütü biçiminde faaliyet sürdürmeye başlamış ve kurulan demokratik iktidar bu parti önderliğinde idare edilmeye başlanmıştır. Bizde ise toplumsal ve ekonomik yapıda benzerlikler olmasına rağmen örgütlenme biçimi değişiktir. Sömürgeciliğin ülkemiz zemininde uygulanmasındaki farklılıklar nedeniyle parti-cephe-ordu örgütlenmesi hayata geçirilmektedir. Belirleyici öneme sahip olan Partinin yaratılmasının ardından cephe ve ordunun kurulması da adım adım gerçekleştirilmektedir.

Ülkemizde gelişen ulusal bağımsızlık mücadelesi ve halkımızın birliğini yaratarak savaşı geliştirme örgütü olan Cephemiz ERNK'nin Angola halkı ve MPLA'nın savaşımından çıkaracağı sayısız dersin olduğu kabul edilmelidir. Özellikle de emperyalizm ve sömürgeci güçler tarafından yöneltilen sinsi saldırılar, hareketi içten bölüp parçalama, önderlik hakkında yalan propaganda, demogoji ve iftira kampanyaları, karşı-devrimci komplo güçlerini harekete geçirme, mücadeleyi tasfiye örgütleri ortaya çıkarma gibi uygulamalar ülkemizde de daha şimdiden görülen, yaşanan gerçekler olduğundan diğer dünya halklarının mücadelelerindeki bu yönlü çabaları tanımak önemlidir diyoruz. Bu tür saldırılara karşı hangi tür önlemlerin alındığını dünya halklarının deneyimlerinden çıkarmak işimizi daha da kolaylaştıracaktır.

Sonuçta şunu belirtebiliriz; Angola halkı ve önder gücü MPLA, dört bir yandan yöneltilen saldırı ve imha çabalarına karşı, ülkenin objektif koşullarına uygun doğru bir politik mücadele hattı tutturarak savaşmış ve başarılı olmuşlardır. Kürdistan bağımsızlık mücadelesi de kendisine yönelen iç ve dış saldırılara sahip olduğu doğru politik hat ve marksist-leninist ideolojinin önderliği sayesinde karşı koyabilecek, onları boşa çıkarabilecektir.

Tüm Saldırı ve İmha Çabalarına Rağmen MPLA Yenilmedi; Çünkü O Halktı

AYRILIK ÖNCESİNDE VEDA

Anacığım!
öldürdüler evlatlarını senin
Ve sabretmeyi öğrettiler sana.
Anacığım!
yılları senin yaşamının
benziyor birbirine
mezar taşları gibi,
ve acı çekmeyi öğrettiler sana
umut bağlayıp göklere.
Fakat senin evlatlarının
daha başka oldu yazgısı
çatladı sabır taşı
ve çatladı
tohumu acının
ve öfke ağacı fışkırdı ondan.
Ve göklere bağlanan umudun
sonu geldi.
Umut biziz, kendimiz!

• • •

Korkardık
yürümekten toprak üstünde
altında atalarımızın yattığı;
severdik, seni
hırsızlama
bir başkasının malını çalar gibi;
seni biz, ana diye
çağırmaya korkardık...
Anacığım, yurdum!
şimdi değiştik artık,
kendimiz kurtardık
boynumuzu boyunduruktan
ve dönüşü yok artık bu yolun.
Yaşamdan korkmuyoruz!
bu, ölümden de
korkmuyoruz demektir.
Biziz umudu
Angola'nın
ve bizim savaşımız
sana mutluluğu getirecektir!

Augustino NETO

Yüzyıllarca esaret ve sömürü altında kalan Afrika halklarından birisi olan Angola halkı, kapitalist sömürgeciliği daha 17. yüzyıldan itibaren yaşamaya başlamıştır. Ondan çok önceleri de ticaret ve keşif amacıyla bu alana gelen Avrupalı kapitalistlerin ve tüccarların hegemonyası başlamış, onlara göre çok daha geri bir toplumsal yapı içerisinde bulunan siyah Afrika halkları, köleleştirilerek dünyanın dört bir yanına satılan mallar durumuna getirilmişlerdir. Angola'da 17. yüzyıldan itibaren sistemli bir sömürü uygulamaya başlayan Portekiz sömürgecilerinin egemenliğinden sözedilebilir.

Portekiz sömürgecileri de diğer tacir ve kapitalist işletmecilik gibi bu alana ilk adımlarını ticaret ve mal alışverişi için atmışlardır. Ancak bu geliş, çeşitli siyasal ve dini ilişkilerle bambaşka bir muhteva kazanarak Afrika'nın sömürgeleştirilmesinin de ilk adımı olmuştur. Ticaret amacıyla Angola kıyılarında kurulan Luanda şehrinin işlek bir ticaret merkezi haline gelmesiyle birlikte bu alan giderek sistemli bir sömürü altına alınmaya başlanmıştır.

19. yüzyıldan itibaren diğer kapitalist ülkelerin de bu alana akın etmeleri ve pazardan pay istemeleri üzerine Afrika, Avrupalı kapitalistler arasında resmen paylaşılmıştır. 1885'de Berlin'de yapılan bir konferansla sonuca bağlanan bu paylaşımda Angola, Cabinada ile birlikte Portekiz yönetimine verilmiştir.

Angola halkı daha yabancılar bu topraklara ilk ayak bastığı günden itibaren direnişe geçmiş, tam 400 yıl süren aralıksız bir mücadele sürdürmüştür. 1919'a kadar birtürlü bu alana egemen olamayan Portekiz sömürgecileri, bu tarihte silahlı mücadelenin geçici bir süre durdurulmasıyla büyük bir güç yığarak ilk kez Angola'nın tümüne egemen olmuşlardır. 1926'da Portekiz'de yönetimi ele geçiren gerici Salazar yönetimi dönemi boyunca Angola ve diğer Portekiz sömürgelerinde amansız baskı ortamı yaşanmaya başlanmış, aynı dönemde kurulan gizli polis örgütü PİDE tarafından yoğun bir insan avına girişilmiştir.

PİDE'nin Angola'daki Ulusal Kurtuluşçu Muhalefete karşı giriştiği kanlı baskılar, beraberinde bazı kaçınılmaz sonuçları da doğurmuştur. Kurtuluş hareketlerine karşı yıkıcı ve bölücü provakasyon girişimleri ilk dönemden itibaren PİDE'nin gündemine alınmış ve bu gruplar içerisine girilerek içten bölme taktiğini uygulamışlardır. 1960 yılına kadar bu içten bölme faaliyeti sonucu 50'ye yakın kurtuluş örgütü açığa çıkarılarak işlemez hale getirilmiştir. 1960 yılından itibaren bu özünden boşaltılmış sözde kurtuluş hareketleri etkisizleştirilip iş yapamaz duruma getirilmiş ve polisin bu taktiği de boşa çıkarılmıştır.

Angola halkının kurtuluşunu sağlayacak olan ulusal kurtuluşçu örgüt MPLA, 1956'da Luganda'da kurulmuştur. Kurulduğu günden itibaren diğer Portekiz sömürgelerindeki kurtuluş hareketleriyle ortaklaşa sıkı bir dayanışma içerisinde faaliyet sürdüren MPLA, 1959'dan itibaren de illegal faaliyet yürütmeye başlamıştır. İlk çıkışını 4 Şubat 1961 günü devrimcilerin bulunduğu bir hapishaneyi, radyoevini ve bir kışlayı basarak gerçekleştiren MPLA, oldukça zayıf bir güçle hareket edildiğinden başarısız olmuştur. Ancak bu başarısızlık askeri yöndedir. Siyasi olarak ise tam bir dönüm noktası haline gelen bu eylemler sonrasında 3000'e yakın insan sömürgeci yönetim tarafından katledilmiş, kitlelerin kin ve nefreti had safhaya ulaşmıştır. Bu deneyimden güçlü dersler çıkaran MPLA, siyasal yönü ağır basan gerilla savaşının hazırlıklarına girişerek köklü bir savaşıma atılmıştır.

Aynı dönemde kurulan Kuzey Angola Halk Birliği (UPNA) adlı örgüt -daha sonra UPA adını almıştır.- 1961'de bir ayaklanma başlatmış ancak belli başarılar elde edilmesine rağmen bu girişim başarısız kalmıştır. UPA ise bölgesel bir örgüt olma özelliğini koruyarak 1962'de bir sürgün hükümeti kurmuştur. 1963'de diğer bir muhalif örgütle birleşen UPNA, FNLA adlı bir örgüt kurmuştur. Yeni kurulan bu örgüt 1964'te Afrika Birliği Örgütü (OAU) tarafından da Angola'nın tek kurtuluş örgütü olarak resmen tanınmıştır.

FNLA, kuruluşundan beri hiçbir silahlı mücadeleye girmemiş, sürekli emperyalizmle uzlaşma yolları arayarak halkın ulusal bağımsızlık talep ve arzularını böyle gerici bir çizgide eritmek istemiştir. Sahip olduğu 4000 silahlı askeri ise MPLA'nın mücadelesini ve kazanımlarını baltalamak, emperyalistlerle birlikte Angola'ya girmek için Zaire'deki kamplarda bekletmişlerdir.

MPLA'nın 1961 devrimci hamlesinden sonra birçok önder devrimci kadro da tutuklanmıştı. Tutuklananlar arasında MPLA Başkanı A. Neto da vardı. Ancak 1962 yılında A. Neto hapisten kaçmayı başararak yeniden mücadelenin başına geçti. Bu dönemden itibaren hızla yaygınlaşan silahlı mücadele giderek birçok alanda etkisini göstermiş ve 1966'da resmen başlatılan MPLA önderliğindeki silahlı mücadele kısa süre içerisinde Angola'nın üçte birini kurtarmıştı. Aynı dönem içinde kurulan UNİTA (Tüm Angola'nın

Devamı Sayfa 39'da